

การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จิตภา สกุลมา

GRAD VRU
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2565

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

61B54680204_54818777

LEARNING MANAGEMENT WITH PROJECT ACTIVITY TOWARD PUBLIC MINDED
BEHAVIOR AND LEARNING ACHIEVEMENT OF GRADE 8 STUDENTS

JIDAPA SKULMA

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION

GRADUATE SCHOOL

VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE PATHUM THANI

2022

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชื่อนักศึกษา จิตาภา สุกุลมา
รหัสประจำตัว 61B54680204
ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

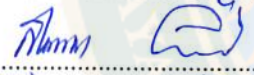

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธาน ประธาน

(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ)

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์)

 กรรมการ กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณ จ้อยทอง)

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุจิพร พิชญกุล)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณ จ้อยทอง)

 กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ)

 ผู้ทรงคุณวุฒิ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณณี ยะหะกร)

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์อุทัย คลังพล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 18 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

จิตาภา สกุลมา. (2565). การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. อาจารย์ที่ปรึกษา : อ.ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ รศ.ดร.สุวรรณา จุ้ยทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการใช้กิจกรรมโครงการ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 แผน 24 ชั่วโมง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 และ 3) แบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกิจกรรมโครงการ 4 กลุ่มกิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มมีพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.84, S.D. = 0.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านที่ 1 การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ (\bar{X} = 4.95, S.D. = 0.15) ด้านที่ 2 การช่วยเหลือผู้อื่น (\bar{X} = 4.89, S.D. = 0.24) ด้านที่ 3 ความรับผิดชอบ (\bar{X} = 4.86, S.D. = 0.17) และด้านที่ 4 ความมีระเบียบวินัย (\bar{X} = 4.72, S.D. = 0.16) และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (\bar{X} = 20.21 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน, S.D. = 3.04 และ $t = 4.71$)

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการช่วยผู้เรียนให้เกิดความรู้พฤติกรรมจิตสาธารณะ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ 2) การช่วยเหลือผู้อื่น 3) ความรับผิดชอบ 4) ความมีระเบียบวินัย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้น ในส่วน 5 ขั้นตอนและแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการนักเรียนได้รับความรู้ เรื่อง คุณธรรมจริยธรรมและสร้างจิตสำนึกที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคมในชุมชนและท้องถิ่น

คำสำคัญ : กิจกรรมโครงการ พฤติกรรมจิตสาธารณะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

GRAD VRU

Jidapa Skulma. (2022). Learning Management with Project Activity toward Public Minded Behavior and Learning Achievement of Grade 8 Students. Master of Education (Curriculum and Instruction). Advisors: Dr.Phithack Nilnopkoon, Assoc. Prof. Dr.Suwana Juithong

ABSTRACT

This objectives of this quasi-experimental study were to 1) study grade 8 students' public-minded behavior after being exposed to a project activity, and 2) compare grade 8 students' social studies learning achievement with the 70% criterion. The sample consisted of 28 grade 8 students enrolled in the first semester of the academic year 2021 at Watpho School, under Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2. They were selected using multi-stage random sampling. The research instruments were: 1) 9 project-based lesson plans of 24 hours with the highest level of appropriateness, 2) an achievement test of social studies with a reliability of 0.94, and 3) the assessment form of public-minded behavior with a reliability of 0.95. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test for one sample.

The research findings were as follows: 1) The learning management with project activities toward grade 8 students' public-minded behavior revealed that, overall, the students in 4 groups of project activities had the highest level of public-mindedness (\bar{x} = 4.84, S.D. = 0.04). The four aspects of public-mindedness were as follows, ranging from the highest to the lowest scores: (1) generosity and sacrifice (\bar{x} = 4.95, S.D. = 0.15), (2) helping others (\bar{x} = 4.89, S.D. = 0.24), (3) responsibility (\bar{x} = 4.86, S.D. = 0.17) and (4) discipline (\bar{x} = 4.72, S.D. = 0.16). And 2) the social studies learning achievement of grade 8 students after being exposed to project activities was higher than the 70% criterion at the 0.05 level of statistical significance. (\bar{x} = 20.21 from total 25 scores and S.D. = 3.04 and t=4.71).

The body of knowledge gained from this research is learning management with project activities could promote 4 aspects of students' public mindedness: (1) generosity and sacrifice, (2) helping others, (3) responsibility, and (4) discipline. Also, the social studies learning achievement of grade 8 students increase. As for the learning management that consists of 5 steps and effective learning management plans, in every step of the learning management, with project activities, students learn morals and ethics as well as public mindedness in their local communities.

Keyword: Project Activity, Public Minded Behavior, Learning Achievement

GRAD VRU

54818777

VRU Theses 61854680204 Thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการให้คำปรึกษา ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ และความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ อาจารย์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา จ้อยทอง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำทุกขั้นตอน ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลอลักษณ์ โอทกานนท์ อาจารย์ ดร.วัสส์พร จิโรจพันธ์ อาจารย์ฉวีวรรณ บุญยะผลานันท์ อาจารย์อุทัยวรรณ สังข์เสวก และอาจารย์สาธิตา จ้อยทองมูล ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ท่านเจ้าอาวาสวัดโพธิ์ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์ คณะครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ อำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ปีการศึกษา 2564 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือ ในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้และสิ่งสำคัญที่สุด คุณประโยชน์และคุณค่าที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอน้อมบูชาพระรัตนตรัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติผู้ใหญ่ที่คอยเป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้จนสำเร็จด้วยดี

จิตาภา สกุลมา

GRAD VRU

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	7
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	9
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	13
2.2 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism).....	23
2.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ (Project based).....	27
2.4 จิตสาธารณะ.....	34
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	67
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	78

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	82
3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	82
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	87
3.4 แบบแผนการทดลอง	93
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	94
3.6 วิธีการดำเนินการทดลอง	95
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	96
3.9 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ	97
3.10 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน	99
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	100
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	100
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	100
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	104
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย	104
5.2 สรุปผลการวิจัย	104
5.3 อภิปรายผลการวิจัย	105
5.4 ข้อเสนอแนะ	109
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	120
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ และรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	121
ภาคผนวก ข เครื่องมือการวิจัย	130
ภาคผนวก ค ตารางสรุปค่าความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัยการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert scale)	156

ภาคผนวก ง กิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ	181
ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ	192
ภาคผนวก ฉ เอกสารรับรองการวิจัย	201
ประวัติผู้วิจัย.....	205

GRAD VRU

54818777

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 โครงสร้างวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	23
ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์ทฤษฎี Constructivist.....	26
ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน.....	32
ตารางที่ 4 ตารางแสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของจิตสาธาณะ.....	37
ตารางที่ 5 ตัวอย่างตารางแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากอิด อีโก้ และซูเปอร์อีโก้.....	43
ตารางที่ 6 ข้อดีและข้อจำกัดของการสังเกต.....	50
ตารางที่ 7 ตัวอย่าง แบบประเมินจิตสาธาณะด้วยวิธีการสังเกตด้านการช่วยเหลือเพื่อวัดและประเมินจิตสาธาณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	53
ตารางที่ 8 ตัวอย่าง แบบวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมโครงงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา เรื่อง การพัฒนาจิตสาธาณะ ตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 เรื่องการพัฒนาศาสนสถานวัด.....	60
ตารางที่ 9 ข้อดีและข้อจำกัดของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ.....	77
ตารางที่ 10 โครงสร้างวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	83
ตารางที่ 11 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน.....	84
ตารางที่ 12 ตารางแสดงผลของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและคะแนนของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธาณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	101
ตารางที่ 13 ตารางแสดงผลของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามกิจกรรมโครงงาน ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธาณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	102
ตารางที่ 14 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 25 คะแนน.....	103

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ภาพที่ 2 ระดับของจิตสาธารณะ	38
ภาพที่ 3 ภาพกระบวนการเรียนรู้ของบุคคล	40
ภาพที่ 4 การกล่อมเกลாதงสังคม	42
ภาพที่ 5 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group, Posttest.....	94

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / rev: 29062565 16:44:59 / seq: 91

GRAD VRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศที่สำคัญต้องยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงการพัฒนาที่ยั่งยืนและคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องการขับเคลื่อนการพัฒนาเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาครัฐเอกชนประชาชนและภาคการศึกษาในทุกพื้นที่ของประเทศเป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลังให้กำหนดเป้าหมายแนวทางการพัฒนาที่สนองความต้องการแก้ปัญหาให้กับประชาชนได้สอดคล้องกับภูมิสังคมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2560-2564) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีโดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้ “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องมีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรมยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดีรับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่12 ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารราชการแผ่นดินสำคัญ ๆ การปรับเปลี่ยนกฎหมายและกฎระเบียบในหลายด้าน รวมถึงการปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับ ปลอดภัยระดับ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนไทยในทุกภาคส่วนให้มีค่านิยมที่ดีงาม มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อจิตสาธารณะและความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโดยยึดหลักการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

การศึกษาถือเป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาคนในทุกมิติดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ในหมวด 4 มาตรา 22 ให้หลักการจัดการศึกษาว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” และในมาตรา 24 ยังได้กำหนดการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นที่ “การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียนฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และให้ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดได้ทุกเวลา ทุกสถานที่” และใน มาตรา 26 การประเมินผลการเรียนรู้ “ให้พิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบความรู้ควบคู่กันไปตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา” (ราชกิจจานุเบกษา, 2542 หน้า 12-14) และการกำหนดคุณภาพมาตรฐานของผู้จบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 หน้า 4) กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ดังนี้คือ (1) เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ (2) มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเรียน และรักการค้นคว้า (3) มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ (4) มีทักษะและกระบวนการโดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิดและการสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต (5) รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี (6) มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภคมีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค (7) เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทยภูมิใจในความเป็นไทยเป็นพลเมืองดียึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (8) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม (9) รักประเทศชาติและท้องถิ่นมุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

54818777

VRU -Thesis 61B54680204 thesis / rev: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ซึ่งกระแสการเร่งพัฒนาและสภาพเศรษฐกิจที่ต้องแข่งขันได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยทำให้เกิดการปรับตัวเพื่อแข่งขันมีค่านิยมทางวัตถุสูงขึ้นเกิดการเอาเปรียบซึ่งกันและกันมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองมากกว่าส่วนรวม ขาดคุณธรรมจริยธรรมขาดสมดุลทั้งทางจิตใจและวัตถุโดยมีความโน้มเอียงไปทางวัตถุนิยมมากกว่าจิตใจมากขึ้นทุกขณะ ดังนั้นเราจึงเห็นคนในสังคมมีความสำนึกต่อส่วนรวมลดน้อยลงทุกที ซึ่งมีตัวบ่งชี้ที่มองเห็นทั่วไปในสังคมจะมีป้ายจำนวนมากเขียนไว้เพื่อเตือนสติคน เช่น “โปรดช่วยรักษาความสะอาด” “ห้ามทิ้งขยะ” “โปรดอย่าทำลายสิ่งของสาธารณะ” เป็นต้น นอกจากนี้ปัญหาจากการขาดจิตสำนึกที่อยู่ใกล้ตัวเราตลอดเวลายังมีปัญหาอีกมากมายที่ทุกคนต้องตระหนัก เช่น ปัญหายาเสพติด ซึ่งเกิดจากความเห็นแก่ตัวของผู้นิยมไม่นึกถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในสังคมโดยรวม ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ต้นไม้มากมายถูกทำลายทำให้เกิดภาวะโลกร้อน ปัญหาการทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลองทำให้น้ำเน่าเสียเป็นมลภาวะทางน้ำ สัตว์น้ำถูกทำลาย และใช้น้ำในการอุปโภคบริโภคไม่ได้

จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในสังคมปัจจุบันยังขาดจิตสำนึกและขาดคุณธรรมจริยธรรมจึงควรทำการปลูกฝังให้เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็กเพราะเป็นช่วงที่เด็กมีความไวต่อการปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเป็นอย่างยิ่งซึ่งวิธีการใช้ในการปลูกฝังจิตสำนึกคือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางปัญญาโดยกระบวนการทางปัญญาที่มีผลต่อการพัฒนาจิตสำนึกได้และยังมีส่วนทำให้เป็นจิตสำนึกที่คงอยู่ภายในตัวบุคคลเมื่อเติบโตขึ้นต่อไปในภายหน้า รวมทั้งการเสริมสร้างจิตสำนึกควรบูรณาการและการสร้างจิตสำนึกต้องให้ความสำคัญ คือ ทักษะพิสัย การได้รับรู้ (Cognition) หรือการมีประสบการณ์ตรงกับสิ่งต่างๆ มีความเข้าใจและนำไปใช้ได้ จิตพิสัย ความรู้สึกทางจิตใจ (Affection) ความรู้สึก เจตคติ ค่านิยมคุณธรรมจริยธรรม ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ทักษะพิสัย พฤติกรรม (Behavior) การกระทำการแสดงออกที่จะสามารถสังเกตรูปแบบความประพฤติได้อย่างชัดเจนเรียกว่าบุคลิกภาพที่ถูกต้อง จึงจะทำให้คนเกิด “จิตสำนึก” ที่ยั่งยืน (Bloom, 1980)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในสังคมปัจจุบันมีความต้องการให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นพลเมืองที่ดีต่อไปในสังคม โดยสังเกตได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียนรู้อ่านออกเขียนได้และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพและมีวิสัยทัศน์การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ผู้เรียนทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึก รับผิดชอบ ต่อสังคมและผู้อื่น

มัธยัสถ์ อุดอม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมจิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะของจิตใจที่พร้อมจะ สละเวลา แรงกาย และสติปัญญา เพื่อสาธารณประโยชน์ แสดงออกด้วยการกระทำ หรือพฤติกรรมที่มี ส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554 หน้า 220)

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าในสังคมเรานั้นปรารถนาที่จะปลูกฝังและเสริมสร้างให้เด็กเยาวชนเป็น พลเมืองดีมีคุณธรรมจริยธรรม “จิตสาธารณะ” โดย ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552ข หน้า 17) กล่าวว่า จิตสาธารณะเป็นการกระทำด้วยจิตสำนึกดี ด้วยความเอื้ออาทรต่อผู้อื่นและสังคมโดยรวม การมี คุณธรรมจริยธรรม และการไม่กระทำที่เสื่อมเสียหรือเป็นปัญหาต่อสังคม ประเทศชาติ การมีจิตที่คิด สร้างสรรค์ เป็นกุศล และมุ่งทำกรรมดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คิดในทางที่ดี ไม่ทำลายเบียดเบียน บุคคล สังคม วัฒนธรรมประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม การกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดี

จากการที่จะทำให้เด็กและเยาวชนมีจิตสำนึกสาธารณะถ้าสามารถปลูกฝังส่งเสริมหรือพัฒนา ให้เด็กมีคุณธรรมจริยธรรม “จิตสาธารณะ” ตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้เด็กมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวมไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ปัญหาที่เกิดการเอารัดเอาเปรียบคนอื่น การ คดโกง การทุจริต การเห็นแก่ประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องปัญหาการทำลายสาธารณสมบัติก็จะ ลดน้อยลง โดยครูผู้สอนต้องส่งเสริมปลูกฝังพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียนได้ทั้งการให้ความรู้การ อบรมสั่งสอนการเป็นแบบอย่างที่ดีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นและสังคม การยกย่องชมเชยผู้เรียนการนำศักยภาพของสถาบันสื่อมวลชนและสถาบันศาสนามาใช้ การส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ โดยที่นี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะใช้การจัดการ เรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน การศึกษาทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เริ่มใช้ในปี ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงให้มาก ในทุกขั้นตอนซึ่ง นักจิตวิทยาในแนวใหม่ที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นหาปัญหาที่ตนสนใจผู้เรียนมีโอกาสที่จะเลือก วางแผนการและดำเนินการด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนดังกล่าวเรียกว่า การสอนแบบโครงงาน โดยหลัก ปรัชญาของ John Dewey ซึ่งเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ในที่สุด และยังสอดคล้องกับทฤษฎี Constructivism ซึ่งสุรารค์ ไคว้ตระกูล (2554ข หน้า 210-215) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) การเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความ รู้ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป้าหมายของการเรียนรู้มาจากการปฏิบัติงาน จริง (authentic tasks) ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเองการสอนการเรียนรู้สิ่งใหม่ ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน การเรียนรู้อยู่ในบริบทจริงเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรม ให้เกิดขึ้นโดยผู้เรียนจะต้องมีการเรียนรู้การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจริยธรรม (social moral) “การให้ ผู้เรียนสร้างความรู้” (Construction) ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนการวัดผลต้องใช้ กิจกรรมใบงาน ในบริบทจริงและยังสอดคล้องกับประนอม เดชชัย (2531 หน้า 50) ได้ศึกษา

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการสอนที่ให้โอกาสนักเรียนได้กำหนดโครงงานและดำเนินการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงงานนั้น นักเรียนจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบและทำงานร่วมกันและทำงานนั้นด้วยตนเอง เป็นการทำงานที่เริ่มต้นด้วยปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหาโดยลงมือทดลองปฏิบัติจริง ซึ่ง ทิศนา แคมมณี (2545) ได้กล่าวว่า รูปแบบการสอนแบบโครงงาน Project based เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นหลัก คือการจัดกิจกรรมและการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เลือกกันทำโครงงานโดยร่วมกันสำรวจสังเกตและกำหนดเรื่องที่ตนสนใจวางแผนในการทำโครงงานร่วมกัน และการแก้ปัญหาศึกษาหาข้อมูลความรู้ที่จำเป็นและลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของภาสุดา ภาคาผล (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานในวิชาสังคมศึกษา โดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมที่มีต่อมโนทัศน์และพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานในวิชาสังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมมีมโนทัศน์จิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่านักเรียนที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานในวิชาสังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมมีพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานเนื่องจากการสอนแบบกิจกรรมโครงงานเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วมาแก้ปัญหาในการดำเนินการตามแผนงาน ทั้งนี้ เจียมใจ บุญแสน (2536 หน้า 15) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานไว้ว่าเป็นการสอนให้นักเรียนได้ประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วมาแก้ปัญหาในการปฏิบัติ โดยที่นักเรียนเลือกทำโครงงานตามปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหานั้น การสอนแบบโครงงานครูมีบทบาทในการเป็นที่ปรึกษาในการทำงานให้นักเรียนมีบทบาทในการเลือกวางแผนการทำงานและดำเนินงานโครงงานตามแผนงานที่กำหนด

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานนั้นมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้คุณภาพและมาตรฐานดังนี้คือ มาตรา 6 “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และหมวดที่ 4 (ข้อที่ 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา (ข้อที่ 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (ข้อที่ 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และ อำนวยความ

สะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ ประเภทต่าง ๆ และ (ข้อที่ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 นั้นซึ่ง “การศึกษา” หมายความว่ากระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้ บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557 หน้า 5)

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการเรื่องจิตสาธารณะในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเนื่องจาก “จิตสาธารณะ” เป็นเรื่องคุณธรรมจริยธรรมซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมปลูกฝังและเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึก และมีความภูมิใจในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม ห่วงเรื่อง/หน่วยการเรียนรู้พลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย มาตรฐานที่ ส.2.1 เข้าใจและปฏิบัติตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่ดีงามและธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุขโดยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตัวชี้วัดได้ระบุให้นักเรียนปฏิบัติตามและมีส่วนสนับสนุนให้ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและของสังคมโลกซึ่งในสาระบูรณาการไว้ดังนี้ เห็นคุณค่าในการปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาทหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี เรื่องจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557 หน้า 5)

จากปัญหาการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาสังคมศึกษาสาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม มาตรฐาน ส.2.1 ปี 2560 มีคะแนนเฉลี่ย 78.65 ปี 2561 มีคะแนนเฉลี่ย 77.69 ปี 2562 มีคะแนนเฉลี่ย 76.70 ซึ่งถือว่าคะแนนเฉลี่ยสาระที่ 2 มีแนวโน้มต่ำลง (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม)

จากปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาเรื่องจิตสาธารณะผู้วิจัยสนใจที่จะใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ

54818777

มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สูงขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน

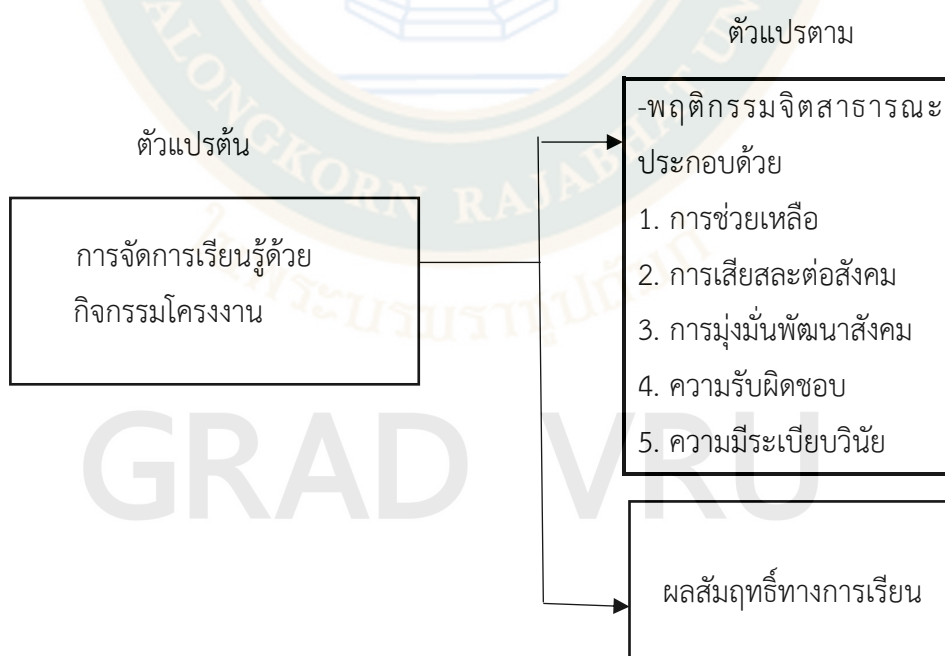
1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังการใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการกิจกรรมโครงงานมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่สูงขึ้น

1.3.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปี 2564 จำนวนทั้งหมด 120 โรงเรียน จำนวน 2,130 คน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556 หน้า 138) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม จำนวน 120 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนจำนวน 4 กลุ่ม และเลือก 1 กลุ่ม เลือกโรงเรียน 1 โรงเรียน เลือก 1 ห้องเรียน

1.5.1.2.1 สุ่มจากกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต 2 จำนวน 4 กลุ่ม มา 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนเพชรบัวงาม

1.5.1.2.2 สุ่มโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียนเพชรบัวงามกลุ่มที่3 มีจำนวน 11 โรงเรียน มาจำนวน 1 โรงเรียน ได้โรงเรียนวัดโพธิ์จำนวน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 58 คน

1.5.1.2.3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 28 คน

1.5.2 เนื้อหาและระยะเวลา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้แก่

1. พลเมืองดีและการดำเนินชีวิตในสังคม

- สถานภาพบทบาทสิทธิหน้าที่พลเมืองดี

2. แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี

- การช่วยเหลือผู้อื่น
- การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ
- การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม
- ความมีระเบียบวินัย
- ความรับผิดชอบ

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน

54818777

1.5.3.2 ตัวแปรตาม คือ

1. พฤติกรรมจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 1) การช่วยเหลือ 2) การเสียสละต่อสังคม 3) การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4) ความรับผิดชอบ และ 5) ความมีระเบียบวินัย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้กำหนดโครงงานและดำเนินการตามความมุ่งหมายของโครงงานนั้น ให้สำเร็จโดยนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานนั้นด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมของการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เลือกกันทำโครงการที่สนใจโดยร่วมกันสำรวจสังเกตและกำหนดเรื่องที่น่าสนใจวางแผนในการทำโครงการร่วมกัน ร่วมกันสำรวจสังเกตวางแผนการทำงานร่วมกัน ศึกษาหาความรู้ร่วมกันและปฏิบัติงานตามการวางแผนงานที่กำหนดไว้

ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ชี้นำเสนอ เป็นขั้นที่ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์เรื่องคุณธรรมจิตสาธารณะให้นักเรียนได้รับความรู้และมีความสนใจที่จะจัดทำโครงงานในการแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง
2. ชี้นำกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นขั้นที่นักเรียนทำการเลือกปัญหาและตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาโดยการทำงานเป็นกลุ่ม
3. ชี้นำวางแผน เป็นขั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันวางแผนการจะดำเนินการซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย
 - 1) ชื่อโครงงาน
 - 2) หลักการเหตุผล
 - 3) วัตถุประสงค์ของโครงงาน
 - 4) ผู้จัดทำโครงงาน
 - 5) อาจารย์ปรึกษา
 - 6) สถานที่ปฏิบัติโครงงาน
 - 7) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
 - 8) งบประมาณในการดำเนินการ
 - 9) วิธีการศึกษาค้นคว้า
 - 10) เครื่องมืออุปกรณ์
 - 11) ผลคาดหวังที่ได้รับ
4. ชี้นำดำเนินงาน เป็นขั้นที่ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนโครงงาน

54818777

5. ชั้นประเมินผล เป็นชั้นที่ครูวัดผลและประเมินผลโครงการ

1.6.2 พฤติกรรมจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้ที่มีจิตสาธารณะ คือ ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตนเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยร่างกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบหลักของจิตสาธารณะ 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การช่วยเหลือผู้อื่น หมายถึง ความมีน้ำใจ ในความทุกข์สุขของผู้อื่น ช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เช่น การทำความสะอาดเวรห้อง ช่วยครูถือของ การอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด

2. การเสียสละ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม การเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม รวมทั้งการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน การแบ่งปัน การละความเห็นแก่ตัว เช่น การปลูกป่า การพัฒนาศาสนสถานวัด การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น การช่วยรดน้ำต้นไม้

3. การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม หมายถึง การทำให้การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมเดียวกันเกิดประโยชน์ส่วนบุคคลและส่วนรวม การตั้งใจในการทำงาน การตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบ ตั้งใจทำงานส่งงานครูครบตามกำหนดเวลา แต่งกายถูกระเบียบโรงเรียน การเคารพกฎหมาย

2) การพัฒนาทางด้านจิตใจ เป็นความพยายามที่จะฝึกอบรมจิตใจให้เข้มแข็งให้มีความมั่นคง และมีความเจริญองงามด้วยคุณธรรมทั้งหลาย เช่น มีความเมตตา มีความขยันหมั่นเพียร มีความอดทน มีความสดชื่น เบิกบาน มีความสงบสุข แจ่มใส

4. ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลซึ่งแสดงออกโดยมีความสนใจเอาใจใส่ ตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียร อดทนต่ออุปสรรคต่างๆ และปฏิบัติงานจนสำเร็จ เช่น การเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมโดยพร้อมเพรียงกัน การตั้งใจทำงานตามที่ครูมอบหมาย การเข้าแถวหน้าห้อง

5. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง ความประพฤติมีระเบียบวินัยมีคุณธรรมและจริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต การมีวินัยในตนเอง เคารพระเบียบวินัยของโรงเรียน การแต่งกายถูกระเบียบ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ตนเอง มีความสามัคคี การไม่มาโรงเรียนสาย การเข้าแถวเคารพธงชาติ

1.6.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Test) 4 ตัวเลือก

ในการเรียนสังคมศึกษา เรื่อง คุณธรรมจริยธรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 25 ข้อ

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 เพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนานักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมและครูผู้สอน ใช้แนวการสอนแบบกิจกรรมโครงงานเพื่อพัฒนาคุณธรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

1.7.2 เพื่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นอื่นได้

1.7.3 ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรมจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนในสถาบันการศึกษาอื่นต่อไป

54818777

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)
 - 2.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
 - 2.1.2 สารการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 - 2.1.3 หลักสูตรสถานศึกษา
- 2.2 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
 - 2.2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)
- 2.3 ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน
 - 2.3.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน (Project based learning)
- 2.4 จิตสาธารณะ
 - 2.4.1 ระดับของจิตสาธารณะ
 - 2.4.2 การก่อรูปของจิตสาธารณะ
 - 2.4.3 การกล่อมเกลาทางสังคมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะ
 - 2.4.4 พฤติกรรมจิตสาธารณะ
 - 2.4.5 เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
 - 2.4.6 การประเมินจิตสาธารณะ
 - 2.4.7 การวัดและประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรม
 - 2.4.8 การกำหนดเกณฑ์การประเมิน
 - 2.4.9 แบบวัดและประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงงาน
 - 2.4.10 เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้
- 2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 - 2.5.1 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.5.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาดังนี้ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ได้ที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัวและบุคคลต้องร่วมกันรับผิดชอบโดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในการวางแผนดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนตรวจสอบตลอดจนปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

ดังนั้น หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 มีหลักการที่สำคัญ 6 ข้อ โดยในข้อที่ 1 ได้กำหนดหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ “จิตสาธารณะ” คือ “เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะเจตคติและคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล” โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีปัญญามีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนด พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีจิตสาธารณะไว้ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือ ศาสนา ที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ โดยสมรรถนะสำคัญนั้นหลักสูตรได้แฝงความมีจิตสาธารณะของผู้เรียนไว้ด้วย ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม และในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่าง เก่ง ดี มีความสุขในฐานะเป็น พลเมืองไทย 8 คุณลักษณะโดยคุณลักษณะข้อที่ 1-8 นั้นเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งของความเป็นผู้มีจิตสาธารณะโดยตรงดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	5. อยู่อย่างพอเพียง
2. ซื่อสัตย์สุจริต	6. มุ่งมั่นในการทำงาน
3. มีวินัย	7. รักความเป็นไทย
4. ใฝ่เรียนรู้	8. จิตสาธารณะ

ข้อที่ 1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ อารังไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศรัทธา ยึดมั่นในศาสนา และเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ผู้ที่รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ คือ ผู้ที่มีลักษณะซึ่งแสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความสามัคคีปรองดอง ภูมิใจ เชิดชูความเป็นชาติไทย ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

1.1 เป็นพลเมืองดีของชาติ	1.1.1 ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติ และอธิบายความหมายของเพลงชาติได้ถูกต้อง
	1.1.2 ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่พลเมืองดีของชาติ
	1.1.3 มีความสามัคคี ปรองดอง
1.2 อารังไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย	1.2.1 เข้าร่วม ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ปรองดอง ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม
	1.2.2 หวงแหน ปกป้อง ยกย่องความเป็นชาติไทย
1.3 ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา	1.3.1 เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ
	1.3.2 ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ
	1.3.3 เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนิกชน
1.4 เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์	1.4.1 เข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์
	1.4.2 แสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์
	1.4.3 แสดงออกซึ่งความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

54818777

ข้อที่ 2 ชื่อสัตย์สุจริต

ชื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้องประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางกาย วาจา ใจ

ผู้ที่มีความชื่อสัตย์สุจริต คือ ผู้ที่ประพฤติตรงตามความเป็นจริงทั้งทางกาย วาจา ใจ และยึดหลักความจริง ความถูกต้องในการดำเนินชีวิต มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ	2.1.1 ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง
	2.1.2 ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละเอียด และเกรงกลัวต่อการกระทำผิด
	2.1.3 ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา
2.2 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ	2.2.1 ไม่ถือเอาสิ่งของหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
	2.2.2 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง
	2.2.3 ไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

ข้อที่ 3 มีวินัย

มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับ ของครอบครัว โรงเรียน และสังคม

ผู้มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามข้อตกลงกฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคมเป็นปกติวิสัย ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

3.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม	3.1.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น
	3.1.2 ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และรับผิดชอบในการทำงาน

ข้อที่ 4 ใฝ่เรียนรู้

ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

ผู้ใฝ่เรียนรู้ คือ ผู้ที่มีลักษณะแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่าง

สม่าเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

4.1 ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนรู้	4.1.1 ตั้งใจเรียน
	4.1.2 เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการ
เรียนรู้
	4.1.3 สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ
4.2 แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้ง
ภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่อ
อย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็น
องค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้	4.2.1 ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ
เอกสาร สิ่งพิมพ์สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้
ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อ
ได้อย่างเหมาะสม
	4.2.2 บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบจากสิ่งที่
เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้
	4.2.3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ และ
นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อที่ 5 อยู่อย่างพอเพียง

อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผู้ที่อยู่อย่างพอเพียง คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างประมาณตน มีเหตุผล รอบคอบ ระมัดระวัง อยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความรับผิดชอบ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ มีการวางแผน ป้องกันความเสี่ยง และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

5.1 ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล
รอบคอบ มีคุณธรรม	5.1.1 ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ
เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัดคุ้มค่า และเก็บ
รักษาดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่าง
เหมาะสม
	5.1.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด
คุ้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี
	5.1.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ
มีเหตุผล

5.2 มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5.2.1 วางแผนการเรียนรู้ การทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูลข่าวสาร

5.2.2 รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม ยอมรับและปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสม

5.1.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี

5.1.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล

5.1.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนพร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด

ข้อที่ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน

มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ และรับผิดชอบในการทำหน้าที่การทำงานด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

ผู้ที่มีมุ่งมั่นในการทำงาน คือ ผู้ที่มีลักษณะซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียรพยายาม ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบ และมีความภาคภูมิใจในผลงาน

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

6.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน

6.1.1 เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

6.1.2 ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้แล้วเสร็จ

6.1.3 ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง

6.2 ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และอดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

6.2.1 ทุ่มเททำงานอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

6.2.2 พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ

6.2.3 ชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

ข้อที่ 7 รักความเป็นไทย

รักความเป็นไทย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ผู้ที่รักความเป็นไทย คือ ผู้ที่มีความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ชื่นชม มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ สืบทอด เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย มีความกตัญญูกตเวทิตี ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

7.1 ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญูกตเวทิตี	7.1.1 แต่งกายและมีมารยาทงดงามแบบไทย มีสัมมาคารวะ กตัญญูกตเวทิตีต่อผู้มีพระคุณ
	7.1.2 ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย
	7.1.3 ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
7.2 เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	7.2.1 ใช้ภาษาไทยและเลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
	7.2.2 ชักชวน แนะนำให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง
7.3 อนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย	7.3.1 นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต
	7.3.2 ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย
	7.3.3 แนะนำ มีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย

ข้อที่ 8 มีจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

ผู้ที่มีจิตสาธารณะ คือ ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์

สิ่งแวดล้อมด้วยร่างกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ตัวชี้วัด

พฤติกรรมบ่งชี้

8.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน	8.1.1 ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ
8.1.2 อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาโดยไม่หวังผลตอบแทน
8.1.3 แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น
8.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม	8.2.1 ดูแล รักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ
8.2.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม
8.2.3 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้ศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 ได้กำหนดว่า ให้สถานศึกษา จัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของ แต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีปัญญามีสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนด พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีจิตสาธารณะ ดังนั้น หน้าที่ของสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดกิจกรรมทางการศึกษา กระบวนการจัดการศึกษาจะต้องประกอบด้วย การสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นการกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ตลอดจนมีการกำหนดคำอธิบายรายวิชา เพื่อเป็นการกำหนดเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องมีการจัดทำแนวการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา โดยยึดระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแนวทางดำเนินการ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557 หน้า 2)

54818777

2.1.2 สารการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 สารสังคัมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

กลุ่มสาระวิชาสังคัมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อมการจัดการทรัพยากรอยู่อย่างจำกัดเข้าใจการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยกาลเวลาตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นมีความอดทนอดกลั้นยอมรับในความแตกต่างและมีคุณธรรม การพัฒนาคนอย่างรอบด้าน และสมดุล โดยปลูกฝังและเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมค่านิยม มีจิตสำนึก และมีความภูมิใจในความเป็นไทย มีระเบียบวินัย มีจิตสาธารณะ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กันและมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลายเพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อมเป็นพลเมืองดีที่มีความรับผิดชอบมีความรู้ทักษะคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม กลุ่มสาระสังคัมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลายเพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อมเป็นพลเมืองดีที่มีความรับผิดชอบมีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมโดยสาระหน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคมระบบการเมืองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขลักษณะและความสำคัญการเป็นพลเมืองดีความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ สิทธิ หน้าที่พลเมือง เสรีภาพการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก สารที่ 2 หน้าที่พลเมืองวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคมหัวเรื่อง/หน่วยการเรียนรู้พลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตยครูสังคัมศึกษาก็นำเรื่องราวเด็ก ๆ ที่เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของการเป็นคนดีในสังคม เช่น การกตัญญูการช่วยเหลือสังคมตามความสามารถการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมที่เป็นประโยชน์มาให้ผู้เรียนศึกษา วิเคราะห์ วิจารณ์ สื่อสารมวลชนก็มีการนำเสนอเยาวชนตัวอย่างดี ๆ หลากหลายรูปแบบซึ่งครูผู้สอนสามารถนำเยาวชนที่ดีเหล่านี้มาเป็นตัวแบบในบทเรียนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีจิตสาธารณะได้ มาตรฐานที่ ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่ดีงามและธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 หน้า 63 - 66)

กรรยา พรรณนา (2553) ได้กล่าวว่า บทบาทของครูสังคัมศึกษาในการพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียน ครูสังคัมศึกษาในฐานะครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคัมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ต้องมีการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง เช่น

ครูสังคัมศึกษาต้องเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียนโดยใช้ทั้งกลยุทธ์แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาสังคัมศึกษา ต้องเป็นผู้นำในการจัดโครงการกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของผู้เรียน ต้องส่งเสริมปลูกฝังพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียนได้ทั้งการให้ความรู้การอบรมสั่งสอนเป็นแบบอย่างที่ดีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองการยกย่องชมเชยผู้เรียนการนำศักยภาพของสถาบันสื่อสารมวลชนและสถาบันศาสนาไปใช้ในการส่งเสริมให้ผู้ปกครองผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

ทิศนา แคมมณี (2546 หน้า 20-21 อ้างใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 หน้า 40-41) ได้สรุปแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาจิตสาธารณะได้คือ

1. การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเอาใจใส่และตั้งใจสังเกตตัวแบบ
2. การเสนอตัวแบบตัวแบบจะต้องเด่นชัดไม่สลับซับซ้อนจนเกินไปเป็นตัวแบบที่มีคุณค่ามีประโยชน์สามารถดึงดูดจิตใจและทำให้ผู้สังเกตพอใจ
3. การช่วยให้ผู้เรียนเก็บจำตัวแบบนั้นโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่นการทำเป็นรหัสการจำ การซักซ้อมลักษณะตัวแบบในความคิดและด้วยการกระทำ
4. การจูงใจให้ผู้เรียนปฏิบัติโดยการช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้เห็นคุณค่ารับรู้ความสามารถของตนเองเรียนรู้วิธีการกำกับตนเองและเห็นผลที่น่าพึงพอใจ
5. การลงมือกระทำหรือปฏิบัติโดยช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำการสังเกตการณ์กระทำของตนเองโดยให้ผู้เรียนได้เทียบเคียงการกระทำของตนกับภาพตัวแบบในความคิด

ดังนั้นสรุปได้ว่า การพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะและในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 อันเป็นหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ป.1-ม.6) ต้องนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้คุณธรรม และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตครูผู้สอนจึงเป็นผู้มีบทบาทและหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุแนวการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และเป็นไปตามวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.1.3 หลักสูตรสถานศึกษาวิชาสังคัมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิชาสังคัมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งมีรายละเอียดตามหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระสังคัมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ
1	พลเมืองดีและการดำเนินชีวิตในสังคม จุดเน้น 1. การช่วยเหลือ 2. เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ	มาตรฐานที่ ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่ดีงามและธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข ตัวชี้วัดที่ 1.1 เป็นพลเมืองดีของชาติ ตัวชี้วัดที่ 2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกายวาจาใจ	ชาวไทยทุกคนพึงมีส่วนร่วมและช่วยเหลือผู้อื่น และปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองการที่สมาชิกทุกคนในสังคมมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละต่อสังคม และปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองนั้นย่อมส่งผลให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปอย่างปกติสุข
2	แนวทางการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี จุดเน้น 1. ความรับผิดชอบ 2. การมุ่งเน้นพัฒนาสังคม 3. ระเบียบวินัย	มาตรฐานที่ ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่ดีงามและธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข ตัวชี้วัดที่ 3.1 มีวินัยปฏิบัติตามข้อตกลง กฎ กติกา ระเบียบ ข้อบังคับ ของครอบครัวโรงเรียนและสังคม มุ่งมั่นในการทำงาน ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตั้งใจและรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงานมีจิตสาธารณะ ตัวชี้วัดที่ 3.3 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนชุมชนและสังคม	ผู้มีวินัยในตนเองย่อมประสบความสำเร็จในการทำงานตามเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ความมีระเบียบวินัย ความประพฤติมีระเบียบวินัยมีคุณธรรมและจริยธรรม ความซื่อสัตย์ การมีวินัยในตนเอง เคารพระเบียบวินัยของโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม การเคารพต่อกฎหมาย ความสามัคคี การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้อื่นเสนอแนะ แนวทางการแก้ปัญหาสังคมต่อสาธารณะ ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียร และปฏิบัติงานจนสำเร็จ

2.2. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

2.2.1 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2554 หน้า 210-2515) กล่าวว่าทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) มีหลักการที่สำคัญว่าในการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำ (active) และสร้างความรู้ขึ้นเอง Constructivism มีรากฐานมา

จาก 2 แหล่งคือจากทฤษฎีพัฒนาการของพือาเจต์และวิก์ทสกี ทฤษฎี Constructivism จึงแบ่งออกเป็น 2 ทฤษฎี คือ

1. Cognitive Constructivism หมายถึง ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยมที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของพือาเจต์ ทฤษฎีนี้ถือว่าผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (active) และเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นในใจเอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทในการก่อให้เกิดความไม่สมดุลทางพุทธิปัญญาขึ้นเป็นเหตุให้ผู้เรียนปรับความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่จนกระทั่งเกิดความสมดุลทางพุทธิปัญญาหรือเกิดความรู้ใหม่ขึ้น (Fowler, 1994; Greens et al, 1996)

2. Social Constructivism เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของวิก์ทสกี ซึ่งถือว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น (ผู้ใหญ่หรือเพื่อน) ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานในสถานะสังคม (Social Context) ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญและขาดไม่ได้ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ถูกต้องหรือซับซ้อนกว้างขวางขึ้น (Bruner et al, 1999)

คุณลักษณะร่วมของทฤษฎี Constructivism ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง
2. การเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน
3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้
4. การจัดสิ่งแวดล้อมกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

ความหมาย

ปัจจุบันนี้ทฤษฎี Constructivism ได้รับความสนใจและความนิยมจากผู้ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาทุกระดับในสหรัฐอเมริกาจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีที่ได้มีข้อเสนอหลักการทางจิตวิทยาที่สำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทั้งหมด 14 หลักการและแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังต่อไปนี้ (APA, 1995; Lambert and McCombs, 1998)

หลักการกลุ่มที่ 1 การรู้คิดและการตระหนักในการรู้คิดของตนเอง (Cognitive and Metcognitive) หลักการกลุ่มนี้ประกอบด้วย 6 หลักการแรกคือ (1) ธรรมชาติของการเรียนรู้จะต้องมีผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (active) (2) ผู้เรียนจะต้องมีเป้าหมายในการเรียนรู้ (3) ผู้เรียนสร้างความรู้โดยการโยงเชื่อมข้อมูลข่าวสารใหม่กับความรู้เดิม (4) ยุทธศาสตร์ในการคิดของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ (5) การตรวจสอบปรับปรุงการคิดให้เหมาะสมกับการแก้ปัญหา (6) สภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่มีความหมายคล้ายคลึงกับชีวิตจริง

หลักการที่ 2 แรงจูงใจและเจตคติ (Motivational and Affective) หลักการ 7, 8 และ 9 รวมอยู่ในกลุ่มนี้คือ (7) แรงจูงใจ ความมุ่งหวัง ความเชื่อ ความรู้สึกของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ (8) แรงจูงใจภายในของผู้เรียน (9) ความพยายามของผู้เรียน

หลักการที่ 3 พัฒนาการและสังคม (Developmental and Social) กลุ่มนี้รวมหลักการ 2 หลักการ คือ (10) พัฒนาการทั้งทางร่างกายเขาว์ปัญญา อารมณ์และสังคม อาจเอื้อหรือเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ (11) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้

หลักการกลุ่มที่ 4 ความแตกต่างของบุคคล (Individual Difference) หลักการ 12, 13 และ 14 รวมอยู่ในกลุ่มนี้ หลักการ (12) ความแตกต่างระหว่างบุคคลและภายในตัวบุคคลที่เนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมของพันธุกรรม (13) ความแตกต่างทางภูมิหลังและวัฒนธรรมของผู้เรียน (14) การใช้มาตรฐานในการวัดและประเมินผลรวมทั้งการวิเคราะห์ผลของการเรียนรู้ที่เหมาะสม การประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้

1. ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ผลของการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ เป้าหมายของการเรียนรู้มาจากการปฏิบัติงานจริง (authentic tasks) ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2. เป้าหมายของการสอนการเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน

3. ในการเรียนการสอนผู้เรียนจะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (active) โดยการเรียนรู้อยู่ในบริบทจริงเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรม

4. ในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรม (social moral) ให้เกิดขึ้นโดยผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้

5. ครูให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้คือการเรียนการสอนจะต้องเปลี่ยนจาก “การให้ความรู้” (Instruction) ไปเป็น “การให้ผู้เรียนสร้างความรู้” (Construction) จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปในทางที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน

6. ด้านประเมินผลการเรียนรู้ แพ้ผสมผลงานรวมทั้งการประเมินตนเองด้วยการวัดผลต้องอาศัยบริบทจริงใช้กิจกรรมใบบางในบริบทจริงด้วย

GRAD VRU

54818777

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์ทฤษฎี Constructivist

Piaget	Vygotsky	สรุปหลักการเรียนรู้
1. ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง	1. การสร้างความรู้ ผลของการเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ เป้าหมายการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง	1. การเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง
2. เป้าหมายของการสอนการเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน	2. เป้าหมายของการสอน จะเปลี่ยนไปสู่การสาธิต การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จะต้องให้มีประสิทธิภาพ	2. เป้าหมายของการสอน การเรียนรู้สิ่งใหม่ทบทวนความรู้เดิมเชื่อมความรู้ใหม่
3. เข้าร่วมปฏิบัติการจริง	3. เข้าร่วมปฏิบัติการจริง	3. การเรียนรู้อยู่ในบริบทจริงเข้าร่วมปฏิบัติการจริง
4. การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้	4. การจัดการเรียนการสอน ครูสร้างบรรยากาศทางสังคม จริยธรรม ให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสนำความรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้	4. ผู้สอนสร้างกิจกรรมสัมพันธ์ ผู้เรียนต้องมีการเรียนรู้การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
5. ครูให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือให้คำปรึกษาผู้เรียนในการเรียนรู้		5. การวัดผลใช้กิจกรรมใบงาน ในบริบทจริง

สรุปตารางที่ 2 การสังเคราะห์ทฤษฎี Constructivist การเรียนรู้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป้าหมายของการเรียนรู้มาจากการปฏิบัติงานจริง (authentic tasks) ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การสอนการเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน การเรียนรู้อยู่ในบริบทจริง เข้าร่วมปฏิบัติการจริง และผู้เรียนต้องมีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม จริยธรรม (social moral) “การให้ผู้เรียนสร้าง

ความรู้” (Construction) โดยการเรียนรู้จากกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน การวัดผลต้องใช้กิจกรรมใบงาน ในบริบทจริง

2.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ (Project based)

2.3.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการนักวิชาการได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นการสอนให้นักเรียนได้แก้ปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหา นั้นด้วยการทำโครงการและวางแผนการดำเนินงานจึงเป็นการฝึกให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาโดยมีนักวิชาการได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

ประนอม เดชชัย (2531 หน้า 50) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบโครงการหมายถึง เป็นการสอนที่ให้โอกาสนักเรียนได้วางโครงการและดำเนินการให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของโครงการนั้น อาจเป็นโครงการที่จัดทำเป็นหมู่หรือคนเดียวก็ได้นักเรียนจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานนั้นด้วยตนเองลักษณะการสอนคล้ายตามสภาพจริงของสังคมเป็นการทำงานที่เริ่มต้นด้วยปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหาโดยลงมือทดลองปฏิบัติจริง

เจียมใจ บุญแสน (253 หน้า 15) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ หมายถึง เป็นการสอนให้นักเรียนได้ประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วมาแก้ปัญหาในการปฏิบัติตนตามที่ครูมอบหมายโดยที่นักเรียนเลือกงานตามที่ตนเองสนใจหรือตรงตามความถนัดของตนเอง การสอนแบบโครงการครูควรมีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเป็นที่ปรึกษาในการทำงานให้นักเรียนมีบทบาทในการเลือกงานวางแผนการทำงานรับผิดชอบการทำงานและเป็นผู้ประเมินผลด้วยตนเองได้

ทิตินา แคมมณี (2545) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวว่า รูปแบบการสอนแบบโครงการ Project based การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นหลัก คือ การจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เลือกกันทำโครงการที่สนใจโดยร่วมกันสำรวจสังเกตและกำหนดเรื่องที่ตนสนใจวางแผนในการทำโครงการร่วมกัน ศึกษาหาข้อมูลความรู้ที่จำเป็นและลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552 หน้า 343-347) การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ (Project method) หมายถึง การจัดการสอนแบบโครงการเป็นการสอนที่ให้โอกาสนักเรียนได้กำหนดโครงการและดำเนินการให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของโครงการนั้นอาจเป็นโครงการที่จัดทำเป็นหมู่หรือคนเดียวก็ได้นักเรียนจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานนั้นด้วยตัวเองลักษณะการสอนคล้ายตามสภาพจริงของสังคมเป็นการทำงานที่เริ่มต้นด้วยปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหาโดยลงมือทดลองปฏิบัติจริง โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ดังนี้

1. ชื่นนำเสนอ เป็นขั้นที่ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์ให้นักเรียนกำหนดโครงการ

54818777

VRU_1Thesis_61B54680204_thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

2. ขึ้นกำหนดความมุ่งหมายเป็นขั้นที่นักเรียนทำการเลือกปัญหาและตั้งจุดมุ่งหมายในการศึกษาโดยการทำงานเป็นกลุ่มทำการเลือกประธานรองประธานกรรมการและเลขานุการ

3. ขึ้นวางแผนเป็นขั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันวางแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งการวางแผนประกอบด้วย

- 1) ชื่อโครงการ
- 2) หลักการบอกเหตุผล
- 3) วัตถุประสงค์
- 4) ผู้จัดทำโครงการ
- 5) อาจารย์ปรึกษา
- 6) สถานที่ปฏิบัติโครงการ
- 7) วันเวลาในการปฏิบัติงาน
- 8) งบประมาณในการดำเนินการ
- 9) วิธีการศึกษาค้นคว้า
- 10) เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์
- 11) ผลการดำเนินงาน

4. ขึ้นการดำเนินงานเป็นขั้นที่ดำเนินการโครงการตามการวางแผนงาน

5. ขึ้นประเมินผลครุวัดและประเมินผลโครงการ

6. ขึ้นติดตามผลเป็นขั้นการติดตามผลของโครงการต่อไปเพื่อพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

ชาตรี เกิดธรรม (2546 หน้า 107) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการดังนี้

1. การคิดและเลือกหัวข้อเรื่อง การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้เป็นการคิดหาหัวข้อเรื่องที่จะทำโครงการโดยผู้เรียนต้องตั้งคำถามว่า จะศึกษาอะไร ทำไมต้องศึกษาเรื่องดังกล่าว การศึกษากำหนดเป็นหัวข้อเรื่องโครงการจะได้มาจากปัญหาคำถามในเรื่องต่าง ๆ ของผู้เรียนเองซึ่งเป็นผลจากการที่ผู้เรียนได้อ่านหนังสือเอกสาร บทความ พังการบรรยาย การสนทนาหรือจากการได้ไปศึกษาดูงาน หรือสังเกตปรากฏการณ์ต่าง ๆ รอบข้าง

2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องนี้ รวมไปถึงการขอคำปรึกษาหรือข้อมูลรายละเอียดอื่น ๆ จากผู้ทรงคุณวุฒิผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับรวมทั้งการสำรวจวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วย

3. การเขียนเค้าโครงของโครงการการดำเนินงานตามขั้นตอนนี้เป็นการสร้างแผนที่ความคิดเป็นการนำเอาภาพของงานและภาพของความสำเร็จของโครงการที่วิเคราะห์ไว้มาจัดทำรายละเอียดเพื่อแสดงแนวคิดแผนและขั้นตอนการทำโครงการ

54818777

4. การปฏิบัติโครงการงานการดำเนินงานตามขั้นตอนเป็นการดำเนินงานหลังจากที่โครงการงานได้รับความเห็นชอบจากครูอาจารย์ที่ปรึกษา และได้รับการอนุมัติจากสถานศึกษาแล้วผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ในเค้าโครงของโครงการงานและระหว่างการปฏิบัติงานผู้เรียนต้องปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้ในเค้าโครงของโครงการงานและระหว่างการปฏิบัติงานผู้เรียนต้องปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบคำนึงถึงความปลอดภัยและความปลอดภัยในการทำงานตลอดจนคำนึงถึงสภาพแวดล้อมด้วยในระหว่างการปฏิบัติงานตามโครงการงานต้องมีการจัดบันทึกข้อมูลต่างๆไว้อย่างละเอียดว่า ทำอะไร ได้ผลอย่างไร ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขอย่างไร การบันทึกข้อมูลดังกล่าวนี้ต้องจัดทำอย่างเป็นระบบระเบียบ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูล สำหรับการปรับปรุงการดำเนินงานในอนาคตต่อไปด้วย

5. การเขียนรายงาน การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้ เป็นการสรุปรายงานผลการดำเนินงานโครงการงานเพื่อให้ผู้อื่นได้ทราบถึงแนวคิด วิธีดำเนินงาน ผลที่ได้รับ ตลอดจนข้อสรุปข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการงาน การเขียนรายงานควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายกระชับ ชัดเจน และครอบคลุมประเด็นสำคัญ ๆ ของโครงการงานที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว โดยอาจเขียนในรูปของสรุปรายงานผล ซึ่งอาจประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ บทคัดย่อ บทนำ เอกสารที่เกี่ยวข้อง วิธีการดำเนินงาน ผลการศึกษา สรุปและอภิปรายผล ข้อเสนอแนะและตารางที่เกี่ยวข้อง

6. การแสดงผลงาน การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำโครงการงานเป็นการนำผลการดำเนินงานโครงการงานทั้งหมดมาเสนอให้ผู้อื่นได้ทราบ ซึ่งผลผลิตที่ได้จากการดำเนินโครงการงานประเภทต่างๆมีลักษณะเป็นเอกสาร รายงาน ชิ้นงาน แบบจำลอง ตามประเภทโครงการงานที่ปฏิบัติ การแสดงผลงานซึ่งเป็นการนำเอาผลการดำเนินงานมาเสนอนี้สามารถจัดได้หลายรูปแบบ เช่น นิทรรศการ หรือ ทำเป็นสื่อสิ่งพิมพ์การจัดทำเป็นสื่อมัลติมีเดียและอาจนำเสนอในรูปแบบของการแสดงผลงานการนำเสนอด้วยวาจา รายงาน บรรยาย

ดุขฎฐฐฐ โยเลลา และคณณะ (2557) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงานดังนี้

1. ขั้นให้ความรู้พื้นฐาน ครูให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำโครงการงานก่อนการเรียนรู้ เนื่องจากการทำโครงการงานมีรูปแบบและขั้นตอนที่ชัดเจน ดังนั้นนักเรียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงการงานไว้เป็นพื้นฐาน เพื่อใช้ในการปฏิบัติขณะทำงานโครงการงานจริง ในขั้นแสวงหาความรู้

2. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ครูเตรียมกิจกรรมที่จะกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยต้องคิดหรือเตรียมกิจกรรมที่ดึงดูดให้นักเรียนสนใจเรียนรู้ ถึงความสนุกสนานในการทำโครงการงานหรือกิจกรรมร่วมกัน โดยกิจกรรมนั้นอาจเป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดขึ้น หรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจต้องการจะทำอยู่แล้ว ทั้งนี้ในการกระตุ้นของครูจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนเสนอจากกิจกรรมที่ได้

54818777

เรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้ของครูที่เกี่ยวข้องกับชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่หรือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

3. **ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ** ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันแสวงหาความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยนักเรียนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง โดยระดมความคิดและหารือ แบ่งหน้าที่เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน หลังจากที่ได้ทราบหัวข้อสิ่งที่ตนเองต้องเรียนรู้ในภาคเรียนนั้น ๆ เรียบร้อยแล้ว

4. **ขั้นแสวงหาความรู้** ในขั้นแสวงหาความรู้มีแนวทางปฏิบัติสำหรับนักเรียนในการทำกิจกรรม ดังนี้ นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการ ตามหัวข้อที่กลุ่มสนใจ นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ของตนตามข้อตกลงของกลุ่ม พร้อมทั้งร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม โดยขอคำปรึกษาจากครูเป็นระยะ เมื่อมีข้อสงสัยหรือปัญหาเกิดขึ้นนักเรียนร่วมกันเขียนรูปเล่ม สรุปรายงานจากโครงการที่ตนปฏิบัติ

5. **ขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้** ครูให้นักเรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม โดยครูใช้คำถามถามนักเรียนนำไปสู่การสรุปสิ่งที่เรียนรู้

6. **ขั้นนำเสนอผลงาน** ครูให้นักเรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ โดยครูออกแบบกิจกรรมหรือจัดเวลาให้นักเรียนได้เสนอสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้น และนักเรียนอื่นๆ ในโรงเรียนได้ชมผลงานและเรียนรู้กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติในการทำโครงการ

วิชัย แหวนเพชร (2530 หน้า 249) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบโครงการมี ดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายในการทำงานแบบโครงการ
2. ควรให้ผู้เรียนมีส่วนในการเลือกโครงการ
3. โครงการที่ทำจะต้องมีคุณค่า คุ่มกับเวลา คุ่มทุนที่ทำ
4. โครงการที่ทำ จะต้องมีความเป็นไปได้
5. โครงการที่ทำต้องส่งเสริมความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์
6. โครงการที่ทำต้องมีการกำหนดเวลาที่ทำเสร็จที่แน่นอน
7. โครงการที่ทำต้องมีการประเมินผลในรูปของคุณค่าทางการศึกษาที่ผู้เรียนได้รับ และสนองความต้องการของผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการทฤษฎี เริ่มในปี ค.ศ. 1900 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติจริงให้มากในทุกขั้นตอนซึ่งนักจิตวิทยาในแนวทางใหม่ที่มุ่งให้ผู้เรียนสำรวจตนเองค้นหาความถนัดและปัญหาที่ตนสนใจผู้เรียนมีโอกาสที่จะเลือกวางแผนการและดำเนินการด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนดังกล่าวเรียกว่า การสอนแบบโครงการ โดยอาศัยหลักปรัชญาของ John Dewey ซึ่งเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ในที่สุด

เจียมใจ บุญแสน (2536 หน้า 15) ได้กล่าวว่ว่าวัตถุประสงค์การสอนแบบโครงการมี ดังนี้

1. เพื่อกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียนครูต้องจัดสถานการณ์ให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นนักเรียนเกิดความอยากรู้จะทำโครงการนักเรียนมีความสนใจเรื่องนั้น
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานการณ์จริงซึ่งจะช่วยให้เห็นคุณค่าของการทำงานได้ในที่สุด
3. เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความเป็นตัวของตัวเองที่สะสมเก็บรวบรวมและหาความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลที่จะเข้าใจสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ประสบการณ์ของตนเอง
5. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบและมีเสรีภาพในการจัดและการกระทำ
6. เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างแผนและดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย
7. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
8. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดและประเมินผลงานของตนเอง

ประนอม เดชชัย (2531 หน้า 235) ได้กล่าวไว้ว่า คุณค่าของการสอนแบบโครงการมี ดังนี้

1. เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะในการปฏิบัติงาน
2. ทำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีทำงานอย่างมีระบบและแผนงานที่ดี
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนกระบวนการในการค้นหาความรู้
4. ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงในแง่ของวิธีการทำงานอย่างมีระบบ และผลผลิตที่ได้จากโครงการ

ข้อดีในการสอนแบบโครงการ

1. นักเรียนได้ทำงานเองตลอดตามขั้นตอนเป็นการส่งเสริมพัฒนาการต่าง ๆ ของนักเรียน
2. นักเรียนได้ทำการแก้ปัญหาซึ่งเป็นปัญหาของชีวิตจริงเท่ากับเตรียมตัวไว้พร้อมที่จะเผชิญสภาพสังคมจริง ๆ เมื่อออกจากโรงเรียนไปแล้ว

GRAD VRU

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552 หน้า 343)	ชาติรี เกิดธรรม (2546 หน้า 107)	ดุขฎิ โยเหลา และ คณะ (2557)	สรุปขั้นตอนการสอน
1. ชี้นำเสนอ เป็นขั้นที่ครูเสนอ เหตุการณ์หรือ สถานการณ์ให้ นักเรียนเกิดความรู้ และสนใจที่จะกำหนด โครงการการ แก้ปัญหา	1. ขั้นการคิดและเลือก หัวข้อเรื่อง การศึกษา กำหนดเป็นหัวข้อเรื่อง โครงการจะไดมาจาก ปัญหาผู้เรียนได้ศึกษา	1. ขั้นให้ความรู้ พื้นฐาน ครูให้ความรู้ พื้นฐานเกี่ยวกับการทำ โครงการ	1. ชี้นำเสนอเป็น ขั้นที่ครูเสนอ เหตุการณ์ให้นักเรียน จัดทำโครงการ
2. ขั้นกำหนด วัตถุประสงค์นักเรียน ทำการเลือกปัญหา และตั้งวัตถุประสงค์ ในการศึกษา	2. ขั้นการศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องการ ขอคำปรึกษาหรือ ข้อมูลรายละเอียด อื่น ๆ จากครูที่ปรึกษา	2. ขั้นกระตุ้นความ สนใจครูเตรียม กิจกรรมที่กระตุ้นความ สนใจของนักเรียน	2. ขั้นกำหนด วัตถุประสงค์เป็นขั้น ที่นักเรียนทำการ เลือกปัญหาและตั้ง วัตถุประสงค์ใน การศึกษา
3. ขั้นวางแผนเป็นขั้น ที่นักเรียนภายในกลุ่ม ร่วมมือกันวางแผนการ ดำเนินการ	3. ขั้นการเขียนเค้า โครงของโครงการ	3. ขั้นจัดกลุ่มร่วมมือ การวางแผนดำเนิน กิจกรรม	3. ขั้นวางแผนเป็น ขั้นที่นักเรียนภายใน กลุ่มร่วมมือกันวางแผนการ ดำเนินการ
4. ขั้นการดำเนินงาน เป็นขั้นที่ทำตาม โครงการที่วางแผนไว้ แต่ละกลุ่ม	4. ขั้นการปฏิบัติ โครงการและการ ดำเนินงาน	4. ขั้นนักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมโครงการ	4. ขั้นการ ดำเนินงานเป็นขั้นที่ ทำตามโครงการที่ วางแผนไว้แต่ละกลุ่ม

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552 หน้า 343)	ชาตรี เกิดธรรม (2546 หน้า 107)	ดุष्ฎิ โยเหลา และ คณะ (2557)	สรุปชั้นการสอน
5. ชั้นประเมินผลให้นักเรียนประเมินผลโครงการ	5. ชั้นการรายงานการสรุปรายงานผลการดำเนินงานโครงการ	5. ชั้นสรุปการเรียนรู้ครูให้นักเรียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม	5. ชั้นประเมินผลเป็นชั้นที่ครูวัดผลและประเมินผล
6. ชั้นติดตามผลให้นักเรียนติดตามผลโครงการเพื่อพัฒนางานให้ดีขึ้น	6. การแสดงผลงานกิจกรรมโครงการ	6. ชั้นแสดงผลงานในโรงเรียนให้ได้ชมผลงานและเรียนรู้กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมโครงการ	

สรุปตารางที่ 3 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้กำหนดโครงการและดำเนินการตามความมุ่งหมายของโครงการนั้น ให้สำเร็จโดยนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานนั้นด้วยตนเอง การจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เลือกกันทำโครงการที่สนใจโดยร่วมกันสำรวจสังเกตและกำหนดเรื่องที่น่าสนใจวางแผนในการทำโครงการร่วมกัน ร่วมกันสำรวจสังเกตวางแผนการทำงานร่วมกัน ศึกษาหาความรู้ร่วมกันและปฏิบัติงานตามการวางแผนงานที่กำหนดไว้ ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ชั้นนำเสนอ เป็นชั้นที่ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์เรื่องคุณธรรมจิตสาธารณะให้นักเรียนเกิดความรู้และมีความสนใจที่จะจัดทำโครงการในการแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง
2. ชั้นกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นชั้นที่นักเรียนทำการเลือกปัญหาและตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาโดยการทำงานเป็นกลุ่ม
3. ชั้นวางแผน เป็นชั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันวางแผนการจะดำเนินการซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย

- 1) ชื่อโครงการ
- 2) หลักการ
- 3) วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 4) ผู้จัดทำโครงการ
 - 5) อาจารย์ปรึกษา
 - 6) สถานที่ปฏิบัติโครงการ
 - 7) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
 - 8) งบประมาณในการดำเนินการ
 - 9) วิธีการศึกษาค้นคว้า
 - 10) เครื่องมืออุปกรณ์
 - 11) ผลคาดหวังที่ได้รับ
4. ขั้นตอนดำเนินงาน เป็นขั้นที่ทำตามแผนโครงการ
 5. ขั้นตอนประเมินผล เป็นขั้นที่ครูวัดและประเมินผลโครงการ

2.4 จิตสาธารณะ

การสร้างจิตสาธารณะมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนเพื่อสร้างจิตสาธารณะต่อคนอื่นและสังคม โดยรวมมีคุณธรรมจริยธรรมการมีจิตที่คิดสร้างสรรค์เป็นกุศล และมุ่งทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีนักวิชาการได้กล่าวถึงจิตสาธารณะไว้ดังนี้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552ข) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง การปลูกฝังจิตใจให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม เป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดจากภายใน "จิตสาธารณะ" เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้คนรู้จักเสียสละ ร่วมแรงร่วมใจ มีความร่วมมือในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม

กิตติพงษ์ แดงเสริมสิริ (2552) ให้ความหมายจิตสาธารณะ (Public Mind) หรือจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) เป็นคำใหม่ที่มีใช้เมื่อไม่นานมานี้ และเป็นเรื่องใหม่สำหรับคนไทย ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะหรือจิตสาธารณะ ไว้หลากหลายและมีการเรียกจิตสำนึกสาธารณะไว้แตกต่างกัน ได้แก่ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จิตสำนึกต่อสังคม จิตสำนึกต่อส่วนรวม จิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2552) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมีความสำนึกและยึดมั่นในระบบคุณธรรมและจริยธรรมที่ติงามละอายต่อสิ่งผิดเน้นความเรียบร้อยประหยัดและมีความสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

กวิน ชุตินา (2552) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง จิตสำนึกเพื่อส่วนรวมจิตสาธารณะจึงเป็นสิทธิและหน้าที่ที่จะดูแลและบำรุงรักษาร่วมกัน เช่น การช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมโดยการ

ไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ การดูแลรักษาสาธารณสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ หลอดไฟฟ้าที่ให้ความสว่างตามถนนหนทาง การประหยัดน้ำประปา หรือ ไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวมโดยใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า ช่วยกันดูแลรักษาให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือกระทำเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหรือช่วยกันแก้ปัญหาแต่ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม

ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2550) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง การประพฤติตนทั่ว ๆ ไป ทำให้ตนเองรอบคอบและสังคมมีความสุขรวมทั้งการแสดงความหวังใต้อสังคัม

ทิตินา แคมมณี (2546) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละมีความหมายเดียวกับทำบุญทำทานทั้งเพื่อคนอื่น เพื่อสังคม สาธารณะการช่วยเหลือผู้อื่น ประโยชน์ส่วนรวม ทั้งชุมชนจนถึงบ้านเมืองประเทศชาติและโลก

ดวงเดือน พันธุนาวิน (2538) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง การที่บุคคลกระทำการบางอย่างเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

ประเวศ วะสี (2541ข) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง เป็นการตระหนักรู้ตัวหรือเป็นจิตส่วนที่รู้ตัวรู้ว่าทำอะไร อยู่ที่ไหน เป็นอย่างไรขณะที่ตนอยู่นั้นเองส่วน คำว่า สาธารณะ(Public)เป็นการแสดงออกเพื่อสังคมส่วนรวม เป็นการบริการชุมชนทำประโยชน์เพื่อสังคมถ้าเป็นสิ่งของก็ต้องใช้ประโยชน์ร่วมกันเมื่อนำสองคำมารวมหมายถึงการตระหนักรู้ตนที่จะทำอะไรเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

บุญชม ศรีสะอาด (2535ข) ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง จิตสาธารณะ (Public Mind) 1) Professional ทำงานแบบมืออาชีพคนไทยทุกคนที่คิดใหม่ทำใหม่จะต้องเป็นมืออาชีพ (Profession) รู้ลึกในหน้าที่ ๆ รับผิดชอบรอบในงานที่เกี่ยวข้องต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาหาความรู้ใหม่เสมอ 2) Unity เอกภาพ ค่านิยมใหม่ต้องเป็นไปในทิศทางของความสามัคคีในหมู่คณะไม่กล่าวร้ายกันได้หน้าหรืออิจฉาริษยากันควรจะฝึกการทำงานเป็นทีมเพราะการที่คนในองค์กรมีเอกภาพ จะช่วยให้การขับเคลื่อนภาระงานเพื่อมวลประชาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีหลายองค์กรที่คนในองค์กรกล่าวร้ายกันได้ดีเลยไม่มีใครทำอะไรคนไทยทุกคนก็ไม่ได้อะไรด้วยแต่ในความเป็นเอกภาพก็ยอมให้มีความแตกต่างได้แต่อย่าแตกแยก 3) Believe ความเชื่อคนไทยทุกคนจะต้องทำงานด้วยความเชื่อ คำสอนของพระพุทธเจ้าเชื่อในสิ่งที่ถูกต้องแล้วยึดให้มั่นถ้าคนไทยทุกคนขาดแล้วซึ่งความเชื่อการทำงานก็จะขาดพลัง 4) Locally ภูมิปัญญาท้องถิ่น คนไทยทุกคนจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อและศรัทธาในความเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ของภูมิปัญญาไทยลดความเชื่อทันสมัยนิยมลง (Modernization) Localwisdom ในด้านต่าง ๆ จะนำไปสู่การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและเข้ากับบริบทของสังคมไทย 5) Integrity ความซื่อสัตย์คนไทยทุกคนต้องยึดเอาความซื่อสัตย์เป็นที่ตั้งเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม คิดดี ทำดี เพื่อชาติ งานทุกชิ้นจะต้องตรวจสอบได้มีความโปร่งใส 6) Creative สร้างสรรค์

คนไทยทุกคนจะต้องคิดและทำงานที่สร้างสรรค์พัฒนานวัตกรรม (Innovation) ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นกับสังคมต้องไม่หยุดนิ่งต้องมีความเป็นพลวัตทั้งนี้ก็เพื่อประชาชนและประเทศชาติ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 หน้า 236) ได้ให้ความหมายไว้ว่า จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้ที่มีจิตสาธารณะ คือ ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตนเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยร่างกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

พระไพศาล วิสาโล (2544 หน้า 15) ได้ให้ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะในทางพุทธศาสนา หมายถึง ความสำนึกใส่ใจให้ความเมตตาเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือ และพร้อมจะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะ รวมถึงความเคารพ ห่วงแทนในสมบัติส่วนรวม ซึ่งมีใช้เฉพาะครอบครัว ญาติมิตร คนรอบข้างหรือชุมชนละแวกบ้านเท่านั้นหากยังครอบคลุม ไปถึงบุคคลอื่นที่มั่งรู้จัก ไม่เคยพบ แต่ก็รู้อยู่ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ตนสังกัด

กรรยา พรธรรมา (2553 หน้า 8-9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันการคิดในสิ่งที่ดีประพฤติดีดีดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนการรู้จักใช้สิทธิของตนเองและผู้อื่นการไม่ทำลายเบียดเบียนบุคคลสังคมวัฒนธรรมประเทศชาติสิ่งแวดล้อมด้านการปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการทำความดีให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทนการเข้าไปช่วยเหลือผู้อื่นด้านกำลังกาย กำลังปัญญา กำลังทรัพย์ตามความสามารถของตนซึ่งผลการกระทำจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ด้วยความบริสุทธิ์ใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 หน้า 17) ได้ให้ความหมายของคำว่าจิตสาธารณะว่า หมายถึง ความคิดที่ไม่เห็นแก่ตัว มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือ ช่วยแก้ปัญหาให้แก่ผู้อื่นหรือสังคมพยายามฉวยโอกาสที่จะช่วยเหลืออย่างจริงจัง และมองโลกในแง่ดีบนพื้นฐานของความเป็นจริง

หฤทัย อาจเป็รุ (2544 หน้า 37) ได้ให้ความหมาย จิตสำนึกสาธารณะ หมายถึง ความตระหนักของบุคคลถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคมต้องการเข้าไปแก้วิกฤตการณ์ โดยรับรู้ถึงสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลังของตนว่าสามารถร่วมแก้ไขปัญหาได้ และลงมือกระทำ เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยการเรียนรู้ และแก้ไขปัญหาร่วมกันกับคนในสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้ให้ความหมายจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์

54818777

แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคมด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ มีระเบียบวินัย และทำประโยชน์แก่สังคม

สรุปได้ดังนี้ จิตสาธารณะ หมายถึง การปลูกฝังจิตใจให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม เป็นการสร้างคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นเรื่อง ที่เกิดจากภายใน "จิตสาธารณะ" เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้คนรู้จักเสียสละ ร่วมแรงร่วมใจ มีความร่วมมือในการทำ ประโยชน์เพื่อส่วนรวม ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเป็นหลักการ ในการดำเนินชีวิต ช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม เช่น จิตสาธารณะการ ปลูกป่า การพัฒนาศาสนสถาน ทำบุญให้วัด พัฒนาท้องถิ่น อนุรักษ์ธรรมชาติ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552)

ตารางที่ 4 ตารางแสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักของจิตสาธารณะ

	ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552)	กิตติพงษ์ แดงเสริมสิริ (2552)	กมลรัตน์ หล้าสงฆ์ (2552)	กวิณ ขติมา (2552)	ณัฏฐภรณ์ ทลวงทอง (2550)	ทิศนา เขมณี (2546)	ดวงเดือน พันธมนาวิน (2538)	บุญชม ศรีสะอาด (2535ก)	ประเวศ วะสี (2541ก)	กระทรวงศึกษาธิการ (2551 หน้า 236)	พระไพศาล วิสาโล (2544 หน้า 15)	กรรยา พรรณนา (2553 หน้า 8-9)	เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 หน้า 17)	หทัย อาจเปรุ (2544 หน้า 37)	หลักสูตรวิชาสังคมศึกษา (2551)	ร้อยละ
1. การช่วยเหลือผู้อื่น			✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	73.33
2. การเสียสละเพื่อสังคม	✓	✓	✓			✓				✓		✓	✓		✓	60.00
3. ความมุ่งมั่นพัฒนาสังคม	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	73.33
4. ความมีระเบียบวินัย			✓	✓				✓	✓	✓		✓			✓	46.66
5. ความรับผิดชอบต่อ	✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	73.33
รวม	3	2	3	3	2	4	2	3	4	5	3	5	2	3	5	

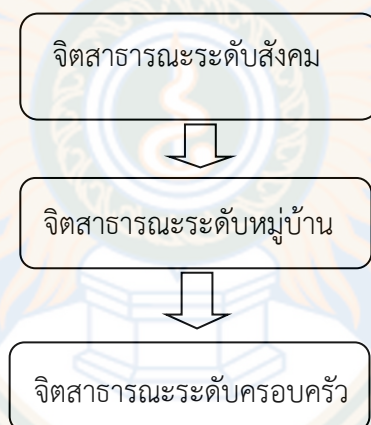

54818777

สรุปตารางที่ 4 ผลจากการสังเคราะห์นักวิชาการที่กล่าวถึงองค์ประกอบจิตสาธารณะ ร้อยละ 100 ในภาพรวมประกอบด้วยองค์ประกอบหลักของจิตสาธารณะที่นักวิชาการกล่าวถึงมากที่สุด คือ 1) การช่วยเหลือผู้อื่น 2) การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม และ 3) ความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือ 4) การเสียสละ คิดเป็นร้อยละ 60.00 และ 5) ความมีระเบียบวินัย คิดเป็นร้อยละ 46.66 ตามลำดับ ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบหลักจิตสาธารณะมาดำเนินการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้สูงขึ้น

2.4.1 ระดับของจิตสาธารณะ สามารถแบ่งได้ ดังนี้

จิตสาธารณะแบ่งได้เป็น 3 ระดับ (ใจสะอาดใจบริสุทธิ์ และคณะ, 2544)

ภาพที่ 2 ระดับของจิตสาธารณะ

1. จิตสาธารณะระดับครอบครัว ได้แก่ ความพอมือพอกินความสัมพันธ์ระหว่างญาติพี่น้อง ความขยันมีที่อยู่อาศัยมีที่ทำกินและการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ
2. จิตสาธารณะระดับหมู่บ้าน ได้แก่ คนดี ความดี การแบ่งปันการอาศัย การช่วยเหลือผู้อื่น และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
3. จิตสาธารณะระดับสังคม ได้แก่ ความร่วมมือร่วมใจ สามัคคี การมีส่วนร่วมงานทางสังคม งานบุญ งานประเพณี และปฏิบัติตามโครงการพัฒนาต่าง ๆ

ธีรยุทธ บุญมี (2536 หน้า 195) ได้กล่าวถึงจิตสาธารณะว่าแบ่งได้เป็น 2 ระดับคือ

1. จิตสาธารณะระดับชุมชน เป็นสิ่งที่มีอยู่เดิมในสังคมไทยโดยชุมชนจะควบคุมดูแลกันและกัน ร่วมกันรับผิดชอบในปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน

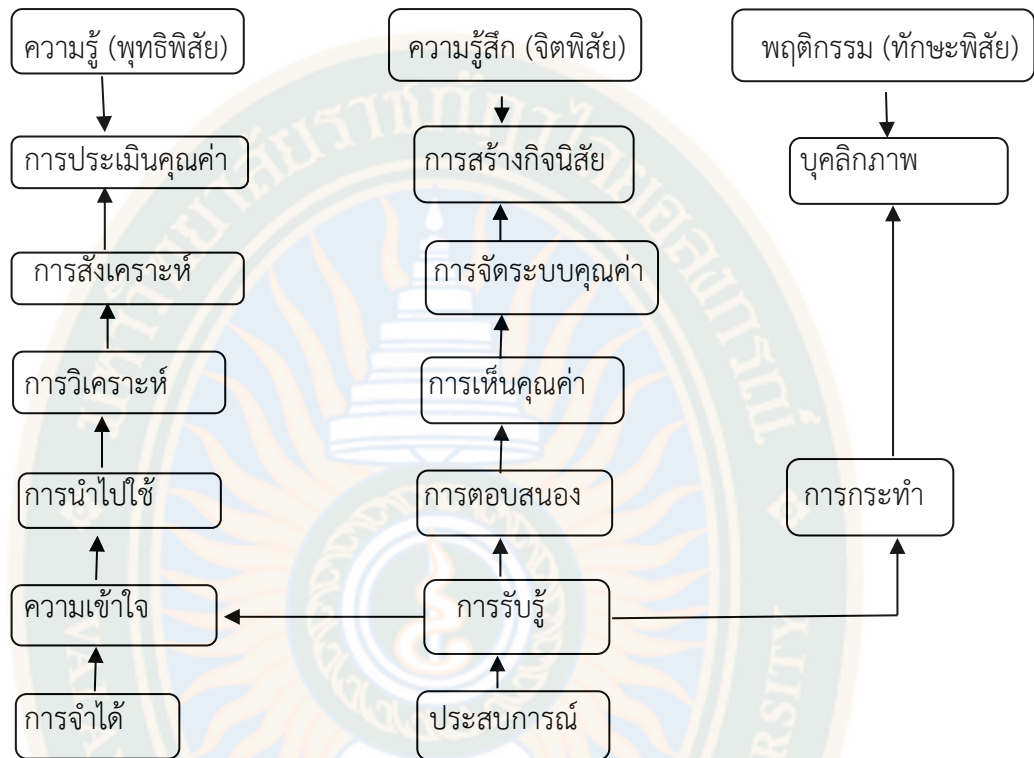
2. จิตสาธารณะระดับสังคม เกิดขึ้นเมื่อสังคมไทยได้ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไปแล้วช่วงเวลาหนึ่งและเผชิญปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาแรงงานเด็ก ปัญหาโสเภณี ปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งสมาชิกในสังคมที่รับรู้และตระหนักความรุนแรงของปัญหาได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ปัญหาร่วมกันเนื่องจากการมีสำนึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกันและทุกคนมีสิทธิที่จะเรียกร้องเพื่อให้สังคมโดยรวมดีขึ้น

สรุปได้ว่า จิตสาธารณะมีหลายระดับโดยเริ่มที่ระดับแคบใกล้ตัวเรามากที่สุด คือ จิตสาธารณะระดับครอบครัว เช่น การช่วยเหลือ ความขยัน อดทน ประหยัด และรับผิดชอบต่อหน้าที่และเมื่อมองกว้างออกไปจะเป็นจิตสาธารณะระดับชุมชน เช่น การแบ่งปันเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ การพัฒนาจิตสาธารณะชุมชนและท้องถิ่น ต่าง ๆ การช่วยเหลือผู้อื่น และระดับที่กว้างที่สุดจะเป็นจิตสาธารณะระดับสังคมความสามัคคีการมีส่วนร่วมทางสังคม งานบุญ งานประเพณี และโครงการพัฒนาจิตสาธารณะต่าง ๆ

2.4.2 การก่อรูปของจิตสาธารณะ

สุพจน์ ทRAYแก้ว (2546) ได้กล่าวถึง การก่อรูปของจิตสาธารณะ หมายถึงจิตสาธารณะของบุคคลเป็นผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากการมีประสบการณ์ตรงกับสิ่งเร้า การรับรู้ ในส่วนนี้ได้ ก่อขึ้นในจิตใจของบุคคลในรูปของความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเป็นคุณลักษณะทางจิตที่ก่อรูปผ่านกระบวนการทางปัญญาเป็นปฏิกิริยาตอบสนองต่อปรากฏการณ์ทางสังคม ดังภาพ

GRAD VRU

ภาพที่ 3 ภาพกระบวนการเรียนรู้ของบุคคล
ที่มา : สุพจน์ ทราญแก้ว (2546)

นักจิตวิทยาการศึกษา มีความเห็นพ้องกันว่าจิตสำนึกเป็นคุณลักษณะทางจิตพิสัยที่ปรากฏหรือก่อรูปขึ้นในจิตใจของมนุษย์แต่ละคนภายหลังจากได้รับรู้ปรากฏการณ์หรือได้รับสิ่งเร้าจากภายนอกในเชิงสะสม การก่อรูปที่มีความต่อเนื่องกันจึงยากที่จะกำหนดแยกแยะหรือทำการจัดลำดับขั้นเพื่อบ่งชี้ว่าบุคคลมีความรู้สึกอยู่ที่ใดได้ชัดเจน แน่นนอน การก่อรูปของจิตสำนึกยังเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางด้านสติปัญญาและการกระทำของมนุษย์อีกด้วย หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าจิตสำนึกเป็นผลลัพธ์เชิงคุณลักษณะทางจิตใจของมนุษย์ที่ก่อรูปขึ้นผ่านกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลกระบวนการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1. คุณลักษณะทางด้านพุทธิพิสัย หมายถึง การได้รับรู้ (Cognition) หรือการมีประสบการณ์ตรงกับสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ ทำให้บุคคลรู้จักหรือระลึกถึงมีความเข้าใจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์และเมื่อสามารถประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ได้ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไรก็จะนำไปสู่คุณลักษณะด้านจิตพิสัยหรือการก่อรูปของจิตสาธารณะต่อไป

2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง ความรู้สึกทางจิตใจ (Affection) เช่น เมื่อบุคคลมีประสบการณ์กับสิ่งเร้าก็จะเกิดการรับรู้/สนใจ/ใส่ใจในสิ่งต่าง ๆ ทำให้มีปฏิกิริยาสนองตอบด้วยการเห็นหรือให้คุณค่า จากนั้นก็จะมีการจัดระบบของคุณค่าด้วยการนำไปเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวันและยึดถือจนกลายเป็นลักษณะนิสัย/บุคลิกภาพของตนเองอันนำไปสู่พฤติกรรมจิตสาธารณะ

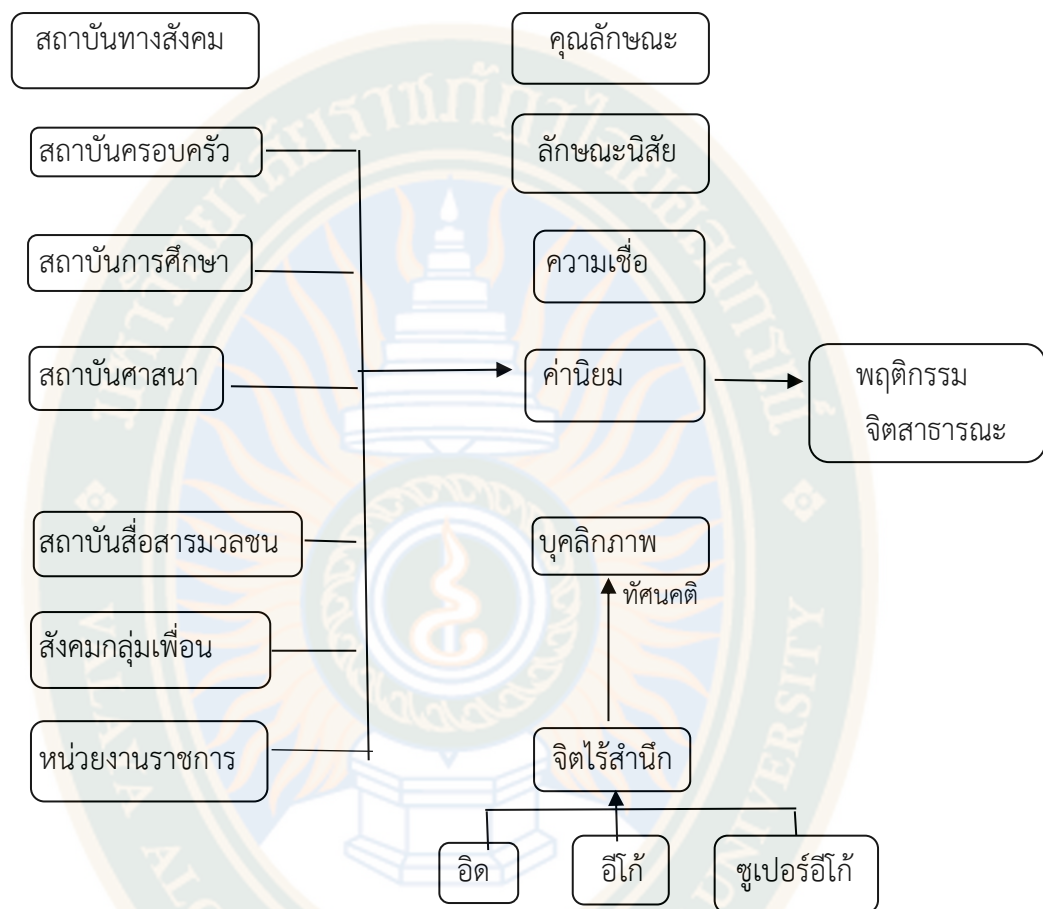
3. คุณลักษณะด้านทักษะพิสัย หมายถึง พฤติกรรม (Behavior) หรือการแสดงออก/การกระทำที่สามารถจะสังเกตรูปแบบความประพฤติได้อย่างชัดเจนที่เรียกว่าบุคลิกภาพ

สรุปได้ว่า การก่อรูปของจิตสาธารณะซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่แสดงอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ (มีความรู้ ทักษะ บุคลิกลักษณะและทักษะ) ที่สอดคล้องกับความต้องการทางด้านสังคม เป็นสิ่งที่สังคมทุกสังคมต้องดำเนินการผ่านกระบวนการจัดการศึกษา

2.4.3 การกล่อมเกลாத่างสังคมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสาธารณะ

สุพจน์ ทรายแก้ว (2546) ได้ให้ความหมาย การกล่อมเกลาท่างสังคม หมายถึง การกล่อมเกลาท่างสังคมเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่บุคคลหรือสมาชิกของสังคมมีการรับรู้ มีจิตสำนึก (มีค่านิยม ความเชื่อ) มีบุคลิกภาพหรือมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์จึงเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิตของบุคคลในสังคมเพื่อที่จะได้ช่วยให้สังคมได้มาซึ่งสมาชิกของสังคมที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ไม่ตกอยู่ภายใต้ของจิตใต้สำนึกของบุคคลแต่ละบุคคลมากนักและควรเป็นหน้าที่ของสถาบันหรือหน่วยงานสังคม ที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมและดำเนินการให้สอดคล้องประสานกัน

ดังนั้น การแสดงถึงองค์ประกอบของกลุ่มตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อจิตสำนึกในจิตใจและพฤติกรรมของบุคคลว่าประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรที่สำคัญ 2 ส่วน คือ องค์กรและหน่วยงานทางสังคม ซึ่งจะทำหน้าที่ในการเสริมสร้างการเรียนรู้หรือขัดเกลาท่างสังคมให้บุคคลผ่านกระบวนการจัดการศึกษาโดยสถาบันเหล่านี้ช่วยขัดเกลาสริมสร้างคุณลักษณะในด้านการรับรู้และจิตใต้สำนึกขึ้นในจิตใจของบุคคลเช่น ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งปัจจัยที่จะกล่อมเกลาท่างสังคมในเรื่องจิตสาธารณะมีองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพที่ 4 การกล่อมเกลாதงสังคม
ที่มา : สุพจน์ ทราญแก้ว (2546)

อชรา เอิบสุขสิริ (2557 หน้า 73-75) ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์(Freud)ได้อธิบายเกี่ยวกับจิตไร้สำนึก (Unconscious Mind) ว่าเป็นระดับจิตที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมโดยที่บุคคลจะไม่รู้ตัวและไม่สามารถควบคุมได้ เช่น คนเมาสุรา คนเสพยาบ้า/ยาเสพติด คนค้ายาเสพติด คนเสียดสติ

อีดี (Id) หมายถึง ส่วนของจิตที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความต้องการของตนเอง โดยจะไม่มีคำนึงถึงเหตุผลใด ๆ ทั้งสิ้น

อีโก้ (Ego) หมายถึง ส่วนของจิตที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการในส่วนของอีดีแต่จะมีการคำนึงถึงเหตุผลและความเป็นไปได้ประกอบด้วย

ซูเปอร์อีโก้ (Superego) หมายถึง ส่วนของจิตที่คอยควบคุมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสมมีคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับค่านิยมและการยอมรับของสังคม

ตารางที่ 5 ตัวอย่างตารางแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากอิด อีโก้ และซูเปอร์อีโก้

สถานการณ์	พฤติกรรมของบุคคล			หมายเหตุ
	อิด (Id)	อีโก้ (Ego)	ซูเปอร์อีโก้ (Superego)	
เด็กชายปรกรณ์ นักเรียนชั้นม. 3 เห็นกระเป๋าตังค์ ของครูประจำวิชา ภาษาไทยตกอยู่ข้าง โต๊ะของตนขณะที่ครู กำลังเดินไป-มาเพื่อ ดูแลนักเรียนในการ ทำกิจกรรมซึ่งครูไม่ รู้ตัวและนักเรียนคน อื่น ๆ ก็ไม่เห็น เพราะต่าง ก็ุ่นวาย อยู่กับกิจกรรมที่ครู ให้ทำปรกรณ์รีบหยิบ กระเป๋านั้นขึ้นมาดู แล้วพบว่ามีเงินสด อยู่ 3,000 บาท ปรกรณ์มีความรู้สึกว่ อยากได้เงินจำนวน นั้นเป็นของตัวเอง	ปรกรณ์รีบหยิบเงิน จำนวน 3,000 บาทมาเก็บไว้ใน กระเป๋าตนเอง ทันที	ปรกรณ์คิดว่าถ้ารีบ หยิบเงินตอนนี้ครู และเพื่อนอาจเห็น เขาอาจถูกกล่าวหา ว่าเป็นขโมยและ อาจมีความผิดได้เขา จึงรอให้ถึงเวลาหมด ชั่วโมงเรียนแล้วจึง รีบเข้าห้องน้ำและ หยิบเงินจาก กระเป๋าครูทั้ง หมดแล้วเก็บไว้ใน กระเป๋าของตนเอง	ปรกรณ์เห็นครูทำ กระเป๋าตังค์ตก โดยไม่รู้ตัวเขาจึงรีบ กระเป๋านั้นมาแล้ว ไปบอกครูและส่ง กระเป๋านั้นให้ครู ทันที	อิด = ความต้องการ ตามธรรมชาติของ บุคคล อีโก้ = แรงผลักดัน ตามสัญญาตณญาณ ของบุคคลเพื่อให้ ตนเองปลอดภัยและ ไม่เดือดร้อน ซูเปอร์อีโก้ = พฤติกรรมที่ดึงามมี คุณธรรมจริยธรรม อันเป็นผลมาจาก การอบรมเลี้ยงดู และการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การกล่อมเกล่าพฤติกรรมจิตสาธารณะซึ่งเป็นการกล่อมเกล่าทางสังคม เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกและพฤติกรรมให้แก่สมาชิกของสังคม ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อจิตสำนึกในจิตใจ และจิตไร้สำนึกและพฤติกรรมของบุคคลและทัศนคติประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ องค์กรและสถาบัน ทางสังคมซึ่งทำหน้าที่ในการเสริมสร้างการเรียนรู้หรือกล่อมเกล่าทางสังคมให้บุคคลผ่านกระบวนการ การจัดการศึกษา เช่น สถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันสื่อสารมวลชน โดยสถาบันเหล่านี้ช่วยขัดเกล่าเสริมสร้างคุณลักษณะในด้านการรับรู้และจิตใต้สำนึกขึ้นในจิตใจของ บุคคลเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะในด้านการรับรู้และจิตใต้สำนึกขึ้นในจิตใจของบุคคล เช่น ความเชื่อ

และค่านิยม ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องในจัดการเรียนรู้ร่วมกับการอบรมขัดเกลาถึงบุคลิกภาพลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลให้สูงขึ้นและอยู่ในสังคม

2.4.4 พฤติกรรมจิตสาธารณะ

กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ 2552, หน้า 25-26) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร (2547 หน้า 2-3) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะ หมายถึง ผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตนเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยแรงกายสติ ปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชนท้องถิ่นและสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552 หน้า 17) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมจิตสาธารณะ หมายถึง การกระทำที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ ด้วยการเอาใจใส่ดูแล เป็นธุระ และเข้าร่วมในเรื่องส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ ร่วมกันของคนในสังคม เห็นได้ จากการที่นักศึกษาหลีกเลี่ยงการใช้หรือกระทำการที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม และการมุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวม

สรุปได้ว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะเป็นพฤติกรรมการกระทำที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ทำประโยชน์ต่อบุคคลและสังคม เป็นพฤติกรรมที่มีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นและสังคมการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่น สังคม ด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน โดยการช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นพัฒนาสังคม และมีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นพฤติกรรมจิตสาธารณะ

2.4.5 เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ

ได้มีนักวิชาการกล่าวว่าการวัดและประเมินพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain) หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ อารมณ์ และคุณธรรมของบุคคลซึ่งต้องอาศัยการสร้างและการปลูกฝังคุณลักษณะนิสัย ต่าง ๆ (Hopkins and Antes, 1990 P. 538)

รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์ (2533 หน้า 3-4) ได้กล่าวว่า การเรียกพฤติกรรมด้านนี้ว่า “พฤติกรรมด้านความรู้สึก” เป็นลักษณะภายในจิตใจของบุคคลอย่างต่อเนื่องกัน จึงเป็นการยากที่จะอธิบายว่าบุคคลมีความรู้สึกอยู่ที่ใดได้ชัดเจน จนกว่าบุคคลนั้นจะบอกเล่าให้ทราบความรู้สึกโดยไม่ปิดป้อง เช่น ชอบไม่ชอบ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ ค่านิยม และแรงจูงใจ เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด (2550 หน้า 1) ได้กล่าว ครอบคลุมถึงความเห็น ความรับผิดชอบ ความวิตกกังวล การปรับตัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะการแสดงตัว-การเก็บตัวสุขภาพจิต การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ความสำนึกในหน้าที่พลเมือง บุคลิกภาพ และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้วย

2. ระดับพฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain) แครทวอล บลูม และคณะ (Krathwohl. Et al., 2002 P. 37) ได้แบ่งเป็น 5 ระดับซึ่ง ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 หน้า 46-50) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2535 หน้า 159-160) และประภาพร ศรีตระกูล (2549 หน้า 94-96) ได้สรุปและกล่าวถึงคำที่แสดงพฤติกรรมย่อย ดังนี้

2.1 การรับรู้ (Receiving Attending) หมายถึง การที่บุคคลเริ่มมีความรู้สึกรู้ว่า มีสิ่งเร้าเข้ามากระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมการรู้จัก เต็มใจ และเลือกที่จะรับรู้ในสิ่งเร้า นั้น มีพฤติกรรมย่อย ดังนี้

2.1.1 การรู้จัก (Awareness) บุคคลเริ่มมีความรู้สึกรู้ว่ามีสิ่งเร้าเข้ามาอยู่ในความสนใจของตน รับรู้ จำแนก แยก ถาม หรือสนใจในความแตกต่างของสิ่งเร้าที่มากกระทบ

2.1.2 การเต็มใจที่จะรับรู้ (Willingness to Receive) บุคคลเริ่มแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นกับสิ่งเร้าอื่น ๆ เกิดความเต็มใจที่จะรับรู้สะสม หรือยอมรับ

2.1.3 การควบคุมหรือคัดเลือกรับรู้ (Control or Selected Attention) เป็นการเลือก ตอบ ยึดถือ ฟัง หรือควบคุมรับสิ่งเร้าที่ตนพอใจเลือกรับเฉพาะอย่าง

2.2 การตอบสนอง (Responding) หมายถึง การแสดงความตั้งใจที่จะตอบสนองและมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น มีพฤติกรรมย่อย ดังนี้

2.2.1 การยินยอมตอบสนอง (Acquiescence in Responding) เป็นการแสดงออกในลักษณะเชื่อฟัง ยินยอม ยอมตาม ชมเชย ทำตาม ยอมรับตามหลักการหรือกฎเกณฑ์ที่ได้รับรู้มา

2.2.2 การเต็มใจตอบสนอง (Willingness to Response) เป็นการแสดงออกในลักษณะเพิ่มความสนใจ อาสา อภิปราย ปฏิบัติ แสดงมากขึ้น หรือหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ขัดแย้งกับสิ่งที่บุคคลได้รับรู้มา

2.2.3 การพอใจตอบสนอง (Satisfaction in Response) เป็นการแสดงออกในลักษณะทางอารมณ์ที่ชื่นชอบ ยินยอม ดีใจ พุด เขียน ช่วย หรือหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ขัดแย้งกับสิ่งที่บุคคลได้รับรู้มา

2.3 การเห็นคุณค่า (Valuing) หมายถึง การแสดงถึงการยอมรับคุณค่าในวัตถุสิ่งของ (Object) บุคคล (Person) หรือสถานการณ์ (Situation) แล้วเชื่อถือในคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ ที่มีความหมายหรือไม่มีความหมายต่อตนเอง ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ดังนี้

2.3.1 การยอมรับคุณค่า (Acceptance of a Value) เป็นการยอมรับโดยพยายามเพิ่มพูนประสบการณ์ แสดงออกบ่อย ๆ ทำให้สมบูรณ์ อธิบาย นำเสนอ ทำซ้ำ ศึกษา หรือให้ข้อเสนอ

2.3.2 การชมชอบในคุณค่า (Preference for a Value) เป็นการเข้าไปช่วยเหลือ สนับสนุน ร่วมมือ ช่วยเหลือ อธิบาย บรรยาย หรือสรรเสริญในกิจกรรม

2.3.3 การเชื่อถือในคุณค่า (Commitment or Conviction) เป็นการนำสิ่งนั้นมาปฏิบัติ อยู่เสมอ แสดงออกอย่างชัดเจน ยึดถือ ปกป้องคุณค่า สนับสนุน อภิปราย ป้องกัน โต้แย้ง หรือปฏิเสธ

2.4 การจัดระบบคุณค่า (Organization) หมายถึง การนำคุณค่าที่ตนเองสร้างขึ้นมาจัดระบบ หรือหมวดหมู่ รวมทั้งจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมที่บุคคลเห็นคุณค่าหลาย ๆ อย่างมายึดถือ เป็นหลักปฏิบัติต่อไป ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ดังนี้

2.4.1 การสร้างความคิดรวบยอดของคุณค่า (Conceptualization of a Value) เป็นการจัดระบบของคุณค่า แสดงออกโดยการร่วมกลุ่มอภิปราย ร่วมสร้างแนวคิด เปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง ขยาย รวม ประสาน ทำให้สมบูรณ์ อธิบาย อภิปราย บรรยาย ปรับปรุง นิยาม หรือสรุป

2.4.2 การจัดระบบคุณค่า (Organization of a Value System) เป็นการนำเอาคุณค่าหลาย ๆ คุณค่ามาจัดระบบ จัดระเบียบเรียง จัดกลุ่ม ประสาน บอกความสัมพันธ์ สังเคราะห์ สร้างขึ้นให้ สอดคล้องกลมกลืนกันเพื่อสร้างเอกลักษณ์ภายในตนในลักษณะของอุดมการณ์แห่งชีวิต เช่น ชีวิตที่เป็น สุขอยู่ได้ด้วยการร่วมกันรักษาสภาพแวดล้อม และคนในสังคมมีความเกื้อกูลกัน เป็นต้น

2.5 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by a Value Complex) หมายถึง การนำเอาค่านิยมที่ได้จัดระบบคุณค่าเข้ามาเป็นระบบที่ถาวรไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็แสดง พฤติกรรมที่ยึดถือตลอดไป ซึ่งจะกลายเป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ดังนี้

2.5.1 การสร้างลักษณะนิสัยชั่วคราว (Generalized Set) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่ สอดคล้องกับค่านิยมของบุคคลค่านึงถึงผลที่จะเกิดตามมาในสถานการณ์นั้น ๆ ด้วย ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ทำให้สำเร็จ หรือปฏิบัติ เช่น บริจาคเงินซื้อถังขยะแต่ยังเสียดายเงินจึงทำเป็นบางครั้ง เท่านั้น เป็นต้น

2.5.2 การสร้างลักษณะนิสัยถาวร (Characterization) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่เป็นลักษณะนิสัยของตนที่แท้จริงอย่างสมบูรณ์มาเป็นปรัชญาชีวิต ถือเป็นสุดยอดของการพัฒนาคน ประพฤติ ปฏิบัติ แสดงออก เสนอแก้ปัญหา อธิบาย ป้องกัน เช่น นิสัยรักความสะอาดเกิดจากการ เห็นคุณค่าของความสะอาดแล้วพยายามจัดระบบนิสัยรักความสะอาดจนเป็นนิสัย เป็นต้น

หลักการวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัย

การวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัยเป็นเรื่องค่อนข้างยาก จึงต้องใช้วิธีการและเครื่องมือ อย่างหลากหลาย และดำเนินการวัดหลาย ๆ ครั้ง ในการวัดและประเมินผลจึงมีหลักการ ดังนี้

3.1 ดำเนินการวัดและประเมินผลให้ต่อเนื่องทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความพร้อมและความสนใจของผู้เรียนประกอบการเลือกวิธีจัดการเรียนการสอนและการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน

3.2 ในการวัดและประเมินผลโดยการสังเกตต้องใช้เวลาอย่างมากจึงจะได้ความเที่ยงตรง การสอนในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมากจึงเป็นเรื่องทำได้ยาก จึงต้องกำหนดวัตถุประสงค์ และขอบเขตพฤติกรรมที่ต้องการวัดและประเมินผลในครั้งนั้น ๆ ให้ชัดเจน

3.3 การสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัย มีขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้

3.3.1 กำหนดสิ่งที่จะวัดให้ชัดเจนว่าต้องการวัดอะไร

3.3.2 นิยามความหมายของสิ่งที่จะวัดให้ชัดเจนว่ามีคุณลักษณะอย่างไร ทำได้โดยการวิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ถามผู้รู้เพื่อให้ได้ขอบเขตของคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการวัดนั้น

3.3.3 สร้างข้อความ โดยเขียนให้ครอบคลุมคุณลักษณะทุกด้าน คุณลักษณะแต่ละด้านอาจมีหลายข้อ แล้วนำข้อความที่ได้มาสร้างเป็นเครื่องมือวัด

3.3.4 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.5 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามเทคนิควิธีของแต่ละชนิดของเครื่องมือวัด

3.3.6 ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้ วิเคราะห์จนแน่ใจในคุณภาพของเครื่องมือ

3.3.7 สร้างเกณฑ์การให้คะแนน และเขียนคู่มือการใช้เครื่องมือวัดนั้น

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลด้านจิตพิสัยควรทำต่อเนื่องเพื่อตรวจสอบความพร้อมและความสนใจของผู้เรียนในอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อม การวัดและประเมินผลอาจต้องใช้เวลาานแต่ก็มีความสำคัญที่ต้องวัดผลและประเมินผล และต้องกำหนดวัตถุประสงค์ และขอบเขตพฤติกรรมที่ต้องการวัดและประเมินผลในครั้งนั้น ๆ ให้ชัดเจนด้วย

สมพร โตนวล (2550 หน้า 236) ได้กล่าวว่าการวัดด้านเจตพิสัยเป็นการวัดเกี่ยวกับทัศนคติ ความสนใจ ความชอบ ความวิตกกังวล ความมีอคติ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถด้านนี้เรียกว่า แบบสังเกต

ดังนั้น การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นการวัดเพื่อจะได้ทราบว่า ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์การวัดผลการศึกษาที่ครอบคลุมจะต้องวัดให้ครอบคลุมด้านเจตพิสัย เครื่องมือวัดจิตสาธาณณะถือว่าการวัดและประเมินด้านเจตพิสัย (Affective Domain) ซึ่งเป็นการวัดที่ยาก เพราะเป็นการวัดที่มีลักษณะเป็นนามธรรมมากกว่าด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม จึงต้องเลือกใช้ชีวิตการและเครื่องมือที่หลากหลาย ผู้ทำการวัดและประเมิน ได้แก่ ครูผู้สอน ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และการประเมินตนเอง ซึ่งควรทำการวัดหลาย ๆ ครั้ง เพื่อเกิดความมั่นใจในผลการวัด ซึ่งประเภทของเครื่องมือวัด

และประเมินผลด้านจิตพิสัย นี้มีหลายชนิด ได้แก่ แบบสอบถาม แบบวัดที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบวัดเชิงสถานการณ์ แบบวัดจิตลักษณะ ระเบียบพฤติกรรม แต่ละชนิดมีลักษณะและความเหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะวัดแตกต่างกัน ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการสังเกตแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เท่านั้น

เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ

1. เครื่องมือวัดจิตสาธารณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มาตราส่วนประมาณค่าเป็นแบบวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

1.1 เครื่องมือวัดจิตสาธารณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เป็นมาตราส่วนที่สร้างขึ้นโดยใช้รหัสตัวเลขสำหรับประมาณค่าคุณลักษณะต่าง ๆ เลขรหัสนี้ใช้แทนคำบรรยาย

1	หมายถึง	ไม่เกิดพฤติกรรม
2	หมายถึง	เกิดพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง
3	หมายถึง	เกิดพฤติกรรมบางครั้ง
4	หมายถึง	เกิดพฤติกรรมบ่อยครั้ง
5	หมายถึง	เกิดพฤติกรรมทุกครั้ง

1.2 มาตราส่วนประมาณค่าแบบบรรยาย (Descriptive rating scale) เครื่องมือแบบนี้จะเขียนคำบรรยายบอกคุณลักษณะของเรื่องนั้น ๆ ว่าอยู่ในระดับใด

1) ส่วนที่เป็นคำชี้แจงส่วนนี้จะเป็นส่วนบอกให้ผู้ตอบทราบถึงจุดมุ่งหมายของความต้องการข้อมูลของผู้วัดว่าข้อมูลที่ได้จะเอาไปใช้เพื่ออะไร จะเกิดประโยชน์อย่างไร และผู้วัดต้องไม่ลืมชี้แจงให้ผู้ตอบรู้สึกว่าจะปลอดภัย/สบายใจในการตอบด้วยเสมอ

2) ส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนตัว (ของผู้ตอบ) อาจเป็นเพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ อายุการทำงาน ตำแหน่ง

3) ส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษาเป็นส่วนของคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบตอบอาจเป็นคำถามปลายเปิด (ผู้ตอบได้อย่างหลากหลายตามความคิดของตนเอง) คำถามปลายเปิด (ผู้วัดเตรียมคำตอบไว้ให้แล้ว)

ได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ว่า การสังเกต (Observation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรม การพูด ท่าทาง บุคลิก ทักษะ ความสามารถ รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ แล้วบันทึกในแบบสังเกตหรือบางทีก็เรียกว่าแบบ บันทึกการสังเกตทำให้ได้ข้อมูลโดยตรงจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Source) และความเชื่อถือของผล การสังเกตขึ้นกับ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความตั้งใจไม่มีอคติลำเอียง ผู้สังเกตมีสุขภาพดีอารมณ์ปกติ และผู้สังเกตต้องมีการรับรู้ที่ถูกต้องและรวดเร็ว (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530 หน้า 90 - 91)

1. ประเภทของการสังเกต ได้จำแนกตามพฤติกรรมของผู้สังเกตได้ 2 ประเภท ดังนี้ (ธีระวุฒิ เอกะกุล, 2544 หน้า 170)

1.1 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation Observation) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกต เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ต้องการสังเกต หรือเข้าไปเป็นสมาชิกคนหนึ่งในกลุ่มที่ศึกษาเป็นการสังเกตทางตรง (Direct Observation) ทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และเชื่อมั่นได้ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant) เป็นการสังเกตโดยตรงที่ผู้สังเกตจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ต้องการสังเกตกับผู้ถูกสังเกตเพื่อที่ความใกล้ชิดจะทำให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนที่จำแนกได้ ดังนี้

1.1.1 การสังเกตแบบมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์ (Complete Participant Observation) เป็นการสังเกตที่ผู้ถูกสังเกตเข้าไปเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ถูกเกลียดไม่รู้ตัวและผู้ถูกสังเกตไม่ระบุด้านสภาพของตนเอง

1.1.2 การสังเกตแบบมีส่วนร่วมโดยไม่สมบูรณ์ (Incomplete Participant) เป็นการสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมตามโอกาสที่เหมาะสมและ กลุ่มที่ถูกสังเกต รู้ตัว และระมัดระวังการแสดงพฤติกรรม

1.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non Participation Observation) เป็นการสังเกตที่ ผู้สังเกตไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเหตุการณ์ แต่คอยอยู่ห่าง ๆ อาจให้ผู้ถูกสังเกต รู้ตัว หรือไม่รู้ตัวก็ได้ เป็นการสังเกตทางอ้อม (Indirect Observation) ทั้งนี้ อาจใช้อุปกรณ์ เช่น กล้อง ถ่ายรูปช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลก็ได้

2. จำแนกตามลักษณะของการสังเกต จำแนกได้ดังนี้

2.1 การสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) เป็นการสังเกตที่ได้มีการกำหนดประเด็นหรือรายละเอียดของพฤติกรรมหรือคุณลักษณะไว้ล่วงหน้าเพื่อจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกตไว้ล่วงหน้า

2.2 การสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Observation) เป็นการสังเกตที่ไม่ได้กำหนดประเด็น หรือรายละเอียดของพฤติกรรมหรือคุณลักษณะไว้ล่วงหน้า แต่จะเป็นการสังเกตตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และจัดบันทึกข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์

3. หลักการของการสังเกตที่มีประสิทธิภาพ มีแนวการดำเนินการดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530 หน้า 90 - 91)

3.1 วางแผนและกำหนดเป้าหมาย ขอบเขต และรายละเอียดของการสังเกตอย่างชัดเจน

3.2 มีความตั้งใจในการสังเกต โดยการสังเกตรายละเอียดของพฤติกรรมหรือคุณลักษณะ ที่เกิดขึ้นให้มากที่สุด

3.3 จัดบันทึกพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่สังเกตพบทันทีเพื่อป้องกัน การหลงลืม

3.4 มีประสาทการรับรู้ที่สมบูรณ์ และมีสุขภาพที่แข็งแรง

3.5 ต้องไม่มีอคติใด ๆ ต่อผู้ถูกสังเกต

3.6 มีการฝึก การสังเกตให้ชำนาญ มีความไวในการรับรู้ และมีความคล่องแคล่วในการจดบันทึกข้อมูลจากการสังเกต

3.7 ให้จดบันทึกข้อมูลตามสภาพจริงไม่ตีความหมาย เพราะอาจจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนระหว่างการสังเกตเนื่องจากกังวลกับการตีความ

3.8 สังเกตตามช่วงเวลาที่แตกต่างกันหรือใช้ผู้สังเกตหลายคนเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ ของผลจากการสังเกต

3.9 มีเครื่องมือประกอบการสังเกตตามความเหมาะสมกับพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต้องการ

4. ข้อดีและข้อจำกัดของการสังเกต

ตารางที่ 6 ข้อดีและข้อจำกัดของการสังเกต

ข้อดีของการสังเกต	ข้อจำกัดของการสังเกต
1. ได้ข้อมูลเชิงลึก และเป็นข้อมูลจากแหล่งข้อมูล โดยตรง	1. บางอย่างสังเกตได้ยากจนกว่าเหตุการณ์จะ เกิดขึ้น
2. สามารถใช้ร่วมกับเครื่องมือชนิดอื่นได้	2. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เนื่องจากต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์เป็นรายคน
3. สามารถเก็บข้อมูลที่เป็นความลับได้	3. ใช้เวลามาก เนื่องจากไม่สามารถวัดผู้เรียนได้ หลาย ๆ คนพร้อมกัน
4. สะดวกในการปฏิบัติ ซึ่งจะเริ่มหรือเลิกเมื่อใดก็ได้ ย่อมได้	4. หากผู้สังเกตไม่เข้าใจวัฒนธรรมของผู้ถูกสังเกต อาจทำให้แปลความหมายจากการสังเกตผิดได้
5. สามารถสังเกตสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนได้	5. กรณีที่ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ ถูกต้องและครบถ้วน หรือบางครั้งก็ขึ้นกับอารมณ์ ของผู้สังเกตด้วย
6. วัดทักษะบางอย่างที่ไม่อาจใช้แบบวัดอย่างอื่นได้	6. อาจเกิดความลำเอียงในพฤติกรรมหรือ ปรากฏการณ์อาจเกิดความคลาดเคลื่อนได้จาก การสังเกต และการบันทึกผลไม่ครบคลุม
7. วัดความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ได้เป็นอย่างดี	

5. ลักษณะของผู้สังเกตที่ช่วยให้การสังเกตมีประสิทธิภาพ

5.1 มีความตั้งใจดี กล่าวคือ ผู้สังเกตจะต้องมีสมาธิในการสังเกต มีเป้าหมาย และมีความอดทนในการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมหรือสิ่งที่มุ่งวัดเพื่อให้ได้รับข้อมูลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

5.2 มีประสาทสัมผัสดี กล่าวคือ ผู้สังเกตจะต้อง เป็นผู้ที่มีประสาทสัมผัสทางตาทางหู หรือทางจมูกที่ดีและสมบูรณ์เพราะมีฉะนั้นอาจจะทำให้ได้รับข้อมูลที่คาดเคลื่อนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

5.3 มีการรับรู้ที่ดี กล่าวคือ ผู้สังเกตจะต้องรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วแม่นยำไม่บิดเบือนจากความเป็นจริงที่สามารถแปลความหมายในสิ่งที่ได้รับจากประสาทสัมผัสได้อย่างถูกต้องชัดเจนมีฉะนั้นแล้วอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้ศึกษาการวัดด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมและมีนักวิชาการได้กล่าวถึง การสังเกตพฤติกรรม (Observation) ไว้ดังนี้ เป็นการเก็บข้อมูลจากการสังเกตการณ์ปฏิบัติการหรือพฤติกรรมของผู้ถูกวัด โดยผู้วัดจะไม่เข้าไปขัดจังหวะการทำงานหรือการคิดของผู้ถูกวัดในการจัดบันทึกพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมายโดยเครื่องมือวัดได้หลายประเภท เช่น แบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อประเมินผู้เรียนตามตัวชี้วัด และผู้วัดต้องสังเกตพฤติกรรมบ่อยครั้งโดยแตกต่างกันทั้งวันเวลาสถานที่ทั้งนี้เพื่อขจัดความลำเอียงและให้ถูกต้องน่าเชื่อถือของผลการวัดนี้ การสังเกตมี 2 ประเภท (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

1.1 การสังเกตทางตรง (Direct observation) คือ การเฝ้าดูพฤติกรรมของผู้ถูกสังเกตแต่ละคนของผู้สังเกตด้วยตัวเองตลอดเวลา

1.2 การสังเกตทางอ้อม (Indirect observation) คือ การที่ผู้สังเกตไม่ได้สังเกตผู้ถูกสังเกตด้วยตัวเองแต่มีผู้ทำหน้าที่สังเกตแทนแล้วกลับมาเล่าพฤติกรรมของผู้ถูกสังเกตให้ผู้สังเกตฟัง การสังเกตที่ดีผู้สังเกตต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการสังเกตดังนี้

1) ในการสังเกต นั้น ต้องสังเกตให้จำกัดเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ไม่ใช่เห็นสิ่งใดมากระทบก็รับข้อมูลไว้หมด เช่น การสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะของผู้ถูกสังเกตก็ควรดู/สังเกตเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นการแสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะเท่านั้น

2) การสังเกตต้องสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมาย ไม่ใช่สังเกตไปเรื่อย ๆ เมื่อเห็นข้อมูลพฤติกรรมแล้วก็แปลความหมายออกกว่าคืออะไร

3) ต้องสังเกตอย่างมีวิจารณ์ญาณและรอบคอบจนสามารถมองเห็นรายละเอียดของเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง

4) การสังเกตนั้นเมื่อพบเจอข้อมูล/พฤติกรรมที่ต้องการสังเกตแล้วต้องมีการบันทึกข้อมูลนั้นทันทีเพื่อความจำ

5) การสังเกตนอกจากจะใช้แบบสังเกตแล้วอาจใช้เครื่องมือวัดแบบอื่น ๆ ประกอบการสังเกตด้วย เช่นแบบตรวจสอบตามรายการ แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale)

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2552 หน้า 33-36) ได้กล่าวว่าการสังเกต หมายถึง การศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับบุคคลโดยผู้สังเกตเฝ้าดูพฤติกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นแสดงออกมาในลักษณะที่เป็นจริงตามธรรมชาติโดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการดู และไม่มีการควบคุมสถานการณ์ที่ทำการศึกษากการสังเกตสามารถแบ่งได้โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่ง 3 เกณฑ์ดังนี้

1.1 ใช้วิธีการใช้การสังเกตเป็นเกณฑ์แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1.1 การสังเกตทางตรง (direct observations) คือ วิธีการสังเกตที่ผู้สังเกตไปสังเกตด้วยตนเองตลอดเวลา

1.1.2 การสังเกตทางอ้อม (indirect observations) คือ วิธีที่ผู้สังเกตไม่ได้สังเกตด้วยตนเองแต่ส่งตัวแทนไปแล้วกลับมาเล่าพฤติกรรมที่สังเกตได้ฟัง

1.2 ใช้ผู้สังเกตเป็นเกณฑ์ แบ่งได้ 2 ชนิดดังนี้

1.2.1 การสังเกตโดยการเข้าร่วม (participant observations) คือ การที่ผู้สังเกตเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่สังเกต โดยทำตนเป็นเหมือนสมาชิกในกลุ่มนั้น เช่น การศึกษาพฤติกรรมของคนในโรงเรียน โดยการเข้าไปอยู่ในโรงเรียนนั้น

1.2.2 การสังเกตโดยการไม่เข้าร่วม (non-participant observations) คือ การที่ผู้สังเกตไม่ได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์เพียงแต่อยู่ภายนอกสถานการณ์เพื่อคอยสังเกตเพียงอย่างเดียว

1.3 ใช้ผู้ถูกสังเกตเป็นเกณฑ์ แบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ

1.3.1 การสังเกตเป็นทางการ (formal observations) คือ การที่ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวว่าถูกสังเกตเพราะมีการบอกจุดมุ่งหมาย วัน เวลา สถานที่ ที่จะสังเกต ไว้ล่วงหน้า

1.3.2 การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ (informal observation) คือ การสังเกตที่ผู้ถูกสังเกตไม่รู้ตัวว่าถูกสังเกต

หลักการในการสังเกต

1. ต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการสังเกตที่แน่นอนว่าจะสังเกตพฤติกรรมใด เช่น พฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ เป็นต้น

2. ต้องสังเกตด้วยความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณในการพินิจพิจารณาทั้งพฤติกรรม ดีและไม่ดี และต้องมีความยุติธรรมกับเด็กมากที่สุด

3. ระยะเวลาในการสังเกตต้องติดต่อกันและต้องทำการสังเกตหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ สถานการณ์ เพื่อที่จะให้ได้พฤติกรรมที่แท้จริง

4. วิธีการสังเกตและวิธีการบันทึกข้อมูลต้องเป็นระบบ มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน เช่น การใช้มาตราส่วนประมาณค่า ระเบียบพฤติกรรม เป็นต้น

54818777

5. ขณะที่สังเกตจะต้องไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว เพื่อที่จะได้พฤติกรรมที่แท้จริง
6. บันทึกเฉพาะพฤติกรรมที่สังเกตเห็นเท่านั้นไม่ใส่ความรู้สึกส่วนตัวของผู้สังเกตเข้าไป
7. การสังเกตจะให้ผลที่แน่นอนน่าเชื่อถือ ควรใช้ผู้สังเกตหลาย ๆ คน

ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงเครื่องมือในการสังเกตแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

กมลรัตน์ หล้าสุวงศ์ (2552 หน้า 33-36) ได้กล่าวว่า เครื่องมือในการสังเกตเป็นการสังเกตการเก็บรวบรวมข้อมูลจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยการเฝ้าดูอย่างใกล้ชิด และจดบันทึกไว้อย่างมีระบบลงในเครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต ดังตัวอย่างแบบสังเกตพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะดังต่อไปนี้

ชื่อ.....

เพศ ชาย หญิง

วัน / เดือน / ปี ที่สังเกต.....

เวลา.....

สถานที่.....

กิจกรรมที่ปฏิบัติ.....

ผู้สังเกต.....

ตารางที่ 7 ตัวอย่าง แบบประเมินจิตสาธารณะด้วยวิธีการสังเกตด้านการช่วยเหลือเพื่อวัดและประเมินจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อ ที่	รายการ	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
1	องค์ประกอบที่ 1 คือ การช่วยเหลือ นักเรียนอาสาช่วยงานต่าง ๆ ของโรงเรียนโดยครูไม่ต้องร้องขอ เช่น กวาดหอประชุม					
2	เมื่อนักเรียนพบขยะตกอยู่ตามถนน หรือบริเวณอื่น ๆ นักเรียนรีบ เก็บไปทิ้งในถังขยะ					
3	นักเรียนเปิด-ปิดประตู และหน้าต่างห้องเรียนอย่างเบา ๆ ไม่ กระแทกแรง ๆ					
4	นักเรียนช่วยดูแลรักษาห้องน้ำของโรงเรียนให้สะอาด					
5	นักเรียนทำความสะอาด และเก็บอุปกรณ์การเรียน การทำ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเมื่อใช้เสร็จแล้วเข้าที่ให้เรียบร้อย					

บุญชม ศรีสะอาด (2535ก หน้า 15) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการสร้างแบบวัดจิตพิสัยซึ่งควรมีการดำเนินการ ดังนี้

1. จะต้องพิจารณาหัวข้อปัญหาด้านจิตสาธารณะและจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบว่าการ ข้อมูลลักษณะใดและมีอะไรบ้าง
2. พิจารณารูปแบบเครื่องมือวัดว่าจะใช้แบบใดจึงจะเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและเก็บ ข้อมูลได้สมบูรณ์ที่สุด
3. ร่างแบบวัดจิตสาธารณะ โดยเขียนข้อความให้สอดคล้องกับหัวข้อปัญหา จุดมุ่งหมายของ การวัด และรูปแบบเครื่องมือวัดที่กำหนดไว้
4. ตรวจสอบแบบวัดจิตสาธารณะฉบับร่วมเพื่อปรับปรุงแก้ไข ซึ่งอาจตรวจสอบเองหรือให้ ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ (IOC) แล้วนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้สมบูรณ์
5. นำแบบวัดจิตสาธารณะไปทดลองใช้ (try out) โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มี ลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษา
6. นำแบบวัดจิตสาธารณะมาวิเคราะห์คุณภาพค่าความเที่ยง (reliability) แล้วจัดพิมพ์เป็น แบบวัดฉบับสมบูรณ์

ดังนั้นสรุปได้ว่า การวัดจิตสาธารณะเป็นพฤติกรรมด้านจิตพิสัยโดยการวัดพฤติกรรมทางด้านนี้ ต้องใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะแบบสังเกตมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยผู้สังเกต จะการศึกษาเกี่ยวกับบุคคลโดยสังเกตพฤติกรรมด้านจิตพิสัยสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 พฤติกรรมดังนี้ (Bloom, 1956) 1) การรับรู้ 2) การตอบสนอง 3) การสร้างคุณค่า 4) การจัดระบบ 5) การสร้างลักษณะ นิสัยโดยการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ ที่บุคคลที่ถูกวัดนั้นแสดงออกมาในด้านจิต สาธารณะซึ่งเป็นการวัดทางจิตพิสัยในลักษณะที่เป็นจริงตามธรรมชาติ เป็นการสังเกตทางตรงซึ่งผู้สังเกตไป สังเกตด้วยตนเองเป็นการสังเกตโดยการเข้าร่วม (participant observations) คือ ให้ผู้สังเกตเข้าไปอยู่ใน สถานการณ์ที่สังเกตและเป็นการสังเกตทางการ (formal observations) โดยที่ผู้ถูกสังเกตรู้ว่าถูกสังเกต เพราะมีการบอกจุดมุ่งหมาย วัน เวลา สถานที่ ที่สังเกตไว้ล่วงหน้าและการสังเกตแบบมีโครงสร้างเป็นการ สังเกตที่ได้มี การกำหนดประเด็นหรือรายละเอียดของพฤติกรรมหรือคุณลักษณะไว้แล้ว

2.4.6 การประเมินจิตสาธารณะ

การประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะเป็นพฤติกรรมด้านจิตพิสัยเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลมี ลักษณะเป็นนามธรรมสูงกว่าด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัยดังนั้นการวัดและประเมินจิตสาธารณะการ วัดประเมินให้ครอบคลุมลักษณะองค์ประกอบของจิตสาธารณะมีนักวิชาการได้กล่าวถึงการประเมิน จิตสาธารณะดังนี้

ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 หน้า 176-180) ได้กล่าวว่าในการสร้างเครื่องมือ สอบวัดทางจริยธรรมนั้น เมื่อมีสถานการณ์หรือข้อความให้ผู้ตอบ พร้อมคำตอบแล้ว ผู้ทดสอบต้องนำ ผลการตอบมาพิจารณาว่าการตอบนั้นควรให้คะแนนเท่าใด อาศัยเหตุผลใดจึงให้คะแนนเท่านี้การให้

คะแนนหรือการพิจารณาเหตุผลในการตอบแต่ละคำถาม จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก จึงต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

บรอนเฟนเบรนเนอร์ (Bronfenbrenner อ้างใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552ข หน้า 141) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การแบ่งจริยธรรมเป็น 5 ลักษณะดังนี้

1. เป็นการกระทำเพื่อความพอใจของตน โดยไม่คำนึงถึงคนอื่น
2. เป็นการกระทำตามคำสั่งของผู้อื่น เช่น พ่อ แม่ หรือ ผู้ใหญ่
3. เป็นการกระทำตามแนวทางของเพื่อนสนิท
4. เป็นการกระทำตามเป้าหมายของกลุ่มหรือสังคม
5. เป็นการกระทำตามจุดหมายของเหตุผลหรือหลักการ

โคลเบอร์ก (อ้างใน ทิศนา แชมมณี, 2545 หน้า 11-13) เรื่อง การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมได้ กล่าวถึง เกณฑ์การแบ่งการพัฒนาทางจริยธรรมของโคลเบอร์กซึ่งเป็นการแสดงเหตุผลทางจริยธรรมเป็น 6 ชั้น โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนั้น ถ้าสร้างเครื่องมือวัดจริยธรรมจะต้องคำนึงถึงการให้คะแนน 2 แบบ คือ แบบคะแนนต่างกัน 3 ระดับ กับคะแนนแตกต่างกันอย่างมาก 6 ชั้น โดยใน 6 ชั้นนั้นคะแนนน้อยเริ่มจากชั้นที่ 1 และเมื่อถึงชั้นที่ 6 คะแนนจะมากที่สุดโดยพิจารณาเหตุผลการตัดสินใจใช้จริยธรรมได้ดังนี้

1	ดีหรือไม่ดี	เป็นผลมาจากการถูกลงโทษหรือการให้รางวัล
2	ดีหรือไม่ดี	เพราะเขาช่วยเรา เราช่วยเขา ไม่มีความจงรักภักดีหรือชื่อเสียง
3	ดีหรือไม่ดี	ขึ้นอยู่กับกลุ่มปฏิบัติ ทำให้กลุ่มชอบพอ
4	ดีหรือไม่ดี	ขึ้นอยู่กับการทำตามหน้าที่ กฎหมายและหลักศาสนา
5	ดีหรือไม่ดี	มองการทำตามสัญญาประชาคมเห็นประโยชน์สังคมเป็นส่วนใหญ่
6	ดีหรือไม่ดี	ขึ้นอยู่กับมโนธรรมของตน ทำตามอุดมการณ์สากล

Bloom's Taxonomy (อ้างใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552ข หน้า 20-21) ได้กล่าวถึงการจำแนกการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยในแต่ละด้านจะมีการจำแนกระดับความสามารถจากต่ำสุดไปถึงสูงสุด เช่น ด้านพุทธิพิสัย เริ่มจากความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมิน นอกจากนี้ยังนำเสนอระดับความสามารถที่มีการปรับปรุงใหม่ตามแนวคิดของ Anderson and Krathwohl (2001) เป็น การจำ (Remembering) การเข้าใจ (Understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analysing) การประเมินผล (Evaluating) และการสร้างสรรค์ (Creating) ด้านจิตพิสัย จำแนกเป็น การรับรู้, การตอบสนอง, การสร้างค่านิยม, การจัดระบบ และการสร้างคุณลักษณะจากค่านิยม ด้านทักษะพิสัย จำแนกเป็น ทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย, ทักษะการเคลื่อนไหวอวัยวะสองส่วนหรือมากกว่าพร้อม ๆ กัน, ทักษะการสื่อสารโดยใช้ท่าทาง และทักษะการแสดงพฤติกรรม

54818777

ทางการพูด จิตพิสัย (Affective Domain) พฤติกรรมด้านจิตใจค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องสิ่งที่ต้องการอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ด้านจิตพิสัย จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่

1. การรับรู้ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปในลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไร แล้วจะแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกที่เกิดขึ้น
2. การตอบสนอง เป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว

3. การเกิดค่านิยม การเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่า นั้น ๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นความเชื่อ แล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น

4. การจัดระบบ การสร้างแนวคิด จัดระบบของค่านิยมที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ถ้าเข้ากันได้ก็จะยึดถือต่อไปแต่ถ้าขัดกันอาจไม่ยอมรับอาจจะยอมรับค่านิยมใหม่โดยยกเลิกค่านิยมเก่า

5. บุคลิกภาพ การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัว ให้ประพฤติปฏิบัติ แต่สิ่งที่ถูกต้องต้องการพฤติกรรมด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ ขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นความคิดอุดมคติซึ่งจะเป็นควบคุมทิศทางพฤติกรรมของคนคนจะรู้ตัวช่วยอย่างไรนั้น ก็เป็นผลของพฤติกรรมด้านนี้ กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยบุคคลของบลูม (Bloom, 1956 อ้างใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 หน้า 20-21) ได้กล่าวถึง การกำหนดระดับของความดีมี 5 ระดับดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการพัฒนาเป็นลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นการปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัยอย่างสม่ำเสมอจนพัฒนาเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น

- 4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการจัดระบบ (Organizing) เมื่อบุคคลเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นแล้วเขาจะนำเป็นแนวทางปฏิบัติในระบบชีวิตของตนเองและเชื่อถือในการปฏิบัติต่อไป

- 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการเห็นคุณค่า (Valuing) เมื่อบุคคลได้ตอบสนองและได้มีทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นเช่นการทำกิจกรรมเกิดความชื่นชอบและผูกพันต่อสิ่งนั้น เช่น การทำกิจกรรมทำความสะอาด เก็บขยะ ปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ บริจาคสิ่งของ บริจาคทรัพย์เพื่อการกุศล

54818777

2 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธาณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการตอบสนอง (Responding) เมื่อบุคคลสนใจแบบอย่างที่ดีในขั้นที่ 1 แล้วจะเกิดทัศนคติต่อสิ่งเร้านั้น และจะตอบสนองได้แก่การยอมรับสิ่งเร้าเกิดความรู้สึกอยากตอบสนองเกิดความพอใจ

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธาณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการรับรู้ (Perceiving or Receiving) เป็นการสร้างความสนใจให้บุคคลได้รับรู้และใส่ใจในสิ่งเร้าที่นำมากระตุ้น เพื่อให้บุคคลมีความรู้สึกที่จะยอมรับสิ่งเร้านั้นสนใจสิ่งเร้านั้น ๆ

การแปลความหมายของคะแนน คะแนนเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981 หน้า 179 อ้างใน ชลิตา พันธุ์งามศ์, 2550 หน้า 36) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธาณะอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธาณะอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธาณะอยู่ในระดับกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธาณะอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธาณะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาจากนักวิชาการสรุปได้ว่าการประเมินจิตสาธาณะเป็น การสร้างเครื่องมือสอบวัดทางจริยธรรมเมื่อมีสถานการณ์หรือข้อความให้ผู้ตอบพร้อมคำตอบแล้ว ผู้ทดสอบต้องนำผลการตอบมาพิจารณาว่าการตอบนั้นควรให้คะแนนเท่าใดอาศัยเหตุผลจึงให้คะแนนการให้คะแนนหรือการพิจารณาเหตุผลในการตอบแต่ละคำถามจึงเป็นเรื่องสำคัญมากจึงต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโดยตามทฤษฎีของบลูมโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องสิ่งที่ตั้งตามอยู่ตลอดเวลาจะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ด้านจิตพิสัยจะประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่

1. การรับรู้ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปในลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไร แล้วจะแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกที่เกิดขึ้น

2. การตอบสนอง เป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว

3. การเกิดค่านิยมเป็น การเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้น ๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นความเชื่อ แล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น

4. การจัดระบบเป็น การสร้างแนวคิด จัดระบบของค่านิยมที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์ถ้าเข้ากันได้ก็จะยึดถือต่อไปแต่ถ้าขัดกันอาจไม่ยอมรับอาจจะยอมรับค่านิยมใหม่โดยยกเลิกค่านิยมเก่า

5. การพัฒนาเป็นพฤติกรรม การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัวให้ประพฤติดุปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องตั้งตามพฤติกรรมด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจาก

การได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ ขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นความคิดอุดมคติซึ่งจะเป็นควบคุมทิศทางพฤติกรรมของ คนคนจะรู้ตัวรู้ชั่วอย่างไรนั้น ก็เป็นผลของพฤติกรรมด้านนี้ กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยบุคคล ของบลูม (Bloom, 1956) เป็นการกำหนดระดับของพฤติกรรมความดีมี 5 ระดับดังนี้

5 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการพัฒนาเป็นลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นการปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัยอย่างสม่ำเสมอจนพัฒนา เป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น

4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการจัดระบบ (Organizing) เมื่อบุคคลเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นแล้วจะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในระบบชีวิต ของตนเองและเชื่อถือในการปฏิบัติต่อไป

3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการเห็นคุณค่า (Valuing) เมื่อบุคคลได้ตอบสนองและได้มีทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นเช่นการทำ กิจกรรมเกิดความชื่นชอบและผูกพันต่อสิ่งนั้น เช่น การทำกิจกรรมทำความสะอาด เก็บขยะ ปลุกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ บริจาคสิ่งของ บริจาคทรัพย์เพื่อการกุศล

2 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการตอบสนอง (Responding) เมื่อบุคคลสนใจแบบอย่างที่ดีในขั้นที่ 1 แล้วจะเกิดทัศนคติต่อสิ่งเรานั้น และจะตอบสนองได้แก่การยอมรับสิ่งเร้าเกิดความรู้สึกอยากตอบสนองเกิดความพอใจ

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการรับรู้ (Perceiving or Receiving) เป็นการสร้างความสนใจให้บุคคลได้รับรู้และใส่ใจในสิ่งเร้าที่นำมากระตุ้น เพื่อให้บุคคลมีความรู้สึกที่จะยอมรับสิ่งเร้านั้นสนใจสิ่งเร้านั้น ๆ

การแปลความหมายของคะแนน คะแนนเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981 หน้า 179 อ้างใน ชลิตา พันธุ์ภาวงศ์, 2550 หน้า 36) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.4.7 การวัดและการประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรม (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ, 2551) เรื่อง การสอนคิดด้วยโครงการงานการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้กล่าวถึง การวัดและการ ประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรม หมายถึง เป็นการประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินที่เน้น การใช้เครื่องมือวัดผลเพื่อสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมระดับความสามารถและทักษะที่จำเป็นของผู้เรียน

ในสถานการณ์ที่เป็นจริงของการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันเป็นการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียนให้ดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพการประเมินเป็นวิธีการประเมินที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและเป็นวิธีการประเมินที่เน้นงานที่เน้นผู้เรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ (performance) เน้นการสังเกตกระบวนการเรียนรู้ (process) ที่ผู้เรียนเลือกใช้ในการลงมือปฏิบัติงานจากกิจกรรมเน้นคุณภาพของผลผลิต (product) ที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้สำเร็จและประเมินจากแฟ้มรวบรวมผลงาน (portfolio) ที่สะท้อนให้เห็นถึงสัมฤทธิ์ผลและความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

2.4.8 การกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) (พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ, 2551) เรื่อง การสอนคิดด้วยโครงการการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้กล่าวถึง เป็นการอธิบายสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนซึ่งรูบรีคส์เป็นเครื่องมือ (scoring tool) ที่มีการระบุเกณฑ์ (criteria) ประเมินผลงานและคุณภาพของผลงานในแต่ละเกณฑ์

ลักษณะของรูบรีคส์

1. รูบรีคส์ (rubrics) เป็นเครื่องมือที่ให้ได้กับการสอนและการประเมินผลโดยสามารถใช้รูบรีคส์พัฒนา/ปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้เรียนได้และช่วยให้ผู้สอนสามารถตั้งความคาดหวังกับการปฏิบัติงานของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนและยังช่วยให้ผู้เรียนเห็นแนวทางที่จะพัฒนาการปฏิบัติงานผลงานให้มีคุณภาพสูงขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่นและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในชิ้นงานของตนเอง

2. รูบรีคส์เป็นเครื่องมือช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถตัดสินคุณภาพชิ้นงานอย่างมีเหตุผล

3. รูบรีคส์เป็นเครื่องมือช่วยลดจำนวนเวลาที่ครูใช้ในการประเมินผลงานของผู้เรียนเพราะผู้เรียนจะช่วยประเมินผลงานตนเองและเพื่อน ๆ ได้

4. รูบรีคส์มีลักษณะยืดหยุ่นที่สามารถทำให้ครูสอนผู้เรียนที่มีความหลากหลายแตกต่างกันไปได้อย่างดี เช่น การกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับ แต่ครูสามารถขยายระดับออกมาให้มากกว่านี้ได้เพื่อให้สามารถวัดเด็กที่มีปัญญาเลิศและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนได้

5. รูบรีคส์ใช้ได้ง่ายและอธิบาย ได้ง่ายเช่นกัน การใช้รูบรีคส์จะช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง

2.4.9 แบบวัดและประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการ (พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ, 2551) เรื่อง การสอนคิดด้วยโครงการการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้กล่าวถึง การวัดประเมินผลงานของนักเรียนมีการวัดครอบคลุม 3 ด้านคือ 1) ความรู้ 2) ความสามารถทางทักษะ 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ตัวอย่างรูบรีคส์ การประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการจิตสาธารณะ คุณภาพ 5 ระดับ

ตารางที่ 8 ตัวอย่าง แบบวัดผลและการประเมินผลกิจกรรมโครงการ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา เรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะ ตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 เรื่องการพัฒนาศาสนสถานวัด

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน						
2. การศึกษาค้นคว้า						
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์						
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม						
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน						
6. ความสามัคคี						
7. การปฏิบัติงาน						
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน						
9. การนำเสนอผลงาน						
รวมคะแนนเฉลี่ย						
คิดเป็นร้อยละ						
\bar{x}						
S.D.						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมินการวัดและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

2.4.10 เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ความจำความเข้าใจด้านเกี่ยวกับจิตสาธารณะ หมายถึง การนำชุดของข้อคำถามที่สร้างขึ้นให้นักเรียนสามารถวัดได้แล้วนำผลที่ได้มาเป็นคะแนนเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบเรียกว่า แบบทดสอบ (Test) เป็นแบบทดสอบปรนัย (Objective test) วิธีการการให้ระดับคะแนนแบบอิงเกณฑ์เป็นการให้คะแนนที่นำคะแนนไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าส่วนมากแล้วจะเปลี่ยนคะแนนเป็นร้อยละก่อนนำไปเทียบกับเกณฑ์วิธีนี้เป็นวิธีการให้คะแนนในระบบ Absolute Marking System นักเรียนจะได้คะแนนระดับใดขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของตัวเองแบบทดสอบที่ใช้ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอนและครอบคลุมเนื้อหาการให้คะแนนแบบอิงเกณฑ์ (ไพศาล หวังพานิช, 2526 หน้า 95-196)

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบให้ชัดเจนโดยเขียนอยู่ในรูปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. สอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนโดยการสอบย่อย (Formative Test) ในแต่ละบทเรียนหรือหน่วยการเรียน
3. สอนซ่อมเสริมนักเรียนทุกครั้งเมื่อสอบไม่ผ่าน
4. สอบเพื่อประเมินผลสรุป (Summative Test) เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนโดยเลือกจุดมุ่งหมายที่สำคัญมาสอบ
5. นำคะแนนมาพิจารณาให้ระดับคะแนน (ควรเป็นแบบผ่าน-ไม่ผ่าน) โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ก่อนเช่นนักเรียนสอบทำคะแนนได้ร้อยละ 70 ขึ้นไปของคะแนนเต็ม

ได้มีนักวิชาการกล่าวว่า พฤติกรรมทางการศึกษา บลูม และคณะ (Bloom et al., 1956) นักจิตวิทยาอเมริกัน ได้จำแนกประเภทพฤติกรรมทางการศึกษา ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ดังนี้

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านสมองที่เกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยแบ่งเป็น 6 ระดับ ได้แก่ (Bloom et al., 1956)

1.1 ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความสามารถในการเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่าง ๆ จากการที่รับรู้ไว้และระลึกสิ่งนั้นได้เมื่อต้องการเปรียบดังเทปบันทึกเสียง หรือ วิตทัศน์ ที่สามารถเก็บเสียงและภาพของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ สามารถเปิดฟังหรือ ดูภาพเหล่านั้นได้ เมื่อต้องการความรู้ความจำเป็นความรู้ในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถของผู้เรียนในการจดจำระลึกได้ของเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้ผ่านมาแล้วถ่ายทอดสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องแม่นยำและชัดเจนจำแนกได้ ดังนี้

1.1.1 ความรู้ด้านเนื้อหา (Knowledge of Specifics) เป็นความสามารถในการจดจำเนื้อหาสาระในเรื่องที่ได้เรียนรู้จำแนกได้ ดังนี้

1.1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม (Knowledge of Terminology) เป็นความสามารถในการจดจำสัญลักษณ์ศัพท์หรือนิยามที่กำหนดไว้เพื่อใช้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาทิ การวัดผลแปลว่าอะไร เป็นต้น

1.1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Knowledge of Specific Facts) เป็นความสามารถในการจดจำ สิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและเรียนรู้มาแล้ว อาทิ วัน เดือน ปี สถานที่ บุคคล หรือเหตุการณ์ ฯลฯ อาทิ ก๊าซที่มนุษย์หายใจออกคือก๊าซอะไร เป็นต้น

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินการในเนื้อหา (Knowledge of Ways and Means of Dealing with Specifics) เป็นความสามารถในการจดจำวิธีการลำดับขั้นตอน เกณฑ์ หรือการจำแนกประเภทจำแนกเป็น ดังนี้

1.1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบประเพณี (Knowledge of Conventions) เป็นความสามารถในการจดจำประเพณีวัฒนธรรมธรรมเนียมหรือสิ่งที่กระทำกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือในเนื้อหาวิชา อาทิ แสตมป์ของไปรษณีย์จะติดที่ส่วนใดของซองจดหมาย เป็นต้น

1.1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับขั้น (Knowledge of Trends and Sequences) เป็นความสามารถในการจดจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มหรือลำดับขั้นตอนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาทิ บุคคลที่สูบบุหรี่ส่วนมากจะเป็นโรคอะไร เป็นต้น

1.1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกประเภท (Knowledge of Classification and Categories) เป็นความสามารถในการจดจำประเภทหรือการจัดกลุ่มของเนื้อหาที่ได้เรียนรู้มาแล้ว อาทิพืชประเภทใดไม่มีรากแก้ว เป็นต้น

1.1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ (Knowledge of Criteria) เป็นความสามารถในการจดจำกฎเกณฑ์ในการเกิดหลักการความคิดรวบยอดความคิดเห็นและอื่น ๆ อาทิ เพราะเหตุใดจึงทราบว่าน้ำจากก้นมดแดงมีฤทธิ์เป็นกรด เป็นต้น

1.1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ (Knowledge of Methodology) เป็นความสามารถในการจดจำวิธีการแสวงหาความรู้เทคนิควิธีการและกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้มาแล้ว อาทิ วิธีการทางวิทยาศาสตร์คืออะไร เป็นต้น

1.1.3 ความรู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Knowledge of Universals and Abstraction in a Field) เป็นความสามารถในการจดจำขั้นสูงจำแนกได้ดังนี้

1.1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและการสรุปอ้างอิงทั่วไป

(Knowledge of Principles and Generalizations) เป็นความสามารถในการจดจำหลักวิชาและการสรุปอ้างอิงทั่วไปในหลักวิชานั้น ๆ อาทิ สมการทางเคมีมีปฏิกิริยา ให้เกิดน้ำ คือสมการใด เป็นต้น

1.1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structures) เป็นความสามารถในการจดจำทฤษฎีและโครงสร้างของสิ่งที่เรียนรู้อย่างมาแล้ว อาทิ ในการเดินขบวนของชาวบ้านเพื่อประท้วงรัฐบาลสามารถอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าวด้วยทฤษฎีใด เป็นต้น

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญของสื่อ และสามารถแสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความ คัดคะแนน ขยายความ หรือการกระทำอื่น ๆ

1.2.1 การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถในการถ่ายโยงความหมายจากภาษาที่เข้าใจยากในเรื่องหรือประเด็นนั้น ๆ ให้เป็นภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น อาทิ จุดใต้คำต่อมีความหมายว่าอย่างไร เป็นต้น

1.2.2 การตีความ (Interpretation) เป็นความสามารถในการสรุปความหรือพิจารณาในภาพรวมให้เป็นประโยคใจความสั้น ๆ ที่มีความหมาย อาทิ พระนเรศวรเป็นบุคคลลักษณะใด เป็นต้น

1.2.3 การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถในการคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยใช้แนวโน้มของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว อาทิ ถ้าในประเทศไทยมีบ่อน้ำมันอย่างเพียงพอแล้วเศรษฐกิจของประเทศจะเป็นอย่างไร เป็นต้น

1.3 การนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถของผู้เรียนที่สามารถคิด หรือแยกแยะเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ความสามารถในการวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน

1.4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Elements) เป็นความสามารถในการจำแนกความสำคัญของประเด็นในเหตุการณ์ เหตุและผล อาทิ ในศีลห้าข้อ ข้อใดเป็นข้อที่สำคัญที่สุด เป็นต้น

1.4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationships) เป็นความสามารถในการจำแนกความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องของเหตุการณ์ย่อย ๆ เพื่อนำมาอุปมาอุปไมย อาทิ เพราะเหตุใดแสงจึงมีความเร็วกว่าเสียง เป็นต้น

1.4.3 การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles) เป็นความสามารถในการระบุหลักการที่ใช้เชื่อมโยงเหตุการณ์ย่อย ๆ ให้อยู่กันเป็นระบบ อาทิ หลักการที่ใช้ทำให้รถยนต์วิ่งได้คือหลักการใด เป็นต้น

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการที่ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์และดีกว่าเดิม อาจเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย การกำหนดวางแผนวิธีการดำเนินงานชิ้นใหม่ หรือ อาจจะเกิดความคิดในอันที่จะสร้างความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นนามธรรมขึ้นมาในรูปแบบ หรือ แนวคิดใหม่

1.5.1 การสังเคราะห์ข้อความ (Production of Unique Communication) เป็นความสามารถในการสังเคราะห์ข้อความเพื่อหาข้อสรุปร่วมกันโดย การพูด การเขียน การวิพากษ์วิจารณ์ อาทิ ให้ผู้เรียนเขียนเรียงความเรื่อง "คุณลักษณะของนักเรียนไทยในอนาคต" เป็นต้น

1.5.2 การสังเคราะห์แผนงาน (Production of Plan and Proposed Set of Operations) เป็นความสามารถในการกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติงานใหม่หรือการสังเคราะห์แผนงานเดิม เพื่อจัดทำแผนงานใหม่ที่จะช่วยให้การดำเนินงานสอดคล้องกับเกณฑ์และมาตรฐานได้ดีกว่าเดิม อาทิ ผู้เรียนจะวางแผนอย่างไรจึงจะทำให้เรียนเก่ง เป็นต้น

1.5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ (Derivation of a Set of Abstract Relations) เป็นความสามารถในการนำแนวคิดย่อย ๆ มาสัมพันธ์กันอย่างสมเหตุสมผลจนเปลี่ยนเป็นสมมุติฐาน กฎ หรือทฤษฎี อาทิ ให้ผู้เรียนได้กำหนดสมมุติฐานในปัญหาการวิจัยที่จะดำเนินการหรือให้สรุปผลที่ได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นต้น

1.6 การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสิน ดีราคา หรือ สรุปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ออกมาในรูปของคุณธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นไปตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับก็ได้ อาทิ ดี - เลว เหมาะ - ไม่เหมาะสม โดยการนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานจำแนกได้ ดังนี้

1.6.1 การประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ภายใน (Judgment in Terms of Internal Evidence) เป็นความสามารถในการพิจารณาความถูกต้อง ความสมเหตุสมผล หรือ ความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์ภายในของประเด็นนั้น ๆ เป็นสำคัญ อาทิ การปฏิบัติได้ผลตรงตามเป้าหมายมากหรือน้อยเพียงใดหรือการเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นต้น

1.6.2 การประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์ภายนอก (Judgment in Terms of External Evidence) เป็นความสามารถในการพิจารณาความถูกต้อง ความสมเหตุสมผล หรือ ความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์ภายนอกที่สังคม หรือระเบียบประเพณีที่กำหนดไว้ อาทิ สิ่งที่ต้องการให้ประโยชน์ต่อสังคมในด้านใดบ้าง หรือผลที่ได้รับมีความสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดให้หรือไม่อย่างไร เป็นต้น

54818777

2. จิตพิสัย (Affective Domain) จิตพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านจิตใจที่เกี่ยวกับค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดแทรกสิ่งที่ดีงามอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ พฤติกรรมด้านจิตพิสัย ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่ (Bloom, et al., 1956)

2.1 ระดับที่ 1 การรับรู้ (Receiving) เป็นขั้นการสร้างความตระหนักของบุคคลเมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นหรือที่แสดงความตั้งใจที่จะรับรู้และการเลือกสิ่งที่น่าสนใจที่การรับรู้จำแนกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 การตระหนัก (Awareness) เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มมีความรู้สึกให้ความสนใจต่อสิ่งเร้าที่เข้ามาแต่ยังไม่เห็นความสำคัญในสิ่งนั้น ๆ

2.1.2 การเต็มใจที่จะรับ (Willingness to Receive) เป็นขั้นที่บุคคลจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้าที่หลากหลายและมีความพึงพอใจ/เต็มใจต่อสิ่งเร้าที่ตนเองสนใจเท่านั้น

2.1.3 การควบคุมหรือคัดเลือกรับรู้ (Controlled or Selected Attention) เป็นขั้นที่บุคคลจะเลือกสรร/คัดเลือกต่อสิ่งเร้าที่ตนเองสนใจ/ไม่พอใจ

2.2 ระดับที่ 2 การตอบสนอง (Responding) เป็นขั้นที่บุคคลจะแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบที่จะตอบสนองและค้นหาสิ่งที่น่าสนใจในระดับต้น ๆ ที่จะตอบสนองด้วยการตอบสนองจำแนกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 การยินยอมตอบสนอง (Acquiescence in Responding) เป็นขั้นที่บุคคลแสดงออกในลักษณะของความยินยอมที่จะทำตามเงื่อนไขหรือระเบียบ

2.2.2 การเต็มใจตอบสนอง (Willingness to Response) เป็นขั้นที่บุคคลได้แสดงการตอบสนองต่อเงื่อนไขด้วยความเต็มใจ/ตั้งใจของตนเอง

2.2.3 การพึงพอใจตอบสนอง (Satisfaction to Response) เป็นขั้นที่บุคคลแสดงออกทางอารมณ์ในลักษณะของการความพึงพอใจ/เต็มใจต่อเงื่อนไขที่ตนเองได้ปฏิบัติ

2.3 ระดับที่ 3 การสร้างคุณค่า (Valuing) เป็นขั้นตอนการแสดงการยอมรับคุณค่าในวัตถุสิ่งของ (Object) บุคคล (Person) หรือสถานการณ์ (Situation) ยอมรับและเชื่อมั่นในคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ ในทางบวกที่การสร้างคุณค่าจำแนกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 การยอมรับคุณค่า (Acceptance for a Value) เป็นขั้นการพิจารณาว่าสิ่งที่ปฏิบัติมีความสำคัญและเป็นสิ่งที่ดีต่อตนเอง

2.3.2 การชื่นชอบในคุณค่า (Preference for a Value) เป็นขั้นการแสดง ความพอใจเอาใจใส่สิ่งที่ปฏิบัติในขั้นการยอมรับคุณค่า (ขั้น 3.1)

2.3.3 การเชื่อถือ (Commitment or Conviction) ในคุณค่าเป็นชั้นการปฏิบัติในสิ่งที่ยอมรับและชื่นชอบอยู่สม่ำเสมอและมีความพยายามที่จะชักชวนให้บุคคลอื่นและปฏิบัติตามตนเอง

2.4 ระดับที่ 4 การจัดระบบคุณค่า (Organization) เป็นชั้นการนำคุณค่าย่อย ๆ ที่หลากหลายมาจากระบบความซับซ้อนของคุณค่ารวมทั้งจัดระบบความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของคุณค่าให้เป็นหมวดหมู่การจัดระบบคุณค่าจำแนกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 การสร้างความคิดรวบยอดของคุณค่า (Conceptualization of a Value) เป็นขั้นที่บุคคลจะสร้างหลักการ/แนวคิดของคุณค่าใหม่ที่ได้จากการวิเคราะห์/สังเคราะห์ระบบหมวดหมู่ของคุณค่าย่อย ๆ ให้มีความชัดเจน

2.4.2 การจัดระบบคุณค่า (Organization of a Value System) เป็นชั้นการนำหลักการ/แนวคิดของคุณค่ามาจัดระบบสร้างเป็นลักษณะภายในตนที่คงที่ หรือเป็นอุดมการณ์ของความคิด

2.5 ระดับที่ 5 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นชั้นการจัดระบบคุณค่าที่จะกลายเป็นลักษณะนิสัยหรือบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลในการดำเนินชีวิตด้วยการสร้างลักษณะนิสัยจำแนกได้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.5.1 การสรุปนัยทั่วไปของคุณค่า (Generalized Set) เป็นชั้นการแสดงลักษณะนิสัยหรือบุคลิกภาพคุณค่าบางประการที่ตนเองใช้ปฏิบัติอยู่ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ

2.5.2 การสร้างลักษณะนิสัย/บุคลิกภาพ (Characterization) เป็นขั้นที่แสดงลักษณะหรือบุคลิกภาพที่แท้จริงตามคุณค่า/อุดมการณ์/ปรัชญาชีวิตที่ตนเองกำหนดขึ้นอย่างสมบูรณ์

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท ที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะ พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ขั้น ดังนี้ (Bloom, et al., 1956)

3.1 การรับรู้ เป็นการให้ผู้เรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือ เป็นการเลือกหาตัวแบบที่สนใจ

3.2 กระทำตามแบบหรือเครื่องชี้แนะ เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำเพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้ หรือ สามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ

3.3 การหาความถูกต้อง พฤติกรรมสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว ก็พยายามหาความถูกต้องในการปฏิบัติ

3.4 การกระทำอย่างต่อเนื่อง หลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เป็นของตัวเองจะกระทำตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่อง จนปฏิบัติงานที่ยุ่ยากซับซ้อนได้อย่างรวดเร็วถูกต้องคล่องแคล่ว การที่ผู้เรียนเกิดทักษะได้ ต้องอาศัยการฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ

3.5 การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ พฤติกรรมที่ได้จากการฝึกอย่างต่อเนื่องจนสามารถปฏิบัติ ได้คล่องแคล่วองไวโดยอัตโนมัติ เป็นไปอย่างธรรมชาติซึ่งถือเป็นความสามารถของการปฏิบัติในระดับสูง

จากความหมายที่นักวิชาการกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของสมอง ขณะที่พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นหมู่ของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางคุณธรรมและคุณค่า ตลอดจนการจัดระเบียบทางจิตใจและลักษณะนิสัย ส่วนพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นหมู่ของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย ผลของการเรียนรู้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านความรู้สึก ดังนั้น ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จึงควรวัดการเปลี่ยนแปลงใน 3 ด้าน โดยใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปตามระดับการศึกษาและรูปแบบการศึกษาที่จัดขึ้นโดยในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์หลักสูตร ซึ่งเป็นการจำแนกหลักสูตรออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสบการณ์ และพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ในการนำไปกำหนดเป็นจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการวัดและประเมินผลในรายวิชานั้น ๆ ให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ โดยจะดำเนินการวิเคราะห์ในลักษณะของตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสองทางระหว่างเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.1 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดและประเมินพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นการวัดความสามารถด้านสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถด้านความรู้ – ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยที่นิยมใช้กันส่วนใหญ่ คือ แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูที่จะใช้ในการตรวจสอบพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถหรือมีสัมฤทธิ์ผลในแต่ละรายวิชามากน้อยเพียงใด ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือตามมาตรฐานผลการเรียนรู้

54818777

ที่กำหนดไว้ และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้มีนักวิชาการกล่าวถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

การวัดและประเมินพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย

1. ความหมายของพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับสมรรถภาพทางสมองหรือสติปัญญาของบุคคลที่แสดงถึงความเก่งมากน้อยเพียงใด ในการแสดงความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอน (สมนึก ภัททิยธนี, 2558 หน้า 20)

การวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นการวัดความสามารถด้านสติปัญญา ได้แก่ ความรู้ ความสามารถด้านความรู้ – ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยที่ใช้กันส่วนใหญ่ คือ แบบทดสอบ ซึ่งมีหลายประเภท แบบทดสอบวัดด้านพุทธิพิสัยนั้นอาจวัดคุณลักษณะทางจิตพิสัยและทักษะพิสัยได้ด้วย (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2557 หน้า 61)

2. ประเภทของเครื่องมือวัดและประเมินพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยเครื่องมือประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เพื่อรู้จักผู้เรียน เพื่อประเมินวิธีเรียนของผู้เรียน และเพื่อประเมินพัฒนาการของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 หน้า 97)

2.1 เครื่องมือวัดและประเมินผลแบบเป็นทางการ (Formal Assessment) เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลผลการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันมาตั้งแต่ดั้งเดิม เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้น ผลจากการเก็บข้อมูลคือคะแนนใช้ในการเปรียบเทียบ เช่น การเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อดูพัฒนาการ หรือใช้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละหน่วยหรือรายวิชา วิธีการและเครื่องมือที่เป็นทางการเหมาะสม สำหรับการประเมินเพื่อตัดสินมากกว่าจะใช้เพื่อประเมินพัฒนาการผู้เรียน หรือเพื่อหาจุดบกพร่องส าหรับนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

2.2 เครื่องมือวัดและประเมินผลแบบไม่เป็นทางการ (Informal Assessment) เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลผลการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นรายบุคคล จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายที่ผู้สอนเก็บรวบรวมตลอดเวลา วิเคราะห์ข้อมูล ศึกษาความพร้อมและพัฒนาการของผู้เรียน ปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสม และแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อของผู้เรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน หรือการตัดสินผลการเรียน เพราะเป็นการวัดระดับความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลหลังจากที่ได้รับการฝึกฝน โดยอาศัยเครื่องมือประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมมากที่สุดได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังนี้ Bloom (1982) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถือว่าสิ่งใดก็ตาม ที่มีปริมาณอยู่จริงสิ่งนั้นสามารถวัดได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว ซึ่งผลการวัดจะเป็นประโยชน์ในลักษณะ

54818777

ทราบและประเมินระดับความรู้ ทักษะและเจตคติของนักเรียน และระดับความรู้ความสามารถตามแนวคิดของ Bloom มี 6 ระดับ ดังนี้

1) ความจำ คือ สามารถจำเรื่องต่าง ๆ ได้ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว เช่น คำจำกัดความสูตรต่าง ๆ วิธีการ เช่น นักเรียนสามารถบอกชื่อสารอาหาร 5 ชนิดได้ นักเรียนสามารถบอกชื่อธาตุที่เป็นองค์ประกอบของโปรตีนได้ครบถ้วน

2) ความเข้าใจ คือ สามารถแปลความ ขยายความ ความสามารถในการอธิบายการแปลความ การตีความสร้างข้อสรุป ขยายความ นักเรียนมีความสามารถในด้านนี้จะแสดงออกโดยสามารถเปรียบเทียบแสดงความสัมพันธ์ การอธิบายชี้แนะและสรุปใจความสำคัญได้

2.1 พฤติกรรมความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

2.1.1 ความสามารถอธิบายความเข้าใจต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

2.1.2 ความสามารถจำแนกหรือระบุความรู้ได้เมื่อปรากฏในรูปแบบ

สถานการณ์ใหม่

2.1.3 ความสามารถแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีก

สัญลักษณ์หนึ่ง

2.2 การวัดพฤติกรรมความเข้าใจ ลักษณะของข้อสอบจะถามให้นักเรียนอธิบายหรือบรรยายความรู้ต่าง ๆ ด้วยคำพูดของตัวเองหรือให้ระบุข้อเท็จจริง มโนทัศน์ หลักการ กฎหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับสถานการณ์ที่กำหนดให้หรือให้แปลความหมายสถานการณ์ ที่กำหนดให้ซึ่งอาจอยู่ในรูปของข้อความ สัญลักษณ์ รูปภาพ หรือแผนภาพ เป็นต้น

3) การนำไปใช้ คือ สามารถนำความรู้ ซึ่งเป็นหลักการ ทฤษฎี ฯลฯ ไปใช้ในสภาพการณ์ที่ต่างออกไปได้เป็นการวัดความสามารถด้านการนำเอาความรู้ความเข้าใจ มาประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาในเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใหม่ได้อย่างเหมาะสม การเขียนคำถามในระดับนี้อาจเขียนคำถามความสอดคล้องระหว่างวิชาและการปฏิบัติ ถามให้อธิบาย หลักวิชา ถามให้แก้ปัญหา ถามเหตุผลของภาคปฏิบัติ

4) การวิเคราะห์ คือ สามารถแยกแยะข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย เช่น วิเคราะห์องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ หลักการดำเนินการเป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะหรือแจกแจง รายละเอียดของเรื่องราว ความคิด การปฏิบัติออกเป็นระดับย่อย ๆ โดยอาศัยหลักการหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อค้นพบข้อเท็จจริงและคุณสมบัติบางประการ คำถามระดับการวิเคราะห์ แบ่งออก 3 ประเภท คือ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ

5) การสังเคราะห์ คือ สามารถนำองค์ประกอบ หรือส่วนต่าง ๆ เข้ามารวมกันเป็นหมวดหมู่อย่างมีความหมายเป็นการวัดความสามารถในการรวบรวมและผสมผสานในด้าน

54818777

รายละเอียดหรือเรื่องราวปลีกย่อย ของข้อมูลสร้างเป็นสิ่งที่แตกต่างจากเดิม ความสามารถดังกล่าวเป็นพื้นฐานของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คำถามระดับนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การสังเคราะห์ข้อความ การสังเคราะห์แผนงาน การสังเคราะห์ความสัมพันธ์

6) การประเมินค่า คือ สามารถพิจารณาและตัดสินจากข้อมูล คุณค่าของ หลักการ โดยใช้มาตรการที่ผู้อื่นกำหนดไว้หรือตัวเองกำหนดขึ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า เครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับวัดและประเมินพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียน และนิยมใช้คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้เชิงวิชาการของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในการเรียนการสอน เพื่อนำผลที่ได้จากการวัดมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จะนำมาใช้คือการวัดความสามารถด้านสติปัญญาตามแนวคิดของ Bloom มี 6 ระดับ ได้แก่ ความสามารถด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการ ประเมินค่าเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสังคมศึกษา เรื่อง คุณธรรมจริยธรรมจิตสาธารณะ สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 25 ข้อและได้มีนักวิชาการได้ให้กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

คำว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) นักวัดผลและนักการศึกษามีการเรียกชื่อแตกต่างกันไปเป็น แบบทดสอบ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และได้ให้ความหมายไว้ในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

รอสส์ และสแตนลีย์ (Ross and Stanley, 1967 อ้างใน เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2552 หน้า 28) ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการ เช่น แบบสอบวิชาเลขคณิต แบบสอบวิชาพีชคณิต เป็นต้น

กรอนลันด์ (Gronlund, 1993 หน้า 1) ให้แนวคิดว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็น กระบวนการเชิงระบบ เพื่อการวัดพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ โดยมีหน้าที่หลักสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2552 หน้า 28) ได้สรุปให้แนวคิดไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบวัดความรู้เชิงวิชาการ มักใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เน้นการวัดความรู้ ความสามารถจากการเรียนรู้ในอดีต หรือในสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคล

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557 หน้า 96) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2548, หน้า 125) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549 หน้า 42) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

รสริน พันธุ (2550 หน้า 37) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการเรียนการสอนหรือความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝน สั่งสอนในด้านความรู้ และทักษะที่ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับชั้นในวิชาต่าง ๆ

กูต (Good, 1993 หน้า 7 อ้างใน รสริน พันธุ, 2550 หน้า 42) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึงทำให้สำเร็จ(accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางการกระทำที่กำหนดให้ หรือในด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การได้รับความรู้ (knowledge attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจจะพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้ หรือทั้งสองอย่าง

สิริสรณ์ สิทธิรินทร์ (2554 หน้า 18) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จทางการเรียนของบุคคลที่วัดได้จากกระบวนการทดสอบหรือกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบด้วยวิธีการอย่างหลากหลาย เช่น การตรวจผลงานของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด โดยมีหน้าที่หลักสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและคะแนนความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสังคมศึกษา

ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

2.5.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีนักวิชาการกล่าวว่าโดยทั่วไปแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557 หน้า 96)

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher-Made Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน (Paper and Pencil Test) ซึ่งแบ่งออกได้อีก 2 แบบ คือ

1.1 แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective or Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบแบบปรนัย หรือแบบตอบสั้น ๆ (Objective Test or Short Answer) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Type) ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1.2.1 แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดถูก-ผิด (True-False Test)

1.2.2 แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเติมคำ หรือแบบตอบสั้น ๆ (Completion Test or Short Answer)

1.2.3 แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดจับคู่ (Matching Test)

1.2.4 แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Test)

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardize Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่วไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญมีวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวคือ มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน

3. หลักการในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีคุณภาพได้นั้นจะต้องอาศัยหลักการสร้างที่มีประสิทธิภาพซึ่ง กรอนลันด์ (Gronlund, 1993 PP. 8-11) ได้ให้หลักการสร้างไว้ ดังนี้

3.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุพฤติกรรมที่ชัดเจน สามารถวัดและสังเกตได้

3.2 สร้างแบบทดสอบให้มีความครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญา
ทุกระดับ

3.3 สร้างแบบทดสอบที่วัดพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เป็นตัวแทนของกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดตัวชี้วัด และขอบเขตของจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะวัด แล้วจึงเขียนข้อสอบตามตัวชี้วัดจากขอบเขตที่กำหนดไว้

3.4 สร้างแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ควรประกอบด้วยข้อสอบชนิดต่าง ๆ ที่เหมาะสม สอดคล้องกับการวัดพฤติกรรมหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

3.5 สร้างแบบทดสอบโดยคำนึงถึงแผนหรือวัตถุประสงค์ของการนำผลการทดสอบ ไปใช้ประโยชน์ จะได้เขียนข้อสอบให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และทันใช้ตามแผนที่กำหนดไว้ เช่น การใช้แบบทดสอบก่อนการเรียนการสอน (Pre-test) สำหรับตรวจสอบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน เพื่อการสอนซ่อมเสริม การใช้แบบทดสอบระหว่างการเรียนการสอน (Formative Test) เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และ การใช้แบบทดสอบหลังการเรียนการสอน (Summative Test) เพื่อนำผลไปใช้ในการตัดสินผลการเรียน

3.6 แบบทดสอบที่สร้างขึ้น จะต้องทำให้การตรวจให้คะแนนไม่มีความคลาดเคลื่อน จากการวัด (Measurement Errors) ซึ่งไม่ว่าจะนำแบบทดสอบไปทดสอบกับผู้เรียนในเวลาที่แตกต่างกันจะต้องได้ผลการวัดเหมือนเดิม โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบที่มีความชัดเจน และมีความเชื่อมั่น

ข้อแนะนำสำหรับการเขียนข้อสอบ มีดังนี้ (Gronlund, 1993 PP. 36-37)

- 1) ควรเลือกชนิดของข้อสอบให้ตรงกับลักษณะของพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่ต้องการจะวัดให้มากที่สุด
- 2) เขียนข้อสอบที่จะวัดการปฏิบัติให้สอดคล้องกับพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ
- 3) เขียนข้อสอบแต่ละข้อให้ชัดเจน เฉพาะเจาะจงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- 4) เขียนข้อสอบเพื่อให้วัดพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ได้โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างอื่นช่วย เช่น เขียนข้อสอบโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่ใช้วัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาโดยไม่ต้องอาศัยเครื่องมืออุปกรณ์ช่วย
- 5) พยายามป้องกันสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องข้อกับข้อสอบ แต่จะมีผลต่อคำตอบของผู้สอบ เช่น แบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ที่ใช้ภาษาซับซ้อนที่ต้องตีความและยากเกินวัยของผู้สอบ
- 6) หลีกเลี่ยงคำ ข้อความ หรือร่องรอยต่าง ๆ ที่จะแนะนำคำตอบถูก
- 7) เขียนข้อสอบให้มีความยากง่ายพอเหมาะกับระดับพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่จะวัดวัยของผู้เรียน และ การนำผลการทดสอบไปใช้
- 8) เขียนข้อสอบให้สามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้หรือคำตอบที่ดีที่สุดโดยไม่มีข้อโต้แย้งในการตัดสินคำตอบ
- 9) ควรเขียนข้อสอบไว้ล่วงหน้าเพื่อจะได้มีเวลาในการทบทวน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้ข้อสอบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

10) ควรเขียนข้อสอบให้มีจำนวนข้อเกินกว่าที่ต้องการใช้จริง เพราะอาจจะต้องตัดข้อสอบบางข้อที่ไม่เหมาะสมออกในภายหลัง

4. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557ข หน้า 97-98)

4.1 วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรการสร้างแบบทดสอบ ควรเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด

4.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมุ่งหวังจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และ การสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

4.3 กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้างโดยการศึกษารายวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้ชนิดของข้อสอบที่จะใช้วัดว่าจะเป็นแบบใด โดยต้องเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน แล้วศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบชนิดนั้น ให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักและวิธีการเขียนข้อสอบ

4.4 เขียนข้อสอบผู้ออกข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร และให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยอาศัยหลักและวิธีการเขียนข้อสอบที่ได้ศึกษามาแล้วในขั้นตอนการดำเนินการที่ (4.3)

4.5 ตรวจสอบข้อสอบเพื่อให้ข้อสอบที่เขียนไว้แล้วในขั้นตอนการดำเนินการที่ (4.4) มีความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาทบทวนตรวจสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำไปใช้ต่อไป

4.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองเมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมด จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับทดลองโดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบ (Direction) และจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

4.7 ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบเป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง โดยนำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มที่ต้องการสอบจริง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพโดยสภาพการปฏิบัติจริงของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนมักไม่ค่อยมีการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ ส่วนใหญ่นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงข้อสอบและนำไปใช้ในครั้งต่อไป

54818777

4.8 จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง จากผลการวิเคราะห์ข้อสอบ หากพบว่าข้อสอบข้อใดไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพไม่ดีพอ อาจจะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้มีคุณภาพดีขึ้น แล้วจึงจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายต่อไปการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557ก หน้า 118) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Test) หมายถึง เป็นแบบทดสอบที่จะกำหนดข้อคำถาม และตัวเลือกให้ แล้วผู้สอบได้พิจารณาเลือกตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น โดยที่แบบทดสอบแบบเลือกตอบที่ดีจะมีพัฒนาการมาจากแบบทดสอบแบบอัตนัยหรือแบบตอบสั้น ๆ

1. ส่วนประกอบของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบในการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ส่วนที่เป็นข้อคำถาม (Stem) เป็นประโยค/รูปภาพ แผนภาพหรือสัญลักษณ์ที่กระตุ้นให้ผู้สอบค้นหาคำตอบที่ถูกต้อง

1.2 ตัวเลือก (Choice) เป็นคำตอบที่กำหนดให้ที่จำแนกเป็น ตัวเลือกที่ถูกต้อง (Correct Choice) และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง (Foils) ที่จะมี 3-5 ตัวเลือก ขึ้นอยู่กับวัย และระดับชั้นเรียนประเภทของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ประเภทที่มีตัวเลือกถูก เป็นข้อสอบที่กำหนดข้อคำถามและตัวเลือกไว้ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่อาจมีเพียงหนึ่งคำตอบหรือหลายคำตอบก็ได้ โดยส่วนมากข้อสอบประเภทนี้จะใช้วัดพฤติกรรมด้านสติปัญญา อาทิ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความถนัดหรือแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญา เป็นต้น โดยที่ข้อสอบประเภทนี้จำแนกเป็นลักษณะ ย่อย ๆ ดังนี้

1.1 ประเภทมีข้อคำถามแล้วตามด้วยตัวเลือก (Single Question) เป็นข้อสอบที่กำหนดข้อคำถามให้ 1 คำถามแล้วจึงกำหนดตัวเลือกให้ 1 ชุดที่สอดคล้องกับข้อคำถามนั้น อาทิ

(0) $35 + 27$ เท่ากับเท่าไร

ก. 52

ข. 62

ค. 502

ง. 612

1.2 ประเภทแบบตัวเลือกคงที่ (Constant Choice) เป็นข้อสอบที่กำหนดข้อคำถามมากกว่า 1 คำถามแต่ละจะกำหนดให้ใช้ตัวเลือกชุดเดียวกัน โดยจะต้องมีคำชี้แจงที่ชัดเจนว่าตัวเลือกชุดนี้จะกำหนดให้ใช้ตอบข้อคำถามข้อใดได้บ้าง อาทิ คำชี้แจง กำหนดให้

ก. คีลข้อที่ 1

ข. คีลข้อที่ 2

ค. คีลข้อที่ 3

ง. คีลข้อที่ 4

54818777

จ. ศีลข้อที่ 5

ให้พิจารณาว่าคำถามข้อ 1-2 ว่าข้อใดมีความสอดคล้องกับหลักการของศีลทั้ง 5 ข้อที่กำหนดให้

- 1) สมจิตจะไปตกปลาในวันหยุดเสมอ ๆ
 - 2) สมศักดิ์ชอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำ
2. ประเภทแบบกำหนดสถานการณ์ (Situation Test) เป็นข้อสอบที่กำหนดสถานการณ์จำลองในลักษณะของรูปภาพ ตาราง แผนภูมิหรือข้อความ แล้วจึงกำหนดข้อคำถามและตัวเลือกที่สอดคล้องกับรูปภาพ หรือข้อความนั้น ๆ หลักการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ หลักการเขียนข้อคำถาม มีดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557ช หน้า 129 -132; ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 หน้า 94 - 107)
1. เขียนข้อคำถามให้อยู่ในลักษณะของประโยคคำถามที่สมบูรณ์
 2. เขียนข้อคำถามให้สื่อความหมายที่ชัดเจนและตรงประเด็นที่ต้องการคำตอบ
 3. เลือกใช้ภาษาเขียนที่เหมาะสมกับวัยวุฒิของผู้สอบ
 4. พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ข้อคำถามปฏิเสธ หรือปฏิเสธซ้อนปฏิเสธเพื่อป้องกันความสับสนหรือการไม่เห็น ถ้ามีควรใช้การขีดเส้นใต้หรือทำตัวหนาที่ปฏิเสธนั้น ๆ
 5. ควรกำหนดข้อคำถามที่มีคุณภาพต่อการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
 6. ควรกำหนดข้อคำถามที่ต้องการถามในประเด็นที่สำคัญ/หลักวิชาของวิชา นั้น ๆ
 7. พยายามหลีกเลี่ยงข้อคำถามที่มีลักษณะแนวคำตอบที่ถูกต้อง
 8. ควรกำหนดข้อคำถามในลักษณะของประเด็นที่ให้ผู้สอบได้ใช้ความคิดที่ระดับสูงมากกว่าเป็นเรื่องที่จดจำหรือเคยชินได้
 9. ควรกำหนดข้อคำถามที่เป็นรูปภาพ ตารางหรือแผนภูมิ เพื่อกระตุ้นความสนใจที่จะให้ผู้สอบต้องการที่จะตอบคำถามหลักการเขียนตัวเลือก มีดังนี้
 - 9.1 กำหนดตัวเลือกให้มีความสอดคล้องกัน หรือลักษณะเดียวกัน
 - 9.2 กำหนดตัวเลือกให้เป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อให้ผู้สอบได้พิจารณาง่ายขึ้น
 - 9.3 กำหนดตัวเลือกที่ “ถูกทุกข้อ” หรือ “ผิดทุกข้อ” ให้เหมาะสมกับข้อคำถาม
 - 9.4 กำหนดตัวเลือกในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น
 - 9.5 กำหนดตัวเลือกที่เป็นตัวถูกให้ถูกต้องตามหลักวิชาและตัวลวงที่สามารถลวงให้ผู้สอบเลือกตอบได้
 - 9.6 กำหนดตัวเลือกแต่ละข้อให้มีความเป็นอิสระจากกัน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการพิจารณาว่าจะเป็คำตอบที่ถูกต้องด้วย

9.7 กำหนดลำดับของตัวเลือกจากประโยคสั้น ๆ ไปประโยคยาว ๆ หรือประโยคยาว ๆ ไปประโยคสั้น ๆ หรือเรียงลำดับตัวเลขจากตัวเลขที่มีค่าน้อยไปค่ามาก

9.8 กำหนดตัวเลือกที่ใช้ข้อความหรือประโยคสั้น ๆ โดยตัดคำซ้ำออกหรือนำไปกำหนดในข้อคำถาม

9.9 กำหนดการกระจายของตัวเลือกที่ถูกต้องโดยใช้การสุ่มให้มีจำนวนที่เท่า ๆ กัน และไม่เรียงลำดับกันอย่างเป็นระบบที่ผู้สอบจะสามารถคาดคะเนคำตอบได้

9.10 กำหนดตัวเลือกที่เป็นตัวถูกที่ถูกต้องและตัวลวงที่ไม่ถูกต้องโดยไม่ให้มีความแตกต่างกันมาก ที่แสดงถึงความถูกต้องและความผิดพลาดอย่างชัดเจน

9.11 จำนวนตัวเลือกในระดับเด็กเล็ก ๆ ควรใช้เพียง 3 ตัวเลือก ชั้นประถมศึกษา 4 ตัวเลือก และระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป จำนวน 5 ตัวเลือก

ข้อดีและข้อจำกัดของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ มีดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2549 หน้า 128; ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 หน้า 108 - 109; Hart อังโน พวงแก้ว ปุณยภนง, 2546 หน้า 168) ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 9 ข้อดีและข้อจำกัดของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

ข้อดี	ข้อจำกัด
1. สามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา	1. สร้างให้มีคุณภาพดีได้ยาก ผู้สร้างข้อสอบต้องมีทักษะการเขียนข้อสอบสูง
2. มีความเป็นปรนัย	
3. ประหยัดเวลาในการตรวจให้คะแนนหรือใช้เครื่องจักรกลในการตรวจให้คะแนน	2. ส่วนมากเป็นข้อสอบวัดความรู้ความจำมากกว่าความคิดระดับสูง
4. สามารถนำมาวิเคราะห์แปลความหมายได้	
5. ควบคุมความยากของข้อสอบแต่ละข้อได้	
6. ถ้ากำหนดตัวเลือกได้ดี สามารถใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัย	3. ไม่สามารถใช้วัดความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะการเขียนได้
7. มีความยุติธรรม	
8. ส่งเสริมปรัชญาของการตัดสินใจ	4. คาดคะเนคำตอบได้ง่าย ผู้สอบที่ไม่มีความรู้ก็สมารถทำข้อสอบได้
9. ใช้กับผู้สอบจำนวนมาก	

ไพโรจน์ คะเซนทร์ (2556) ได้จัดประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือ ถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับ

จากการเรียนการสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) ได้แก่ แบบถูก – ผิด (True-false) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

1.2 แบบทดสอบแบบอัตนัย (Essay tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items) และแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended response items)

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีค่าชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Stanford Achievement Test และ the Metropolitan Achievement tests เป็นต้น

ดังนั้นจากนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับวัดและประเมินพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียน และนิยมใช้คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Test) 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้เชิงวิชาการของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในการเรียนการสอน เพื่อนำผลที่ได้จากการวัดมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

ชนกพร ทองตากรณ์ (2557) ศึกษาวิจัยนักศึกษากลุ่ม Generation Y ที่เรียนในวิชาในภาวะผู้นำในสังคมยุคใหม่ต่อกิจกรรมโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะ พัฒนาวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่ด้วยกิจกรรมโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะที่ตรงกับลักษณะของนักศึกษาที่เป็นกลุ่ม Generation Y ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนวิชาภาวะผู้นำในสังคมยุคใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) เจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะในทุกด้านอยู่ในระดับที่มากที่สุด โดยมีคะแนนค่าเจตคติด้านคุณธรรม

และจริยธรรมมีค่าสูงสุด ส่วนรองลงมาคือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านความรู้ ด้านทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านปัญญา ตามลำดับ รูปแบบการเรียนการสอนด้วยโครงงานผู้นำกับจิตสาธารณะสามารถพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้

ภาสุตา ภาคาผล (2558) ศึกษาวิจัยผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานในวิชาสังคมศึกษา โดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมที่มีต่อมโนทัศน์และพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานในวิชาสังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมมีมโนทัศน์จิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่านักเรียนที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานในวิชาสังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมมีพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนและสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สงคราม มีบุญญา (2558) ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีโดยใช้โครงงานบริการสังคมที่ใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีโดยใช้โครงงานบริการสังคมที่ใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนร่วมกัน การออกแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนทั้ง 3 รายวิชาอยู่ในระดับดีมาก 2) ผู้เรียนที่เรียนรายวิชาการพัฒนาองค์การชุมชน มีคะแนนการทำแบบวัดจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผู้เรียนมีคะแนนการทำแบบประเมินพฤติกรรมเชิงจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนประเมินผลโครงการของกลุ่มอยู่ในระดับดี

دنخا پنคำ (2555) ศึกษาผลการวิจัยพบว่า การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการเสริมสร้างจิตสาธารณะตามทฤษฎีการศึกษาเพื่อสังคมที่ดีกว่าสำหรับนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1) หลักสูตรตามทฤษฎีการศึกษาเพื่อสังคมที่ดีกว่าเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนประถมศึกษาจัดให้นักเรียนใช้ความรู้ความสามารถในการทำสาธารณประโยชน์โดยค้นหาความต้องการของชุมชนศึกษาความรู้ที่จำเป็นและลงมือทำสาธารณประโยชน์ด้วยตนเองจุดหมายของหลักสูตร ได้แก่ นักเรียนมีจิตสาธารณะตามองค์ประกอบต่อไปนี้ 1) ด้านความรู้ความสำคัญของจิตสาธารณะ 2) ด้านการตระหนักรู้ความต้องการสาธารณประโยชน์ของชุมชน 3) ด้านตระหนักรู้สาระเนื้อหาที่จำเป็นในการสร้างสรรค์สาธารณประโยชน์ 4) ด้านสร้างสรรค์สาธารณประโยชน์และ 5) ด้านติดตามผลการสร้างสรรค์สาธารณประโยชน์ 2) จากการทดลองใช้หลักสูตรตามทฤษฎีการศึกษาเพื่อสังคมที่ดีกว่าเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า หลังการทดลองใช้

54818777

VRU -Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

หลักสูตรนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการปรับปรุงสาธารณประโยชน์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรศิริ ไม้ทอง (2562) ศึกษาวิจัยผลการวิจัยพบว่า การวิจัยรูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างจิตสาธารณะเชิงพุทธบูรณาการของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความรู้เรื่องจิตสาธารณะหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ผ่านการอบรมจากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมทุกองค์ประกอบและ พบว่าความรู้เรื่องจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาโครงการจิตสาธารณะที่มอบหมายให้ทำเพิ่มหลังจากค่ายเยาวชนสำเร็จทั้ง 4 โครงการ เยาวชนมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและกระบวนการดำเนินกิจกรรมจัดอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด และ 3) ผลสัมฤทธิ์รูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างจิตสาธารณะบนพื้นที่สาธารณะเชิงพุทธบูรณาการของเยาวชนพบว่ามีความเหมาะสม

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Archard (2013) ศึกษาเรื่อง The ideo and ideal of Community development พบว่า การเจริญเติบโตของสังคมเมืองเป็นสิ่งสำคัญทั้งสังคมและชุมชนจึงต้องสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาคนให้เป็นคนมีจิตสำนึกที่ดีและพัฒนาชุมชนสังคมให้มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลในสังคมและความยุติธรรมเท่าเทียมกันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และการสร้างขีดความสามารถของบุคคลเป็นสิ่งที่พัฒนาชุมชน

Gopalkrishnan (2016) ศึกษาเรื่อง Community Development Responses in a Globalised world พบว่า ในยุคศตวรรษที่ 21 กระบวนการโลกาภิวัตน์ดำเนินไปอย่างรวดเร็วต้องขับเคลื่อนโดยข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารและเทคโนโลยี ในสังคมและท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ยังนำไปสู่ปัญหาหลายด้าน เช่น ภูมิอากาศ จิตสาธารณะ วิกฤตการณ์ทางการเงินมีผลกระทบที่สุด ดังนั้น จึงต้องจัดสรรทรัพยากรภายในสังคม และการรู้จักใช้ชีวิตในความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้ที่มีทรัพยากรมากและมีอำนาจเหนือผู้อื่น พลังเหล่านี้สามารถยกเว้นช่วยเหลือผู้อื่นได้ เพื่อติดตั้งโครงสร้างทางสังคมที่สามัคคีและช่วยเหลือกันในสังคม การทำกิจกรรม ในหลาย ๆ สถานการณ์ช่วยเหลือกันและการทดสอบผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในชุมชนและสังคม คือ การพัฒนาชุมชน

สรุปการศึกษางานวิจัยในประเทศงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยทฤษฎีการศึกษาและจาก

การปฏิบัติจริงจากโครงการส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดีสำหรับการ
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการที่มีต่อการพัฒนา
จิตสาธารณะนั้นพบว่ากิจกรรมการทำโครงการเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนและบุคคลทั่วไป
มีความสนใจและตระหนักถึงประโยชน์ส่วนรวม จึงควรให้ครูสนับสนุนส่งเสริมรูปแบบการจัดการ
เรียนรู้แบบโครงการโดยใช้กิจกรรมจิตสาธารณะไปจัดการเรียนรู้ต่อไป

GRAD VRU

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv : 29062565 16:44:59 / seq : 91

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อการจัดการเรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยแบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.4 รูปแบบการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 วิธีดำเนินการทดลอง
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งหมด 120 โรงเรียน จำนวน 2,130 คน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556 หน้า 138) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม จำนวน 120 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนจำนวน 4 กลุ่ม และเลือก 1 กลุ่ม เลือกโรงเรียน 1 โรงเรียน เลือก 1 ห้องเรียน

3.1.2.1 สุ่มจากกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต 2 จำนวน 4 กลุ่ม มา 1 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนเพชรบัวงาม

3.1.2.2 สุ่มโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียนเพชรบัวงามกลุ่มที่ 3 มีจำนวน 11 โรงเรียน มาจำนวน 1 โรงเรียน ได้โรงเรียนวัดโพธิ์จำนวน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 58 คน

3.1.2.3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 28 คน

3.1.3 เนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิชาสังคมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดตามหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 10 โครงสร้างวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ
1	พลเมืองดีและการดำเนินชีวิตในสังคม จุดเน้น 1. การช่วยเหลือ 2. เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ	มาตรฐานที่ ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่ดีงามและดำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข ตัวชี้วัดที่ 1.1 เป็นพลเมืองดีของชาติ ตัวชี้วัดที่ 2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกายวาจาใจ	ชาวไทยทุกคนพึงมีส่วนร่วมและช่วยเหลือผู้อื่น และปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง การที่สมาชิกทุกคนในสังคมมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละต่อสังคม และปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองนั้นย่อมส่งผลให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปอย่างปกติสุข
2	แนวทางการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี จุดเน้น 1. ความรับผิดชอบ 2. การมุ่งเน้นพัฒนาสังคม 3. ระเบียบวินัย	มาตรฐานที่ ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่ดีงามและดำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข ตัวชี้วัดที่ 3.1 มีวินัยปฏิบัติตามข้อตกลงกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับของครอบครัวโรงเรียนและสังคม มุ่งมั่นในการทำงาน ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตั้งใจและรับผิดชอบต่อการทำงาน มีจิตสาธารณะ ตัวชี้วัดที่ 3.3 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนชุมชนและสังคม	ผู้มีความวินัยในตนเองย่อมประสบความสำเร็จในการทำงานตามเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ความมีระเบียบวินัย ความประพฤติมีระเบียบวินัยมีคุณธรรมและจริยธรรม ความซื่อสัตย์ การมีวินัยในตนเอง เคารพระเบียบวินัยของโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม การเคารพต่อกฎหมาย ความสามัคคี การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้อื่นเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาสังคมต่อสาธารณะ ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความพากเพียร อดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ และปฏิบัติงานจนสำเร็จ

3.1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

3.1.5 ตัวแปรที่ทำการศึกษา

3.1.5.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน

3.1.5.2 ตัวแปรตาม คือ 1. พฤติกรรมจิตสาธารณะ ประกอบด้วย 1) การช่วยเหลือ
2) การเสียสละต่อสังคม 3) การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4) ความรับผิดชอบ และ 5) ความมีระเบียบวินัย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม
โครงงาน จำนวน 9 แผน การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 9 ชั่วโมง การ
ปฏิบัติกิจกรรมโครงงาน จำนวน 15 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 11 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน

ตัวชี้วัดที่	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่
ตัวชี้วัดที่ 1.1 เป็นพลเมืองดี ของชาติ	แนวทางการส่งเสริมการ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี	1 เรื่อง การช่วยเหลือผู้อื่น
ตัวชี้วัดที่ 2.1 ประพฤติตรง ตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้ง ทางกายวาจาใจ	แนวทางการส่งเสริมการ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี	2 เรื่อง การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ
ตัวชี้วัดที่ 3.1 มีวินัยปฏิบัติ ตามข้อตกลงกฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของ ครอบครัวโรงเรียนและสังคม	แนวทางการส่งเสริมการ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี	3 เรื่อง ความมีระเบียบวินัย
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตั้งใจและ รับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่ การทำงาน	พลเมืองดีและการดำเนิน ชีวิตในสังคม	4 เรื่องความรับผิดชอบ

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่	สาระการเรียนรู้ แกนกลาง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตั้งใจและ รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ การทำงาน	พลเมืองดีและการดำเนิน ชีวิตในสังคม	5 เรื่องการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตั้งใจและ รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ การทำงาน	สอนวิธีการเขียนโครงงาน นักเรียนเขียนโครงงาน นำเสนอในชั้นเรียน	6 การสอนวิธีการเขียนโครงงาน นักเรียนเขียนโครงงานนำเสนอหน้า ชั้นเรียน
ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตั้งใจและ รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ การทำงาน	สอนวิธีการเขียนโครงงาน นักเรียนเขียนโครงงาน นำเสนอในชั้นเรียน	7 การสอนวิธีการเขียนโครงงาน นักเรียนเขียนโครงงานนำเสนอหน้า ชั้นเรียน
ตัวชี้วัดที่ 3.3 เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม	ปฏิบัติกิจกรรมโครงงาน	8 การปฏิบัติกิจกรรมโครงงาน
ตัวชี้วัดที่ 3.3 เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม	ปฏิบัติกิจกรรมโครงงาน	9 การปฏิบัติกิจกรรมโครงงาน

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30ข้อ ที่วัดความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ ตาม ทฤษฎีของบลูมด้านพุทธิพิสัย (Bloom, 1956) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ การช่วยเหลือ ผู้อื่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ

3.2.3 แบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบ สังเกตตามตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะของแต่ละบุคคลโดยมี เกณฑ์การประเมินในการให้คะแนนด้านจิตพิสัยจากองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1) การช่วยเหลือ 2) การ เสียสละ 3) มุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4) ความรับผิดชอบ 5) ความมีระเบียบวินัย โดยทฤษฎีของบลูม พฤติกรรมของผู้เรียนที่พึงประสงค์ด้านจิตพิสัยประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่

1. การรับรู้ ลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่ได้รับคือความรู้
2. การตอบสนอง ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดทักษะ

3. การเกิดค่านิยมเป็น ปฏิบัติในสิ่งที่ยอมรับกันในสังคม ความเชื่อ แล้วจึงเกิดเจตคติในสิ่งนั้น

4. การจัดระบบ เป็นค่านิยมยอมรับเจตคติที่ดี

5. การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะเป็นการนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัว ให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม ความประพฤติด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ ขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นจิตพิสัย

กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยบุคคลของบลูม (Bloom, 1956) เป็นการกำหนดระดับของพฤติกรรมความดีมี 5 ระดับดังนี้

5 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการพัฒนาเป็นลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นการปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัยอย่างสม่ำเสมอจนพัฒนาเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น

4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการจัดระบบ (Organizing) เมื่อบุคคลเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นแล้วเขาจะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในระบบชีวิตของตนเองและเชื่อถือในการปฏิบัติต่อไป

3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการเห็นคุณค่า (Valuing) เมื่อบุคคลได้ตอบสนองและได้มีทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นเช่นการทำกิจกรรมเกิดความชื่นชอบและผูกพันต่อสิ่งนั้น เช่น การทำกิจกรรมทำความสะอาด เก็บขยะ ปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ บริจาคสิ่งของ บริจาคทรัพย์เพื่อการกุศล

2 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการตอบสนอง (Responding) เมื่อบุคคลสนใจแบบอย่างที่ดีในขั้นที่ 1 แล้วจะเกิดทัศนคติต่อสิ่งเรานั้นและจะตอบสนองได้แก่การยอมรับสิ่งเร้าเกิดความรู้สึกอยากตอบสนองเกิดความพอใจ

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่แสดงออกอยู่ในขั้นการรับรู้ (Perceiving or Receiving) เป็นการสร้างความสนใจให้บุคคลได้รับรู้และใส่ใจในสิ่งเร้าที่นำมากระตุ้น เพื่อให้บุคคลมีความรู้สึกที่จะยอมรับสิ่งเร้านั้นสนใจสิ่งเร้านั้น ๆ

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981 หน้า 179 อ้างใน ชลิตา พันธุ์ภาวงศ์, 2550 หน้า 36) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.4 แบบวัดและประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการ (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ, 2551) เรื่อง การสอนคิดด้วยโครงการการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้กล่าวถึง การวัดประเมินผลงานของนักเรียนมีการวัดครอบคลุม 3 ด้านคือ 1) ความรู้ 2) ความสามารถทางทักษะ 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) เป็นแบบประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการจิตสาธารณะ คุณภาพ 5 ระดับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) เพื่ออธิบายสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนซึ่งรูบรีคส์เป็นเครื่องมือ (scoring tool) ที่มีการระบุเกณฑ์ (criteria) ประเมินผลงานและคุณภาพของงานในแต่ละเกณฑ์ ได้แก่เกณฑ์การประเมิน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 แผน จำนวน 24 ชั่วโมง

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีและพลเมืองดีและการดำเนินชีวิตในสังคมนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3.1.3 พิจารณาเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการวิชาสังคมศึกษา ตามที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชาสังคมศึกษา

3.3.1.4 ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

54818777

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 9 ชั่วโมง การปฏิบัติกิจกรรมโครงการ จำนวน 15 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง

3.3.1.5 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตราวัดของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) (กิดานันท์ มลิทอง, 2540 หน้า 82) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมาก
3	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อย
1	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 แปลความว่า ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 แปลความว่า ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 แปลความว่า ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องปาน

กลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 แปลความว่า ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 แปลความว่า ระดับความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องน้อยที่สุด

3.3.1.6 นำคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ดัชนีความสอดคล้ององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือต้องมีค่าเฉลี่ย 2.61- 5.00 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความสอดคล้องด้านองค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้จัดว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและสามารถนำไปใช้การจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้

3.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาสังคมศึกษามาใช้การวิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3.1.8 นำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3.2.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา จากเอกสารและตำราเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

3.3.2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทฤษฎีของบลูมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) โดยเน้นความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ ความมีระเบียบวินัย ความมุ่งมั่นพัฒนาสังคม ความรับผิดชอบ เป็นแบบชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.3.2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา พร้อมแบบประเมิน เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

3.3.2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา พร้อมแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน จำนวน 5 ท่าน พิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ กับ จุดประสงค์การเรียนรู้โดยหาคะแนนผลรวมของในแต่ละจุดประสงค์หรือข้อสอบแต่ละข้อของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อดูความเที่ยงตรงของข้อสอบหรือหาค่า (IOC) (สุรศักดิ์ นานานุกูล, 2559 หน้า 106) จากผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาโดยมีการประเมิน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

3.3.2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาที่ผ่านการประเมินโดย ผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากนั้นนำไปทดสอบหาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.18-0.95 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.21-0.87 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (จันทิภา ลิ้มปิเจริญ, 2559 หน้า 110) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

3.3.2.8 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-1.00 จำนวน 25 ข้อ จากทั้งหมด 30 ข้อ ไปใช้ในการทดลอง

3.3.3 แบบวัดการประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ แบบวัดการประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ เป็นแบบสังเกตมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะของแต่ละบุคคลโดยมีเกณฑ์การประเมินในการให้คะแนนด้านจิตพิสัยจากองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1) การช่วยเหลือ 2) การเสียสละ 3) มุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4) ความรับผิดชอบ 5) ความมีระเบียบวินัย จำนวน 25 ข้อโดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาสังคมศึกษา

3.3.3.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี

3.3.3.3 ศึกษาเกณฑ์การการให้คะแนนพฤติกรรมด้านจิตพิสัย จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ

3.3.3.4 สร้างแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ เป็นแบบสังเกตมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะของแต่ละบุคคลโดยมีเกณฑ์การประเมินในการให้คะแนนด้านจิตพิสัยจากองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1) การช่วยเหลือ 2) การเสียสละ 3) มุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4) ความรับผิดชอบ 5) ความมีระเบียบวินัย จำนวน 30 ข้อ เสร็จแล้วเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.3.5 นำแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ เสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.6 นำแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 หน้า 129) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาโดยมีการประเมิน ดังนี้

54818777

เมื่อ	+1	หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	-1	หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบวัดประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60-1.00

3.3.3.7 นำแบบวัดประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะที่ปรับปรุงแล้วไปประเมินกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำผลคะแนนไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า มีความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.50-1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง (r) 0.45-0.99 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2558 หน้า 200) มีค่าเท่ากับ 0.95

3.3.3.8 สร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบสังเกตมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะของแต่ละบุคคลโดยมีเกณฑ์การประเมินในการให้คะแนนด้านจิตพิสัยจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) การช่วยเหลือ 2) การเสียสละ 3) มุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4) ความรับผิดชอบ 5) ความมีระเบียบวินัย โดยทฤษฎีของบลูมพฤติกรรมของผู้เรียนที่พึงประสงค์ด้านจิตพิสัยประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่

1. การรับรู้ ลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่ได้รับคือความรู้
2. การตอบสนอง ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดทักษะ
3. การเกิดค่านิยมเป็น ปฏิบัติในสิ่งที่ยอมรับกันในสังคม ความเชื่อ แล้วจึงเกิดเจตคติดีในสิ่งนั้น
4. การจัดระบบ เป็นค่านิยมยอมรับเจตคติที่ดี
5. การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะเป็นการนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัว ให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องต้งาม ความประพฤติด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ ขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นจิตพิสัย

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านจิตพิสัยจากกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยบุคคลของบลูม (Bloom, 1956 อ้างใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 หน้า 20-21) ได้กล่าวถึง การกำหนดระดับของพฤติกรรมความดีมี 5 ระดับดังนี้

5 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกที่แสดงออกอยู่ในขั้นการพัฒนาเป็นลักษณะนิสัย (Characterization) เป็นการปฏิบัติจนเป็นกิจนิสัยอย่างสม่ำเสมอจนพัฒนาเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น

4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกที่แสดงออกอยู่ในขั้นการจัดระบบ (Organizing) เมื่อบุคคลเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นแล้วเขาจะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในระบบชีวิตของตนเองและเชื่อถือในการปฏิบัติต่อไป

3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกที่แสดงออกอยู่ในขั้นการเห็นคุณค่า (Valuing) เมื่อบุคคลได้ตอบสนองและได้มีทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นเช่นการทำกิจกรรมเกิดความชื่นชอบและผูกพันต่อสิ่งนั้น เช่น การทำกิจกรรมทำความสะอาด เก็บขยะ ปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ บริจาคสิ่งของ บริจาคทรัพย์เพื่อการกุศล

2 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกที่แสดงออกอยู่ในขั้นการตอบสนอง (Responding) เมื่อบุคคลสนใจแบบอย่างที่ดีในขั้นที่ 1 แล้วจะเกิดทัศนคติต่อสิ่งเรานั้นและจะตอบสนองได้แก่การยอมรับสิ่งเร้าเกิดความรู้สึกอยากตอบสนองเกิดความพอใจ

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกที่แสดงออกอยู่ในขั้นการรับรู้ (Perceiving or Receiving) เป็นการสร้างความสนใจให้บุคคลได้รับรู้และใส่ใจในสิ่งเร้าที่นำมากระตุ้นเพื่อให้บุคคลมีความรู้สึกที่จะยอมรับสิ่งเร้านั้นสนใจสิ่งเร้านั้น ๆ

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981 P. 179 อ้างใน ชลิตา พันธุ์ภาวงศ์, 2550 หน้า 36) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมการมีจิตสำนึกอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3.4 แบบวัดและประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการ (พิมพ์นธ์ เตชะคุปต์ และคณะ, 2551) เรื่อง การสอนคิดด้วยโครงการการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ได้กล่าวถึง การวัดประเมินผลงานของนักเรียนมีการวัดครอบคลุม 3 ด้าน คือ 1) ความรู้ 2) ความสามารถทางทักษะ 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) เป็นแบบประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการจิตสำนึก คุณภาพ 5 ระดับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) เพื่ออธิบายสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนซึ่งรูบริคส์เป็นเครื่องมือ (scoring tool) ที่มีการระบุเกณฑ์ (criteria) ประเมินผลงานและคุณภาพของงานในแต่ละเกณฑ์ ได้แก่ เกณฑ์การประเมิน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

54818777

ร้อยละ 90-100	= ดีเยี่ยม
ร้อยละ 80-89	= ดี
ร้อยละ 60-79	= ผ่าน
ต่ำกว่า 60	= ไม่ผ่าน

3.3.4.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาสังคมศึกษา

3.3.4.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี

3.3.4.3 ศึกษาเกณฑ์การการให้คะแนนกิจกรรมโครงการ จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการ

3.3.4.4 สร้างแบบการวัดและประเมินผลโครงการกิจกรรมพัฒนาจิตสาธารณะกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา การวัดครอบคลุม 3 ด้านคือ 1) ความรู้ 2) ความสามารถทักษะ 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) เพื่ออธิบายผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นรูบรีคส์ 5 ระดับ เป็นเครื่องมือ (scoring tool) ที่มีการระบุเกณฑ์ (criteria) ประเมินผลงานและคุณภาพของผลงานในแต่ละเกณฑ์ โดยระบุเกณฑ์การประเมินดังนี้

ร้อยละ 90-100	= ดีเยี่ยม
ร้อยละ 80-89	= ดี
ร้อยละ 60-79	= ผ่าน
ต่ำกว่า 60	= ไม่ผ่าน

3.4 แบบแผนการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) เป็นแบบการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาในสถานการณ์ในชีวิตจริงที่มีการจัดกระทำกับตัวแปรอิสระ การวิจัยกึ่งทดลองนำมาพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามแบบแผนนี้จะมีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวและได้รับตัวแปรทดลองระยะหนึ่งแล้วจึงทำการสังเกตหรือวัดผลที่ได้จากการทดลอง (Campbell & Stanley, 1969 PP. 6-17; Van Dalen, 1973 PP. 271-305 อ้างใน ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์, 2555

หน้า 31)

กลุ่มทดลอง	Treatment	แบบทดสอบหลังเรียน
กลุ่มทดลอง	x.....O ₁	T ₁

ภาพที่ 5 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group, Posttest

- O₁ หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง
 X หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ
 T₁ หมายถึง แบบทดสอบหลังเรียน

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 24 ชั่วโมง การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 9 ชั่วโมง การปฏิบัติกิจกรรมโครงการ จำนวน 15 ชั่วโมง รวมเวลาเรียน 24 ชั่วโมง

3.5.2 ดำเนินการกิจกรรมโครงการจิตสาธารณะเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการกิจกรรมแล้วใช้แบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบสังเกตมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ที่วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะของแต่ละบุคคลโดยมีเกณฑ์การประเมินในการให้คะแนนด้านจิตพิสัยจากองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1) การช่วยเหลือ 2) การเสียสละ 3) มุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4) ความรับผิดชอบ 5) ความมีระเบียบวินัย จำนวน 25 ข้อ

3.5.3 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อสิ้นสุดการดำเนินการสอนแล้วใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ ดำเนินการทำแบบทดสอบ จำนวน 1 ชั่วโมง

3.5.4 ผู้วิจัยนำผลการทดสอบและผลแบบประเมินพฤติกรรมจิตพิสัยมาตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.6 วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาขึ้นและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

3.6.1 ดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ใช้ในการทดลองโดยจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา โดยจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.6.2 ชั้นเตรียมนักเรียนก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แนะนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์และเงื่อนไขในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

3.6.3 ชั้นดำเนินการสอน

ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา โดยจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 24 ชั่วโมง การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน แผนละ 1 ชั่วโมง จำนวน 9 ชั่วโมง การปฏิบัติกิจกรรมโครงการ จำนวน 15 ชั่วโมง รวมเวลาเรียน 24 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

3.6.4 ชั้นหลังสอน

3.6.4.1 เมื่อดำเนินการสอนครบตามจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จึงดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา จำนวน 25 ข้อ ทดสอบ จำนวน 1 ชั่วโมง ประกอบด้วยเรื่อง การช่วยเหลือ การเสียสละ มุ่งมั่นพัฒนาสังคม ความรับผิดชอบ และความมีระเบียบวินัย

3.6.4.2 นำคะแนนหลังเรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาข้อสอบจำนวน 25 ข้อ และ การสังเกตพฤติกรรมจิตพิสัยด้วยแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะจำนวน 25 ข้อ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ

3.6.4.3 หลังการดำเนินกิจกรรมโครงการนำแบบการวัดและประเมินผลโครงการกิจกรรม (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ, 2551) เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาซึ่งเป็นการอธิบายผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นรูบริคส์ 5 ระดับ เป็นเครื่องมือ (scoring tool) ที่มีการระบุเกณฑ์ (criteria) และประเมินผลงานและคุณภาพของผลงานในแต่ละเกณฑ์ ซึ่งการวัดและประเมินผลงานของนักเรียนมีการวัดครอบคลุม 3 ด้านคือ 1) ความรู้ 2) ความสามารถทางทักษะ 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในหลักสูตร ได้แก่ เกณฑ์การประเมิน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

54818777

ร้อยละ 90-100	= ดีเยี่ยม
ร้อยละ 80-89	= ดี
ร้อยละ 60-79	= ผ่าน
ต่ำกว่า 60	= ไม่ผ่าน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ จังหวัดนครปฐม โดยผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพื้นฐาน สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ

1. ค่าร้อยละ (Percentage)
2. การทดสอบค่าที (t-test for one sample)
3. ค่าเฉลี่ย (Mean)
4. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.7.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาตรวจคะแนนและทำการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติพื้นฐาน

3.7.2 การคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ และ t-test for one sample ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.7.3 ค่าเฉลี่ยลักษณะความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยใช้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติ one group posttest design

3.7.4 การหาค่าเฉลี่ยแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะทางการเรียนของนักเรียนโดยวิเคราะห์จากครูผู้สอนตัวนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์ สถิติ ค่าเฉลี่ย SD

3.7.5 ค่าเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน การทดสอบค่าที (t-test for one sample)

3.7.6 การทดสอบสมมติฐาน

1) การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมโครงงานมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่สูงขึ้น (ด้วยการทดสอบ ค่าร้อยละ Percentage การทดสอบค่าที t-test for one sample ค่าเฉลี่ย Mean ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard Deviation)

2) การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมโครงงานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for one sample)

54818777

3.8 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพื้นฐานได้แก่

3.8.1 ร้อยละ (Percentage) โดยการคำนวณจากสูตร บุญชม ศรีสะอาด (2553ก)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ P = ร้อยละ
 F = ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.8.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2558 หน้า 30)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} = ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ = ผลรวมคะแนนทั้งหมดของข้อมูล
 N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.8.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2558 หน้า 60)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 $(\sum x)^2$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum x^2$ = ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n = จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนข้อมูล

ทั้งหมด

3.9 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

3.9.1 ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความ

สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ โดยการคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 หน้า 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด N=5

3.9.2 ค่าความยากง่าย (Difficulty:P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนผู้เรียนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

3.9.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543)

$$D = \frac{R_u - R_l}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
	R_l	แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

3.9.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$\text{สูตร KR-20 } r_t = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_t	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นถูกกับผู้เรียนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้นผิดกับผู้เรียนทั้งหมด

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนสอบทั้งฉบับ

N แทน จำนวนผู้เรียน

3.9.5 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยคำนวณจากสูตรครอนบราซ (Cronbach) (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.10 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.10.1 โดยใช้สถิติ t-test for one samples ในคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามสภาพจริง โดยการคำนวณจากสูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2558 หน้า 179)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}} \quad \text{โดย } df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0	แทน	ค่าคงที่ค่าหนึ่งหรือเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
	s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	df	แทน	ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

54818777

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 2 จังหวัดนครปฐม จำนวน 120 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียน จำนวน 4 กลุ่ม และเลือก 1 กลุ่ม เลือกโรงเรียน 1 โรงเรียน เลือก 1 ห้องเรียน โดยมีนักเรียนจำนวน 28 คน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาใน (t-distribution)
df	แทน	ความเป็นอิสระ
Sig.	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการใช้กิจกรรมโครงงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 12 ตารางแสดงผลของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและคะแนนของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	รวม		คะแนน	ร้อยละ	แปล ผล
			(\bar{X})	(S.D.)			
กลุ่ม 1 พัฒนาศาสนสถานวัด	7.60	10.14	7.35	0.25	38	84.44	ดี
กลุ่ม 2 พัฒนาชุมชนและท้องถิ่น	7.20	9.61			36	80.00	ดี
กลุ่ม 3 การอนุรักษ์ธรรมชาติป่าน้ำจืด	7.40	9.87			37	82.22	ดี
กลุ่ม 4 การอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า	7.20	9.61			36	80.00	ดี

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า กิจกรรมโครงการโดยภาพรวมกิจกรรมโครงการทั้ง 4 กิจกรรม มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 7.35$, S.D. = 0.25) ซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลโครงการทั้ง 4 กิจกรรมเกณฑ์การประเมินคิดเป็นร้อยละ 80-89 มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับ ดี เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานทั้ง 4 กลุ่มพบว่า กลุ่มที่ 1 พัฒนาศาสนสถานวัด ($\bar{X} = 7.60$, S.D. = 10.14), กลุ่มที่ 2 พัฒนาชุมชนและท้องถิ่น ($\bar{X} = 7.20$, S.D. = 9.61), กลุ่มที่ 3 การอนุรักษ์ธรรมชาติป่าน้ำจืด ($\bar{X} = 7.40$, S.D. = 9.87) และกลุ่มที่ 4 การอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า ($\bar{X} = 7.20$, S.D. = 9.61) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

GRAD VRU

ตารางที่ 13 ตารางแสดงผลของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามกิจกรรมโครงการ
ที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

พฤติกรรม จิตสาธารณะ	การ ช่วยเหลือ ผู้อื่น		การ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่และ การ เสียสละ		การมุ่งมั่น พัฒนา สังคม		ความมี ระเบียบ วินัย		ความ รับผิดชอบ		รวม		แปล ผล
	(\bar{x})	S.D.	(\bar{x})	S.D.	(\bar{x})	S.D.	(\bar{x})	S.D.	(\bar{x})	S.D.	(\bar{x})	S.D.	
กิจกรรม โครงการ													
กลุ่ม 1 พัฒนา ศาสนสถานวัด	5.00	.00	4.97	.06	4.86	.32	4.77	.36	4.98	.06	4.92	.10	ระดับ มาก ที่สุด
กลุ่ม 2 พัฒนา ชุมชนและ ท้องถิ่น	4.71	.14	4.83	.16	4.63	.19	4.74	.43	4.74	.41	4.73	.07	ระดับ มาก ที่สุด
กลุ่ม 3 การ อนุรักษ์ ธรรมชาติปลา น้ำจืด	5.00	.00	5.00	.00	4.80	.40	4.69	.46	4.88	.29	4.87	.13	ระดับ มาก ที่สุด
กลุ่ม 4 การ อนุรักษ์ ธรรมชาติ ปลูกป่า	4.86	.23	5.00	.00	4.89	.26	4.69	.44	4.86	.25	4.86	.11	ระดับ มาก ที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.89	.24	4.95	.15	4.79	.24	4.72	.16	4.86	.17	4.84	.04	ระดับ มาก ที่สุด

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงการในวิชาสังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรม
โครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกิจกรรมโครงการ 4 กลุ่ม
กิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มมีพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.84,

S.D.= 0.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านที่ 1 การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ (\bar{X} =4.95, S.D.= 0.15) ด้านที่ 2 การช่วยเหลือผู้อื่น (\bar{X} =4.89, S.D.= 0.24) ด้านที่ 3 ความรับผิดชอบ (\bar{X} =4.86, S.D.= 0.17) และด้านที่ 4 ความมีระเบียบวินัย (\bar{X} = 4.72, S.D. = 0.16) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังการ
ใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 25 คะแนน

การทดสอบ	ร้อยละ70ของคะแนนเต็ม = 17.5 คะแนน					
	n	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
หลังเรียน	28	20.21	3.04	4.713	27	.000

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.21 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม แสดงว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

GRAD VRU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการใช้กิจกรรมโครงการ

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังการใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนและนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้คือ

5.2.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังการใช้กิจกรรมโครงการทั้ง 4 กิจกรรม ในกิจกรรมโครงการ 4 กลุ่มกิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม มีพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.84, S.D. = 0.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าพฤติกรรมจิตสาธารณะทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านที่ 1 การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ (\bar{X} = 4.95, S.D. = 0.15) ด้านที่ 2 การช่วยเหลือผู้อื่น (\bar{X} = 4.89, S.D. = 0.24) ด้านที่ 3 ความรับผิดชอบ (\bar{X} = 4.86, S.D. = 0.17) และด้านที่ 4 ความมีระเบียบวินัย (\bar{X} = 4.72, S.D. = 0.16) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังการใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยอภิปรายผลดังต่อไปนี้

5.3.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กิจกรรมโครงการ 4 กิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนทั้ง 4 กลุ่มมีพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D.=.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมจิตสาธารณะทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านที่ 1 การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ ($\bar{X} = 4.95$, S.D.= 0.15) ด้านที่ 2 การช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.89$, S.D.= 0.24) ด้านที่ 3 ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.86$, S.D.= 0.17) และด้านที่ 4 ความมีระเบียบวินัย ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.16) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้เนื่องมาจากเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ชี้นำเสนอ เป็นขั้นที่ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์เรื่องคุณธรรมจริยธรรมจิตสาธารณะให้นักเรียนเกิดความรู้และมีความสนใจที่จะทำโครงการในการแก้ปัญหา 2. ชี้นำกำหนดวัตถุประสงค์เป็นขั้นที่นักเรียนทำการเลือกปัญหาและตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาโดยการทำงานเป็นกลุ่ม 3. ชี้นำวางแผนซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ ผู้จัดทำโครงการ อาจารย์ที่ปรึกษา สถานที่ปฏิบัติโครงการ วันเวลาในการปฏิบัติงาน งบประมาณ วิธีการศึกษาค้นคว้า เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ จากการวางแผนตามขั้นตอน ทำให้นักเรียนทำงานร่วมกันเกิดความร่วมมือ การช่วยเหลือ การรับผิดชอบ 4. ส่วนขั้นการดำเนินงานนักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมสร้างผลงานการปฏิบัติจริงนักเรียนเกิดการเสียสละ มีความมุ่งมั่นพัฒนาสังคม และมีระเบียบวินัยในการทำงาน 5. และขั้นประเมินผล ครูเป็นผู้ประเมินผลทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อผลงานของตนเอง อดทนยอมรับฟังข้อคิดเห็นการวิพากษ์และปรับปรุงตนเอง พบว่า กิจกรรมโครงการโดยภาพรวมกิจกรรมโครงการทั้ง 4 กิจกรรมมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.14) สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 1 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมโครงการมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่สูงขึ้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การจัดการกิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงจึงทำให้ พฤติกรรมจิตสาธารณะ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่ง ทิศนา แคมมณี (2545) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ Project based เป็นการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้กำหนดโครงการและดำเนินการตามความมุ่งหมายของโครงการนั้นให้ประสบความสำเร็จโดยนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการ

ทำงานนั้นด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เลือกกันทำโครงการที่สนใจโดยร่วมกันสำรวจ สังเกต วางแผนการทำงานร่วมกัน ศึกษาหาความรู้ร่วมกันและปฏิบัติงานตามการวางแผนงานที่กำหนดไว้ในการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้อง กับทฤษฎี Constructivism ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ปฏิบัติงานจริงและมีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน สุรางค์ โค้วตระกูล (2554ก, 210 หน้า 215) อ้างในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กล่าวว่าทฤษฎีทฤษฎีการสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) มีหลักการที่สำคัญว่าในการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียน ฝึกฝนการสร้าง ความรู้ด้วยตนเอง เป้าหมายของการเรียนรู้มาจากการปฏิบัติงานจริง (authentic tasks) การจัดการ เรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน การเรียนรู้เข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรมใน บริบทจริงทางสังคมผู้เรียนจะเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจริยธรรม (social moral) ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัย ภาสุดา ภาคาผล (2558) ผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการในวิชาสังคม ศึกษา โดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมที่มีต่อมโนทัศน์และพฤติกรรม จิตสาธารณะของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการในวิชา สังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมมีมโนทัศน์จิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูง กว่านักเรียนที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ โครงการในวิชาสังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรมการบริการสังคมมีพฤติกรรม จิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัย สงคราม มีบุญญา (2558) การพัฒนา รูปแบบการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีโดย ใช้กิจกรรมโครงการบริการสังคมที่ใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนร่วมกัน ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี โดยใช้โครงการบริการสังคมที่ใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนร่วมกัน การออกแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนทั้ง 3 รายวิชาอยู่ใน ระดับดีมาก 2) ผู้เรียนที่เรียนรายวิชาการพัฒนาองค์กรชุมชน มีคะแนนการทำแบบวัดจิตสาธารณะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผู้เรียนมีคะแนนการทำแบบ ประเมินพฤติกรรมเชิงจิตสาธารณะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนประเมินผลโครงการของทุกกลุ่มอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Gopalkrishnan (2007) คี ก ข า ร เ รื่ อ ง Community Development Responses in a Globalised world. ผลการวิจัยพบว่า ในยุคศตวรรษที่ 21 กระบวนการโลกาภิวัตน์ดำเนินไปอย่างรวดเร็วต้องขับเคลื่อน โดยข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารและเทคโนโลยี ในสังคมและท้องถิ่นในยุคโลกาภิวัตน์ยังนำไปสู่ปัญหา หลายด้าน เช่น ภูมิอากาศ จิตสาธารณะ วิกฤตการณ์ทางการเงินมีผลกระทบที่สุด ดังนั้น จึงต้อง จัดสรรทรัพยากรภายในสังคม และ การรู้จักใช้ชีวิตในความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้ที่มี

54818777

VRU 1Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ทรัพยากรมากและมีอำนาจเหนือผู้อื่น พลังเหล่านี้สามารถยกเว้นช่วยเหลือผู้อื่นได้ เพื่อติดตั้งโครงสร้างทางสังคมที่สามัคคีและช่วยเหลือกันในสังคม การทำกิจกรรมในหลาย ๆ สถานการณ์ การช่วยเหลือกันและการทดสอบผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในชุมชนและสังคมคือการพัฒนาชุมชน

5.3.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังการใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.21 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ชี้นำเสนอ เป็นขั้นที่ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์เรื่องคุณธรรมจริยธรรมจิตสาธารณะให้นักเรียนเกิดความรู้และมีความสนใจที่จะทำโครงการในการแก้ปัญหา 2. ชี้นำกำหนดวัตถุประสงค์เป็นขั้นที่นักเรียนทำการเลือกปัญหาและตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาโดยการทำงานเป็นกลุ่ม 3. ชี้นำวางแผนซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ ผู้จัดทำโครงการ อาจารย์ที่ปรึกษา สถานที่ปฏิบัติโครงการ วันเวลาในการปฏิบัติงาน งบประมาณ วิธีการศึกษาค้นคว้า เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ จากการวางแผนตามขั้นตอน ทำให้นักเรียนทำงานร่วมกันเกิดความร่วมมือ การช่วยเหลือ การรับผิดชอบ 4. ส่วนขั้นการดำเนินงานนักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมสร้างผลงานการปฏิบัติจริงนักเรียนเกิดการเสียสละ มีความมุ่งมั่นพัฒนาสังคมและมีระเบียบวินัยในการทำงาน 5. และขั้นประเมินผล ครูเป็นผู้ประเมินผลทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อผลงานของตนเอง อดทนยอมรับฟังข้อคิดเห็นการวิพากษ์และปรับปรุงตนเอง การสอนนั้นสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่ง สอดคล้องกับนักวิชาการ ประนอม เดชชัย (2531 หน้า 50) ได้กล่าวว่า การศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นการสอนที่ให้นักเรียนได้กำหนดโครงการและดำเนินการตามวัตถุประสงค์และการวางแผนของโครงการนั้น นักเรียนจะมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานนั้นด้วยตนเองเป็นการทำงานที่เริ่มต้นด้วยปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหาโดยลงมือทดลองปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ชนกวพร ทองตากรณ์ (2557) การวิจัยนักศึกษากลุ่ม Generation Y ที่เรียนในวิชาในภาวะผู้นำในสังคมยุคใหม่ต่อกิจกรรมโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะ พัฒนาการเรียนการสอนแบบใหม่ด้วยกิจกรรมโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะที่ตรงกับลักษณะของนักศึกษาที่เป็นกลุ่ม Generation Y ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนวิชาภาวะผู้นำในสังคมยุคใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) เจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะในทุกด้านอยู่ในระดับที่มากที่สุด โดยมีคะแนน

ค่าเจตคติด้านคุณธรรมและจริยธรรมมีค่าสูงสุด รองลงมาคือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ด้านความรู้ ด้านทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้าน ปัญหา ตามลำดับรูปแบบการเรียนการสอนด้วยโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะสามารถพัฒนา จิตสาธารณะของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัย ดนุชา ปนคำ (2555) การวิจัยและ พัฒนาหลักสูตรการเสริมสร้างจิตสาธารณะตามทฤษฎีการศึกษาเพื่อสังคมที่ดีกว่าสำหรับนักเรียน ประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรตามทฤษฎีการศึกษาเพื่อสังคมที่ดีกว่าเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะของนักเรียนประถมศึกษาจัดให้นักเรียนใช้ความรู้ความสามารถในการทำ สาธารณประโยชน์โดยค้นหาความต้องการของชุมชนศึกษาความรู้ที่จำเป็นและลงมือทำ สาธารณประโยชน์ด้วยตนเองจุดหมายของหลักสูตรได้แก่นักเรียนมีจิตสาธารณะตามองค์ประกอบ ต่อไปนี้ 1. ด้านความรู้ความสำคัญของจิตสาธารณะ 2. ด้านการตระหนักรู้ความต้องการ สาธารณประโยชน์ของชุมชน 3. ด้านการตระหนักรู้สาระเนื้อหาที่จำเป็นในการสร้างสรรค์ สาธารณประโยชน์ 4. ด้านสร้างสรรค์สาธารณประโยชน์ และ 5. ด้านติดตามผลการสร้างสรรค์ สาธารณประโยชน์ 2) จากการทดลองใช้หลักสูตรตามทฤษฎีการศึกษาเพื่อสังคมที่ดีกว่าเพื่อเสริมสร้าง จิตสาธารณะของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า หลังการทดลองใช้หลักสูตรนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถ ในการปรับปรุงสาธารณประโยชน์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัย อรศิริ ไม้ทอง (2562) ศึกษาเรื่อง การวิจัยรูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้าง จิตสาธารณะเชิงพุทธบูรณาการของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมี ความรู้เรื่องจิตสาธารณะหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ผ่านการอบรมจากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีพฤติกรรม จิตสาธารณะหลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมทุกองค์ประกอบและ พบว่า ความรู้เรื่องจิตสาธารณะของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาโครงการ จิตสาธารณะที่มอบหมายให้ทำเพิ่มหลังจากค่ายเยาวชนสำเร็จทั้ง 4 โครงการ เยาวชนมีความ พึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและกระบวนการดำเนินกิจกรรมจัดอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด และ 3) ผลสัมฤทธิ์รูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างจิตสาธารณะบนพื้นที่สาธารณะเชิงพุทธบูรณาการของ เยาวชนพบว่ามีเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัย Archard (2013) ศึกษาเรื่อง The ides and ideal of Community development ผลการวิจัยพบว่า การเจริญเติบโตของสังคมเมืองเป็น สิ่งสำคัญทั้งสังคมและชุมชนจึงต้องสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาคนให้เป็นคนมีจิตสำนึกที่ดีและ พัฒนาชุมชนสังคมให้มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล ในสังคมและ ความยุติธรรมเท่าเทียมกันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และการสร้างขีดความสามารถของบุคคลเป็นสิ่งที่พัฒนา ชุมชน

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

5.4 ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.4.1.1 การนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการไปจัดการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา ขั้นตอนการวางแผนโครงการและขั้นตอนการดำเนินงานต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์เนื้อหาและใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างเหมาะสม

5.4.1.2 ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการทั้ง 5 ขั้นตอนการสอนครูผู้สอนควรอธิบายทั้ง 5 ขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดและให้เรียนปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ได้ถูกต้องแต่ละขั้นตอน

5.4.1.3 ครูผู้สอนควรศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการและขั้นตอนการสอนเป็นอย่างดีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

5.4.1.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการขั้นตอนการนำเสนอบทเรียนสอนเนื้อหาสาระและขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์ควรตั้งคำถามกับนักเรียนให้นักเรียนได้ตอบคำถามและฝึกการคิดวิเคราะห์และนำประสบการณ์ของนักเรียนมาเป็นแนวทางการแก้ปัญหาและศึกษาต่อไป

5.4.1.5 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการขั้นดำเนินงานกิจกรรมครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นเวลาการดำเนินงานได้ตามความเหมาะสม

5.4.1.6 การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการครูผู้สอนควรเน้นให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมฝึกทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 ควรมีการศึกษาการวิจัยพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมจิตสาธารณะร่วมการจัดการเรียนรู้แบบอื่นเช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะ การพัฒนาโปรแกรมโดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและหลักพุทธธรรมไตรสิกขาเพื่อสร้างเสริมจิตสาธารณะ

5.4.2.2 ควรมีการศึกษาพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมให้มีการประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาเป็นระยะ ๆ

54818777

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2552). การศึกษาบุคคลรายกรณี (Case Study). กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กมลวรรณ ตังธนากานนท์. (2557). การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2542). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: วิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: วิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการและกรมวิชาการ. (2557). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์และหน้าที่พลเมือง. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- กิตติพงษ์ แดงเสริมสิริ. (2552). สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: บริษัทวี.พีริ (1991) จำกัด.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การวัดและประเมินผลการศึกษา. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กรรยา พรรณนา. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจิตสำนึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม และการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคศึกษาตัวอย่างที่เน้นการเสนอตัวแบบสัญลักษณ์. ปริญญา นิพนธ์ คศ.ม.(มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์.
- กรรยา พรรณนา. (2553). การสอนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักงาน. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

- เจียมใจ บุญแสน. (2536). การสอนแบบโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตรหลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อีสันเพลส.
- ใจสะคราญ ทิรัญพุกฤษ และคณะ. (2544). การปลูกฝังในคุณค่าของ “จิตสำนึกพอเพียงและยั่งยืน”
เพื่อการพัฒนาสังคมวัฒนธรรมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืนสมดุลและเป็นธรรม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันทิภา ลิ้มปิเจริญ. (2559). การสร้างเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันทนา ภาคบงกช. (2546). คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล กรุ๊ป.
- เฉลิม มลิลลา. (2526). หลักสูตรและการสอน : 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ. กรุงเทพฯ: แดเน็กอินเตอร์คอร์ปอเรชั่นจำกัด.
- ชลิตา พันธุ์ภาวงศ์. (2550). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและ จิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชวาล แพรัตกุล. (2558). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552ก). การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ : 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: แดเน็กอินเตอร์คอร์ปอเรชั่นจำกัด.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552ข). สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วี.พีรี (1991) จำกัด.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2524). เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2551). ทักษะและเทคนิคการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิพักษ์อักษร.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2546). หลักการสอน. เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยการณในพระบรม
ราชูปถัมภ์.
- ชาย โปธิสิตา และคณะ. (2540). จิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติศึกษากรณี. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย
ประชากรสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- เชาว์ อินโย. (2555). การวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชนกพร ทองตาภรณ์. (2557). ผลการสอนด้วยกิจกรรมโครงการผู้นำกับจิตสาธารณะเพื่อการพัฒนา
วิธีการสอนสำหรับนักศึกษาในกลุ่ม Generation Y. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 10(1), หน้า. 222-
235.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2550). การประเมินจิตพิสัยในการประเมินการเรียนรู้แนวใหม่. กรุงเทพฯ:

เดอะมาสเตอร์ กรู๊ป แมเนจเมนต์ จำกัด.

- ณัฐนิชากร ศรีสมบูรณ์. (2550). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เมธีทีปส์.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน. (2538). **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดุษฎี โยเหลา และคณะ. (2557). **การสอนคิดด้วยโครงการการเรียนการสอนแบบบูรณาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- دنوخا ปนคำ. (2555). **การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรการเสริมสร้างจิตสาธารณะตามทฤษฎีการศึกษาเพื่อสังคมที่ดีกว่าสำหรับนักเรียนประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2546). **การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม:ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: เมธีทีปส์ จำกัด.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อํารง บัวศรี. (2542). **ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2536). **สังคมเข้มแข็ง**. กรุงเทพฯ: มิ่งมิตร.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2544). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2543). **พรมแดนความรู้ด้านการวิจัยและสถิติ**. กรุงเทพฯ: ก๊อปปี แอนด์ ปริ้นท์.
- นริศรา ริชาร์ดสัน. (2546). **การวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กร นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงวิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากุล. (2547). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ยูแอนด์ไอ อินเตอร์มีเดีย จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535ก). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535ข). **ประเมินพัฒนาการ : มิติใหม่แห่งการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สวัสดิวงศ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวัดผลทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2550). **การวัดและประเมินผลการศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- บุญเชิด ภิญโญพงษ์อนันต์. (2545). **การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแนวคิดและวิธีการ**.

- กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). **การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง**.
เชียงใหม่: แสงศิลป์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2559). **การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.
- ประดินันท์ อุปรมย์. (2540). **ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
พัฒนาศึกษา.
- ประนอม เดชชัย. (2531). **ทักษะและเทคนิคการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- ประเวศ วะสี. (2541ก). **ปฏิรูปการศึกษาทางปัญญา**. กรุงเทพฯ: ศรีสฤษฎ์วงศ์.
- ประเวศ วะสี. (2541ข). **สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วี.พีริ (1991) จำกัด.
- เป็รื่อง กิจรัตน์. (2532). **หลักสูตรอุตสาหกรรมศึกษาและการจัดการมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สถาบัน
ราชภัฏพระนคร.
- ประภาพร ศรีตรระกุล. (2549). **การประเมินผลการเรียน**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดทิพย์วิสุทธิ.
- ปราณี กองจินดา. (2549). **การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ผ่องพรรณ ตรัมย์มงคล และสุภาพ ฉัตรารณ. (2555). **การออกแบบการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **จิตสำนึกสาธารณะ ศิลปวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2542). **การศึกษากับการวิจัยเพื่ออนาคตของประเทศไทย**.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สหธรรมมิก.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2539). **การศึกษาที่สากลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย**. กรุงเทพฯ:
อัมรินทร์ปริ้นติ้งกรุ๊ป.
- พระไพศาล วิสาโล. (2544). **วิถีคิดหลักพุทธธรรม**. กรุงเทพฯ: สยาม.
- พระไพศาล วิสาโล. (2554). **พุทธธรรมฉบับปรับปรุงและขยายความ**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- พวงแก้ว ปุณยกนก. (2546). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พัทยา สายหู. (2554). **คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ: ทริปปี้ล กรุ๊ป.
- พิชิต ฤทธิจรรุญ. (2557ก). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ
เคอร์มิสท์.
- พิชิต ฤทธิจรรุญ. (2557ข). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ ออฟ

เคอร์มิสท์.

- พิทักษ์ นิลนพคุณ. (2552). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพยาวี ยินดีสุข. (2551). การสอนคิดด้วยโครงงาน การเรียนการสอนแบบ
บูรณาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญ์ ฟองศรี. (2553). การประเมินโครงการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์ จำกัด.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556ก). การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิดและวิธีการ.
กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556ข). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพศาล หวังพานิช. (2547). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สามเจริญ
พานิช.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ. (2551). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพยาวี ยินดีสุข. (2548). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.
พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ. (2551). การสอนคิดด้วยโครงงาน : การเรียนการสอนแบบบูรณาการ.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2543). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- ภาสุดา ภาคาผล. (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานในวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การ
บริการสังคมที่มีต่อมโนทัศน์และพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2535). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ:
สามเจริญพานิช.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2552). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสริน พันธุ์. (2550). การประเมินการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2558). การวิจัยทางการศึกษาหลักการและแนวทางปฏิบัติ.

กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร. (2547). การทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรุณ ปิติกุล. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

วศิษฐ์ โฆษิตานนท์. (2550). การพัฒนาสำนักสาธารณะของประชาชนในชุมชนเมือง. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วศิษฐ์ โฆษิตานนท์. (2550). เสวนาจิตสาธารณะจิตสำนึกเพื่อโลกที่ดีกว่า. สืบค้นจาก <http://www.bloggang.com>.

วิญญา วิศาลาภรณ์. (2540). การวิจัยทางการศึกษาหลักการและแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). การวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นต์ จำกัด.

วิวัฒน์ ชัดติยะมาน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2558). การปรับปรุงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของบลูม. สืบค้นจาก <http://www.watpon.com>.

วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). การประเมินผลการเรียน. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามพิษณุโลก.

วีโรจน์ วัฒนานิมิตกุล. (2548). การพัฒนาหลักสูตรองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

วิชัย แหวนเพชร. (2530). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2554ก). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรการฝึกหัดครูกับหลักสูตรประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2554ข). การพัฒนาหลักสูตร: องค์ความรู้เพื่อพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

สมนึก ภัททิยธนี. (2558). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กทม.: ประสานการพิมพ์.

สมพงษ์ สิงหะพล. (2542). การให้ความหมายรูปแบบความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้สื่อข่าวท้องถิ่นประเภทหนังสือพิมพ์ กรณีศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการ

สอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

สมพร เชื้อพันธ์. (2547). **หลักและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป.

สมพร โตนวล. (2550). **การประเมินผลการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สวัสดี ประทุมราช และคณะ. (2551). **การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรการฝึกหัดครูกับ**

หลักสูตรประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2546). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้**

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์

การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551**.

กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สิริสรณ์ สิทธิรินทร์. (2554). **การวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. อุดรธานี: อักษรศิลป์.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตรยุคปฏิรูปการศึกษาไทย**.

เชียงใหม่: แสงศิลป์.

สุพจน์ ทรายแก้ว. (2546). **จิตสำนึกสาธารณะการก่อรูปแบบและกระบวนการเสริมสร้าง**. กรุงเทพฯ:

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สมิตร คุณากร. (2559). **หลักสูตรและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ชวนชม.

สงคราม มีบุญญา. (2558). **การพัฒนารูปแบบการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง**

จิตสาธารณะของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีโดยใช้โครงงานบริการสังคมที่ใช้คอมพิวเตอร์

สนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร

การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุรศักดิ์ นานานุกูล. (2559). **การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์**. พิมพ์ครั้งที่ 11.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หฤทัย อัจเปรุ. (2544). **การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแนวคิดและวิธีการ**. กรุงเทพฯ:

วัฒนาพานิช.

อนันต์ ศรีโสภณ. (2525). **การวัดผลทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อนุศักดิ์ จินดา. (2548). **ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อชรา เอ็บสุขสิริ. (2557). **จิตวิทยาสำหรับครู**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารีย์ วชิรวาการ. (2542). **การวัดและการประเมินผลการเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:

สถาบันราชภัฏธนบุรี

- อรศิริ ไม้ทอง. (2562). รูปแบบกิจกรรมการเสริมสร้างจิตสาธารณะเชิงพุทธบูรณาการของเยาวชนในเขต กรุงเทพมหานคร. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*, 15(1), 1-16.
- Aiken, L. R. (1991). *Assessment of Personality*. Boston England: Allyn and Bacon.
- Anastasi A. (1988). *Psychological Testing 6th ed.* New York Macmillan Publishing Co.
- Arnstein, S. R. (1971). *Eight Rungs on the Ladder of Citizen Participation* In Cahn E.S. & Passett B.A. (Ed.), *Citizen Participation: Effecting Social Change*. New York: Praeger.
- Archard. (2013). Community Development Practice Surviving New Right Government A British and Victorian Comparison. *Community Development Journal*, 36(1), 18-29.
- Anne, H. and Timel, S. (1984). *Training for transformation A Handbook for Community Workers Book1*. (8ed.) Zimbabwe: Mambo Press.
- Bear. (1980). *An introduction to the storyline Method Glasgow*. Scotland: Jordanhill College.
- Beauchamp, G. A. (1968). *The Curriculum of Elementary School*. Boston England: Allyn & Bacon.
- Babacan, H. (2008). *A Voice for All: Strengthening Democracy Australian*: Australian.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives*. New York: David McKay.
- Bobbitt, F. (1918). *The Curriculum*. Boston England: Houghton Mifflin.
- Bruner et al; (1999). *Language Learning*. Boston: Heinle & Heinle.
- Caragata, L., & Sanchez, M. (2002). *Globalization and global need. International Social Work*. Australia: Australia Pty Ltd.
- Cole, P. G., & Chan, L. K. S. (1990). *Mehthods and Strategies for Special Educaton*. Australia: Prentice-Hall.
- Coopersmith, S. (1981). *The Antecedents of Self-esteem*. (2ed.). Palo Alto. California: Consulthing Psychologist Press.
- Cronbach, L. J. (1970). *Test Validation. Chapter 14 in R.L. Thorndike (Ed.) Educational Measurement*. 2nd ed. Washington D.C. : American Council on Education.
- Campbell, D. T. & Stnley, J. C. (1969). *Experimentl and quasi-experimental designs*. Boston, MA: Houghton Mifflin.

- Davies, R. H., Peter., (1995). **Mastering Psychology. 2 nd ed.** London: Macmillan.
- Davis, K. (1990). **Effective Business Psychology.** New Jersey: Prentice – Hall.
- Dwartzky, J. P. (1997). **Psychology 6 th.** California United States of America: Brooks/ Gole.
- Dwartzky, J. P. (1997). **Psychology. 6 th.** California. California United States of America: Brooks/ Gole.
- Ebel, R. L. A. D. A. F. (1986). **Essentials of Educational Measurement.** New Jersey United States of America: Prentice - Hall.
- Eysenck, H. J., Arnold W. and Meili, R. (1972b). **Encyclopedia of Psychology.** London: ScorchPress Limited.
- Gardner H. (2006). **Five Minds for The Future.** United States of America: Harvard Business School.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education.** New York: McGraw Hill.
- Gronlund, N. E. (1993). **Measurement and Evaluation in Teaching.** New York: McMillan.
- Gronlund, N. E. (1993). **How to Make Achievement Tests and Assessment.** Boston: Allyn and Bacon.
- Hass, G. (1980). **Curriculum Planning: A New Approach.** Boston: Allyn & Bacon.
- Hopkins and Antes. (1990). **Classroom measurement and evaluation.** Illinois: P. E. Peacock Publishers.
- Krathwohl, D. R. (2002). **A Revision of Bloom ,s Taxonomy : An Overview.” Theory into Practice” 41 No.4. 212 - 218,** Retrieved from http://www.unco.edu/cet1/Sir2stating_outcome/documents/krathwohl.pdf. **Measurement.**
- Lambert & McCombs. (1998). **Cooperative Learning Increasing College Faculty Instructional Productivity.** Washington D.C.: The George Washington University.
- Macmillan Publishing Co. (1990). **Disjuncture and Difference in the Global Cultural Economy.** In. M. Featherstone (Ed.), **Global Culture:Nationalism,Globalization and Modernity.** London: Sage Publications.
- Gopalkrishnan, N. (2016). **Globalization and neoliberalism: A taxonomy and some implications for anti-globalization.** Canadian: Canadienne D Etudes Du

Developpement.

- Pervin, L. A. (1993). **Sixth Edition Personality and Research**. Canada: TC Systems.
- Rainmes, A. (1983). **Technique in Teaching Writing**. New York: Oxford University.
- Raths.LouisE.Hamin.Merill and Simon Sidney B. (1996). **Values and Teaching**
Columbus Ohio: Charies E. Merill.
- Sen, A. (1997). **Human Capital and Human Capability Word Development**. Queen's
University Belfast UK: Queen's University Belfast UK.
- Shaver, J. B. H. (1968). **Democracy, Pluralism and the Social Studies**. Boston
Houghton Mifflin.
- Taba, H. (1962). **Curriculum Development Theory and Practice**. New York Harcourt,
Brace.
- Tyler, R. W. (1971). **Basic Principles of Curriculum and Instruction**. (31sted.). Chicago:
The University of Chicago Press.
- Vygotsky, L. S. (1978). **Mind in Society The Development of Higher Psychological
Processes**. London: Harvard University Press.
- Werner,. and Bill, B. (1988). **Helping Health Workers Learn**.(8ed.) Palo Alto. California:
Hesperian Foundation.
- Wheeler, D. K. (1974). **Curriculum Process**. London: University of London Press.
- World Bank. (1997). **Partnership for Capacity Building in Africa**. New York: World Bank
New York.
- Zais, R. S. (1976). **Curriculum Principle and Foundations**. New York:Thomas Y.Crow.

ภาคผนวก

GRAD VRU

54818777

VRU iThesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ และรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

GRAD VRU

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv : 29062565 16:44:59 / seq : 91

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลอลักษณ์ โอทกานนท์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
อาจารย์ ดร.วิสต์พร จิโรจพันธ์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
อาจารย์ฉวีวรรณ บุญยะผลานันท์	ครูชำนาญการพิเศษ (คศ3) โรงเรียนวัดโพธิ์
อาจารย์สาธกา จ้อยทองมูล	ครูชำนาญการพิเศษ (คศ3) โรงเรียนวัดโพธิ์
อาจารย์อุทัยวรรณ สังข์เสวก	ครูชำนาญการพิเศษ (คศ3) โรงเรียนวัดโพธิ์

GRAD VRU

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๘๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์

ด้วยนางสาวจิตาภา สุกุลมา รหัสนักศึกษา ๖๑B๕๔๖๘๐๒๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูล คือแบบทดสอบ แบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ และแผนการสอนในหน่วยงานของท่านเพื่อ ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา ดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยคือแบบทดสอบ แบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ และแผนการสอน โดย มอบให้ นางสาวจิตาภา สุกุลมา เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๓- ๓๗๐๕๖๖๖ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันตฤทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๔ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๔ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/ส ๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ.ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

สง มินายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์

ด้วยนางสาวจิตาภา สุกุลมา รหัสนักศึกษา ๖๑B๕๔๖๘๐๒๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วย
กิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์
นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือ
แบบทดสอบ แบบประเมินจิตสาธารณะ และแผนการสอนในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำ
วิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา
ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยคือแบบทดสอบ แบบประเมินจิตสาธารณะ และแผนการสอน โดยมอบให้
นางสาวจิตาภา สุกุลมา เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๓- ๓๗๐๕๖๖๖ เป็นผู้ติดต่อประสานงานโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัย คลั่งพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.เลอลักษณ์ โอทกานนท์

ด้วยนางสาวจิตาภา สกุลมา รหัสนักศึกษา ๖๑B๕๔๖๘๐๒๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวจิตาภา สกุลมา เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๓- ๓๗๐๕๖๖๖ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิ้นตฤทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ ดร.วิสส์พร จิโรจพันธ์

ด้วยนางสาวจิตาภา สกุลมา รหัสนักศึกษา ๖๑B๕๔๖๘๐๒๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวจิตาภา สกุลมา เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๓- ๓๗๐๕๖๖๖ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์อุทัย คลั่งพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๗/๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางฉวีวรรณ บุญยะผลานันท์

ด้วยนางสาวจิตาภา สกุลมา รหัสนักศึกษา ๖๑B๕๔๖๘๐๒๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวจิตาภา สกุลมา เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๓- ๓๗๐๕๖๖๖ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์กัญญา คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวศากา จ้อยทองมูล

ด้วยนางสาวจิตาภา สกุลมา รหัสนักศึกษา ๖๑B๕๔๖๘๐๒๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวจิตาภา สกุลมา เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๓- ๓๗๐๕๖๖๖ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กันตฤทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ที่ อว ๐๖๓๐.๑๒/ ๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปณจ. ประตุน้ำพระอินทร์
จ.ปทุมธานี ๑๓๑๘๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางอุทัยวรรณ สังข์เสวก

ด้วยนางสาวจิตาภา สกุลมา รหัสนักศึกษา ๖๑B๕๔๖๘๐๒๐๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒” โดยมี อาจารย์ ดร.พิทักษ์ นิลนพคุณ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีความจำเป็นต้องทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ได้มอบหมายให้ นางสาวจิตาภา สกุลมา เบอร์โทรศัพท์ ๐๖๓- ๓๗๐๕๖๖๖ เป็นผู้ประสานงานโดยตรง บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณล่วงหน้า มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ทัย คลังพหล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓

โทรสาร ๐- ๒๕๒๙ ๑๖๓๘ ต่อ ๔๐๖

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัย

GRAD VRU

54818777

VRU iThesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา สังคมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง ความรู้การเขียนโครงการ

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครูผู้สอน นางสาวจิตาภา สกุลมา

1. ผลการเรียนรู้

1.1 การจัดการเรียนรู้ขั้นที่3การวางแผนโครงการ

1.2 ปฏิบัติงานการเขียนโครงการ ชั้นวางแผนซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย ชื่อโครงการ หลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ ผู้จัดทำโครงการ อาจารย์ที่ปรึกษา สถานที่ปฏิบัติโครงการ วันเวลาในการปฏิบัติงาน งบประมาณ วิธีการศึกษาค้นคว้า เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ ผลคาดหวังที่ได้รับ

2. ตัวชี้วัด

มาตรฐานส.2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่ดีงามและธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

3. สาระสำคัญ

คุณลักษณะที่สำคัญของคนที่มีจิตสาธารณะคือเป็นพลเมืองดีมีการช่วยเหลือผู้อื่นมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ความเสียสละ มีระเบียบวินัย มุ่งมั่นพัฒนาสังคม มีความรับผิดชอบ การทำประโยชน์แก่คนรอบข้าง ทั้งประโยชน์ปัจจุบัน ประโยชน์ในภายหน้า และประโยชน์อย่างยิ่งการอยู่ร่วมกันในสังคม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความใจเมตตาที่ดีต่อกัน จึงจะอยู่กันได้อย่างสันติสุข ความมีน้ำใจเป็นเรื่องที่ทุกคนทำได้ โดยไม่ต้อง ใช้เงินทองมากมายเพียงแต่แสดงความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ โดยการช่วยเหลือก็เป็นความมีน้ำใจ

4. สาระการเรียนรู้

การช่วยเหลือผู้อื่น เช่น การช่วยแบ่งเบาภาระพ่อแม่ การช่วยทำความสะอาดเวรห้อง ช่วยเก็บเศษขยะต่างในสวนสาธารณะของชุมชน เคารพกฎระเบียบของสังคม การเสียสละ พฤติกรรมที่แสดงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม การเสียสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม รวมทั้งการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน การช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 1) การทำให้การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมเดียวกัน เกิดประโยชน์ส่วนบุคคลและส่วนรวม การตั้งใจในการทำงาน การตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบ เข้าร่วมประชุมอบรมตรงตามระเบียบ แต่งกายถูกระเบียบโรงเรียน 2) การพัฒนาทางด้านจิตใจ ฝึกอบรมจิตใจให้เข้มแข็งให้มี มีความเมตตา มีความขยันหมั่นเพียร มีความอดทน มีระเบียบวินัยการมีวินัยในตนเอง เคารพระเบียบวินัยของโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม การเคารพต่อ

54818777

กฎหมาย ความสามัคคี ความรับผิดชอบ การปฏิบัติงาน ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความ
พากเพียร อดทนต่ออุปสรรคต่างๆและปฏิบัติงานจนสำเร็จ

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. อธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีแบบอย่างที่ดีมีจิตสาธารณะ
2. วิเคราะห์ความสำคัญของการปฏิบัติตนการเป็นพลเมืองดีมีจิตสาธารณะ
3. ปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองเกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียร อดทน และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่

ได้

ทักษะ/กระบวนการ (P)

กระบวนการทำงาน กระบวนการกลุ่ม กระบวนการนำเสนอผลงาน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ความรับผิดชอบเอาใจใส่ ทำงานเสร็จทันตามกำหนดเวลา
2. รักการทำงาน มีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าและความสำคัญของงาน
3. มีน้ำใจรู้จักแบ่งปัน มีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็นการทำงานกลุ่ม
4. ให้ความร่วมมือในการทำงานภายในกลุ่มและทำงานร่วมกับผู้อื่น
5. มีความสนใจใฝ่รู้ (แสวงหาความรู้) 6.รักความเป็นไทย
7. ความมีวินัย รับผิดชอบ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ

6. กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1) ชั้นที่ 1 ชั้นนำเสนอบทเรียน

1.1 ชั้นนำเสนอ ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์เรื่องคุณธรรมจิตสาธารณะ 1. การ
ช่วยเหลือ 2. การเสียสละเพื่อสังคม 3. การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4. ความรับผิดชอบ 5. ความมีระเบียบ
วินัย บัตรภาพและวิดีโอจากใบงาน มีข้อซักถามกับให้นักเรียนเกิดความรู้และสนใจที่จะกำหนด
โครงการในการแก้ปัญหาสังคม

1.2 ครูให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหา

- 1) การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีผู้มีจิตสาธารณะต่อสังคมนักเรียนจะมีวิธีทำอย่างไร
- 2) ถ้าคนไทยทุกคนปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีมีจิตสาธารณะจะส่งผลดีต่อประเทศชาติอย่างไร

1.3 ครูอธิบายเชื่อมโยงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการมีคุณธรรมเป็นพลเมืองดี มี
จิตสาธารณะ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาความรู้เรื่อง 1. การช่วยเหลือ 2. การเสียสละเพื่อ
สังคม 3. การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4. ความรับผิดชอบ 5. ความมีระเบียบวินัย และให้นักเรียนกำหนด
การวางแผนโครงการและเขียนโครงการ

54818777

ขั้นที่ 2 ขั้นกำหนดความมุ่งหมาย

2.1 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 7 คนมี 4กลุ่ม เป็นขั้นที่นักเรียนทำการเลือกปัญหาและตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาโดยการทำงานเป็นกลุ่มให้นักเรียนทุกคนร่วมมือและช่วยเหลือกันตลอดการปฏิบัติกิจกรรม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมเขียนกิจกรรมโครงการในโรงเรียนและชุมชนของตนเองแล้วนำมาวิเคราะห์ถึงแนวทางการทำกิจกรรมโครงการ

2.2 กิจกรรมโครงการที่ร่วมกันทำมี 4 กิจกรรม คือกลุ่มที่ 1 พัฒนาศาสนสถานวัด กลุ่มที่ 2 พัฒนาชุมชนและท้องถิ่น กลุ่มที่ 3 อนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด กลุ่มที่ 4 กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า

2.3 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์กิจกรรมโครงการในโรงเรียนและชุมชนตนเองแล้วให้ตัวแทนห้องมาสรุปหน้าชั้นเรียน

2.4 ครูอธิบายให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับการเขียนแผนงานโครงการและดำเนินงานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

(ชั่วโมงที่ 2) ขั้นที่ 3 ขั้นวางแผน

3.1 ครูให้นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันวางแผนการดำเนินงาน ซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย 1) ชื่อโครงการ 1.2) หลักการบอกเหตุผล 1.3) วัตถุประสงค์ของโครงการ 1.4) ผู้จัดทำโครงการ 1.5) อาจารย์ที่ปรึกษา 1.6) สถานที่ปฏิบัติโครงการ 1.7) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1.8) งบประมาณในการดำเนินการ 1.9) วิธีการศึกษาค้นคว้า 1.10) เครื่องมืออุปกรณ์ 1.11) ผลคาดหวังที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 ขั้นการดำเนินงาน

4.1 ครูให้นักเรียนดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานโครงการ นักเรียนทั้ง 4 กลุ่มช่วยเหลือสังคมทำประโยชน์เพื่อสังคม

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล

5.1 ครูวัดผลและประเมินผลโครงการ

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องคุณธรรม จิตสาธารณะ 1. การช่วยเหลือ 2. การเสียสละเพื่อสังคม 3. การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4. ความรับผิดชอบ 5. ความมีระเบียบวินัย เช่น เว็บไซต์ห้องสมุดโรงเรียน E-book ฯลฯ

8. กระบวนการวัดผลและประเมินผล – การเขียนโครงการ

กระบวนการวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด	วิธีการ/เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีพลเมืองดี การมีจิตสาธารณะ	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
2. การปฏิบัติกิจกรรมโครงการ	ตรวจผลงาน/แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 หรือระดับดีขึ้นไป
3. ความตั้งใจในการทำงานเป็นกลุ่ม	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินกิจกรรมโครงการ คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินกิจกรรมโครงการของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ที่	ชื่อ-นามสกุล	การเขียนโครงการ				การทำโครงการที่ถูกต้อง				ความเป็นระเบียบเรียบร้อย				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ
12 - 15	ดีมาก
8 - 11	ดี
4 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 4	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจิตาภา สกุลมา)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน คำชี้แจง : ให้ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน
แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม/ระดับคะแนน																			
		ความสนใจในการ ทำ กิจกรรม			การมีส่วนร่วม ในการ แสดง ความ คิดเห็น			การตอบ คำถาม			การ ยอมรับ ฟังความ คิดเห็น ผู้อื่น			ทำงาน ตามที่ ได้รับ มอบหมาย			รวม				
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจิตาภา สกุลมา)

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 3 หมายถึงมี พฤติกรรมในระดับดี

ระดับ 2 หมายถึงมี พฤติกรรมในระดับปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึงมี พฤติกรรมในระดับปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
13 - 15	ดี
9 - 12	ปานกลาง
ต่ำกว่า 9	ปรับปรุง

การวัดผลและการประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการจิตสาธารณะ คุณภาพ 5 ระดับ

แบบวัดประเมินกิจกรรมโครงการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา

เรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะ

ตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 เรื่อง การพัฒนาศาสนสถานวัด

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน						
2. การศึกษาค้นคว้า						
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์						
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม						
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน						
6. ความสามัคคี						
7. การปฏิบัติงาน						
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน						
9. การนำเสนอผลงาน						
รวมคะแนนเฉลี่ย						
คิดเป็นร้อยละ						
๕						
S.D.						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมินการวัดและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

แบบประเมินกิจกรรมโครงการ คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการเขียนของนักเรียนในระหว่างเรียน
แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ที่	ชื่อนามสกุล	การตั้งชื่อโครงการ				เนื้อหาโครงการ				กิจกรรมโครงการ				การนำเสนอโครงการ				ความเป็นระเบียบเรียบร้อย				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ
12 - 15	ดีมาก
8 - 11	ดี
4 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 4	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจิตาภา สกุลมา)

...../...../.....

GRAD VRU

ใบความรู้ที่ 6

เรื่อง การเขียนกิจกรรมโครงการ

การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้และมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้กำหนดโครงการและดำเนินการตามความมุ่งหมายของโครงการนั้น ให้สำเร็จโดยนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำงานนั้นด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เลือกกันทำโครงการที่สนใจโดยร่วมกันสำรวจสังเกตและกำหนดเรื่องที่น่าสนใจวางแผนในการทำโครงการร่วมกัน ร่วมกันสำรวจสังเกตวางแผนการทำงานร่วมกัน ศึกษาหาความรู้ร่วมกันและปฏิบัติงานตามการวางแผนงานที่กำหนดไว้

ขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นนำเสนอ** เป็นขั้นที่ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์เรื่องคุณธรรมจิตสาธารณะให้นักเรียนได้รับความรู้และมีความสนใจที่จะกำหนดโครงการในการแก้ปัญหา
2. **ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์** เป็นขั้นที่นักเรียนทำการเลือกปัญหาและตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาโดยการทำงานเป็นกลุ่ม
3. **ขั้นวางแผน** เป็นขั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันวางแผนการจะดำเนินการซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย
 - 1) ชื่อโครงการ
 - 2) หลักการ
 - 3) วัตถุประสงค์ของโครงการ
 - 4) ผู้จัดทำโครงการ
 - 5) อาจารย์ปรึกษา
 - 6) สถานที่ปฏิบัติโครงการ
 - 7) ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
 - 8) งบประมาณในการดำเนินการ
 - 9) วิธีการศึกษาค้นคว้า
 - 10) เครื่องมืออุปกรณ์
 - 11) ผลคาดหวังที่ได้รับ
4. **ขั้นการดำเนินงาน** เป็นขั้นที่ทำตามแผนโครงการ
5. **ขั้นประเมินผล** เป็นขั้นที่ครูวัดผลและประเมินผลโครงการ

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา สังคมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง การปฏิบัติกิจกรรมโครงการจิตสาธารณะ

เวลาเรียน 8 ชั่วโมง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครูผู้สอน นางสาวจิตาภา สุกลมา

1. ผลการเรียนรู้

การดำเนินกิจกรรมโครงการ กลุ่มที่ 1 การพัฒนาศาสนสถานวัด กลุ่มที่ 2 การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น กลุ่มที่ 3 การอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด กลุ่มที่ 4 การอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า

2. ตัวชี้วัด

มาตรฐานส.2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่การเป็นพลเมืองดีมีค่านิยมที่พึงงามและดำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

3. สาระสำคัญ

ปัญหาที่เรื่องจิตสาธารณะที่เกิดขึ้นในสังคมชุมชนและท้องถิ่นล้วนมีผลกระทบต่อผู้อื่นและผู้เรียนดังนั้นการมีส่วนร่วมการคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหาในชุมชนท้องถิ่นตามความสามารถของนักเรียนทำให้นักเรียนเรียนรู้การแก้ปัญหาและสร้างจิตสำนึกที่ดี

4. สาระการเรียนรู้

ปัญหาในปัจจุบันมีความเจริญทางด้านวัตถุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้สังคมเกิดค่านิยมทางวัตถุมากกว่าให้ความสำคัญกับจิตใจและละเลยการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นจิตสาธารณะทำให้สังคมเสื่อมโทรมดังนั้นการที่จะพัฒนาระดับจิตใจของนักเรียนให้มีจิตสาธารณะมากขึ้นนั้นจึงต้องมีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะนักเรียนเช่นกิจกรรมพัฒนาศาสนสถานวัด กิจกรรมพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

- อธิบายเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีแบบอย่างที่ดีมีจิตสาธารณะ
- วิเคราะห์ความสำคัญของการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีมีจิตสาธารณะ
- ปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองเกี่ยวกับความขยันหมั่นเพียร อดทน และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ได้ทักษะ/กระบวนการ (P)

กระบวนการทำงาน กระบวนการกลุ่ม กระบวนการนำเสนอผลงาน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ความรับผิดชอบเอาใจใส่ ทำงานเสร็จทันตามกำหนดเวลา
2. รักการทำงาน มีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าและความสำคัญของงาน
3. มีน้ำใจรู้จักแบ่งปัน ใจกว้างมีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม
4. ให้ความร่วมมือในการทำงานภายในกลุ่มและทำงานร่วมกับผู้อื่น
5. มีความสนใจใฝ่รู้ (แสวงหาความรู้) 6. รักความเป็นไทย 7. ความมีวินัย รับผิดชอบ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ

6 (ชั่วโมงที่ 1) ชั้นที่ 1 ชั้นนำเสนอทเรียน

1.1 ชั้นนำเสนอเป็นชั้นที่ครูเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์ เรื่องคุณธรรมพลเมืองดี จิตสาธารณะ 1. การช่วยเหลือ 2. การเสียสละเพื่อสังคม 3. การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4. ความรับผิดชอบ 5. ความมีระเบียบวินัย จากที่ได้ศึกษาความรู้มาแล้วทั้ง 5 เรื่อง และเริ่มให้นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมโครงการ

1.2 ครูให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมพัฒนาศาสนสถานวัด และกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด กิจกรรมพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า

1.3 เตรียมเริ่มการปฏิบัติกิจกรรมโครงการตามที่กำหนดการวางแผน

ชั้นที่ 2 ชั้นกำหนดวัตถุประสงค์

2.1 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 7 คน เป็น 2 กลุ่ม ชั้นนี้เป็นชั้นที่นักเรียนไปดำเนินงาน กิจกรรมพัฒนาศาสนสถานวัด มีศาลาการเปรียญ ศาลาหลวงพ่อไร่ชิง และบริเวณลานธรรม โดยรอบวัดและอีกกลุ่มพัฒนาเก็บกวาดขยะบริเวณโดยรอบเขตอภัยทาน และอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด บริเวณเขตอภัยทาน แม่น้ำท่าจีน

2.2 ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันนำความรู้ที่ได้เรียน ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีมีจิตสาธารณะ มาปฏิบัติกิจกรรมโครงการพัฒนาศาสนสถานวัด และอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด

2.3 ครูอธิบายให้นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับการมีคุณธรรมและแนวทางการดำเนินงาน กิจกรรมโครงการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้นที่ 3 ชั้นวางแผน

3.1 ครูให้นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันวางแผนโดยการเตรียมอุปกรณ์และเริ่มปฏิบัติกิจกรรม เริ่มตรง ศาลาการเปรียญ ห้องน้ำ ศาลาวัดหลวงพ่อไร่ชิง ลานธรรม กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด เริ่มตรงบริเวณเขตอภัยทานที่ต้องเก็บกวาดไปไม่ทำความสะอาด

(ชั่วโมงที่ 2-8) ชั้นที่ 4 ชั้นการดำเนินงาน

4.1 นักเรียนดำเนินงานกิจกรรมโครงการ บริเวณศาสนสถานวัด และเก็บกวาดขยะไปไม้ โดยรอบและอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด

4.2 ครูและนักเรียนดำเนินงานกิจกรรมโครงการ มีจำนวน 2 กลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล

5.1 ครูวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1) หนังสือเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) แหล่งข้อมูล เรื่อง คุณธรรมจิตสาธารณะ 1. การช่วยเหลือ 2. การเสียสละเพื่อสังคม

3. การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม 4. ความรับผิดชอบ 5. ความมีระเบียบวินัย เช่น เว็บไซต์ ห้องสมุดโรงเรียน E-book ฯลฯ

8. กระบวนการวัดและประเมินผล - กิจกรรมโครงการจิตสาธารณะ

กระบวนการวัดและประเมินผล

สิ่งที่วัด	วิธีการ/เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีพลเมืองดีมีจิตสาธารณะ	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
2. การปฏิบัติกิจกรรมโครงการ	ตรวจผลงาน/แบบประเมินผลงาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60-79 หรือระดับดีขึ้นไป
3. ความตั้งใจในการทำงานเป็นกลุ่ม	สังเกต/แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

54818777

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้ว
ขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม/ระดับคะแนน																			
		ความสนใจใน การทำ กิจกรรม			การมี ส่วนร่วม ในการ แสดง ความ คิดเห็น			การตอบ คำถาม			การ ยอมรับ ฟังความ คิดเห็น ผู้อื่น			ทำงาน ตามที่ได้รับ มอบหมาย			รวม				
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจิตาภา สกุลมา)

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี

ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับ คุณภาพ
13 - 15	ดี
9 - 12	ปานกลาง
ต่ำกว่า 9	ปรับปรุง

การวัดผลและประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการจิตสาธารณะ คุณภาพ 5 ระดับ

แบบวัดประเมินกิจกรรมโครงการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา

เรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะ

ตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 เรื่องการพัฒนาศาสนสถานวัด

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน						
2. การศึกษาค้นคว้า						
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์						
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม						
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน						
6. ความสามัคคี						
7. การปฏิบัติงาน						
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน						
9. การนำเสนอผลงาน						
รวมคะแนนเฉลี่ย						
คิดเป็นร้อยละ						
๕						
S.D.						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมินการวัดและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

แบบประเมินกิจกรรมโครงการ คำชี้แจง : ให้ผู้สอนประเมินการเขียนของนักเรียนในระหว่างเรียน
แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ที่	ชื่อ นามสกุล	การตั้ง ชื่อโครงการ				เนื้อหา โครงการ				กิจกรรม โครงการ				การนำเสนอ โครงการ				ความเป็น ระเบียบ เรียบร้อย				รวม
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

เกณฑ์การ ประเมิน	ระดับคุณภาพ
12 - 15	ดีมาก
8 - 11	ดี
4 - 7	พอใช้
ต่ำกว่า 4	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวจิตาภา สกุลมา)
...../...../.....

GRAD VRU

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก มี 25 ข้อการทำข้อสอบแบบทดสอบจำนวน 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 25 คะแนน ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวโดยทำเครื่องหมาย (X) ลงในช่อง ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบให้ถูกต้อง

1. หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในข้อใดที่มุ่งสอนเกี่ยวกับความเมตตาต่อกันของคนในสังคม
 - ก. พรหมวิหาร 4 ข. สาราณียธรรม
 - ค. อิทธิบาท 4 ง. อริยสัจ 4
2. การกระทำในสิ่งใดที่แสดงถึงความเอื้อเฟื้อ มีเมตตาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 - ก. การบริจาคทาน ข. การช่วยยกของ
 - ค. การแบกของ ง. การทำความเคารพ
3. การกระทำของบุคคลในข้อใดแสดงว่าสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมที่สำคัญ
 - ก. “ชมรมรักดนตรีไทย” จัดแสดงดนตรีการกุศลเป็นประจำทุกเดือน
 - ข. ชาวบ้านริมคลองไหลอดมีความเดือดร้อนที่น้ำในคลองเริ่มเน่าเสีย
 - ค. หมู่บ้านตาลเดี่ยวอยู่ร่วมกันอย่างสงบเพราะมีผู้ใหญ่เป็นผู้นำที่ได้ดีขาด
 - ง. ป่าไม้ใกล้หมู่บ้านทานตะวันถูกตัดเป็นจำนวนมาก ทำให้ชาวบ้านทุกคนเริ่มตระหนักถึงภัยอันเกิดจากน้ำท่วมเฉียบพลัน
4. หากนักเรียนพบกระเป๋าสตางค์ตกอยู่บนพื้นถนนควรทำอย่างไร
 - ก. นำเงินในกระเป๋ามาใช้
 - ข. ปลดยทิ้งไว้ไม่ต้องสนใจ
 - ค. นำเงินในกระเป๋ามาทำบุญที่วัด
 - ง. แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจตามหาเจ้าของ
5. การปฏิบัติตนของบุคคลในข้อใดที่ควรยึดถือเป็นแบบอย่าง
 - ก. วารี ช่วยสอนการบ้านให้เพื่อน
 - ข. นที นอนตื่นสายมาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวตอนเช้า
 - ค. วารินทร์ เรียนหนังสือเก่ง แต่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน
 - ง. ชลธาร เห็นคนกำลังซื้อ – ขายยาเสพติดแต่ไม่แจ้งตำรวจเพราะกลัว
6. เด็กชายดำช่วยเหลือกวาดลานวัดเป็นประจำการกระทำของเด็กชายดำมีคุณธรรมด้านใด
 - ก. การเสียสละ ข. ช่วยเหลืองานชุมชน
 - ค. ว่าง ๆ มาช่วย ง. เห็นคนอื่นทำก็ทำตาม

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

7. ดาวและเดือนชวนกันไปสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าเพื่อไปช่วยติววิชาภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ๆ ตามสัญญาถึงแม้ว่าจะต้องใช้เวลานาน ดาวและเดือนก็เต็มใจการกระทำของฝนและฟ้าสวดคล้องกับข้อใด
- ก. ความจริงใจ ข. การเอื้อเฟื้อ
ค. ความอดทน ง. ความซื่อสัตย์
8. ผู้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ ควรมีจิตใจอย่างไร
- ก. เมตตากรุณา ข. ชอบใช้ความรุนแรง
ค. ถือเหตุผลตนเองเป็นใหญ่ ง. เห็นประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ
9. แดงบริจาคเงินช่วยสมทบทุนผู้ประสบอุทกภัย เป็นการเสียสละในลักษณะใด
- ก. การเสียสละกำลัง
ข. การเสียสละทรัพย์สิน
ค. การเสียสละปัญญาองค์ความรู้
ง. การเสียสละทางจิตใจ ความรู้สึก
10. บุคคลใดเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว
- ก. แม่ต้องไปงานเลี้ยงลูกค้าเป็นประจำจนต้องกลับบ้านดึก
ข. พี่สาวต้องทำงานหนักเพื่อสร้างครอบครัวของตน
ค. น้องแก้วช่วยทำงานบ้านแทนแม่และใช้จ่ายอย่างประหยัด
ง. พ่อแยกกับแม่ไปมีครอบครัวใหม่ ไม่มีเวลามาดูแลแก้ว
11. คุณธรรมข้อใด ที่สามารถยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น
- ก. มีเมตตากรุณาต่อเพื่อน ๆ ในห้องเรียน
ข. มีหิริโอตตปปะ เพราะไม่กล้าลอกการบ้าน
ค. รักสันโดษ ไม่ชอบพูดคุยกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน
ง. นำพวงมาลัยมาไหว้ครูในวันครู
12. นักเรียนควรเข้าร่วมกิจกรรมใด เพื่อดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ก. กิจกรรมห้องเรียนสะอาดโรงเรียนน่าอยู่
ข. กิจกรรมลอยกระทงสู่สายน้ำ
ค. กิจกรรมปลูกป่าชายเลนคืนชีวิตให้สัตว์น้ำ
ง. กิจกรรมทำความดีเพื่อพ่อ
13. การทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ต้องอาศัยปัจจัยใด
- ก. เมตตาธรรม ข. ศีลธรรม
ค. สามัคคีธรรม ง. ยุติธรรม

54818777

14. แนวทางการปฏิบัติตนให้เป็นพลเมืองดีของสังคมประเทศชาติ มีจุดเริ่มต้นที่ใดก่อน
 ก. ครอบครัว ข. โรงเรียน
 ค. กลุ่มเพื่อน ง. ชุมชนและท้องถิ่น
15. การปฏิบัติตนให้ได้ชื่อว่าเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน ควรทำอย่างไรก่อนเป็นลำดับแรก
 ก. สร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน
 ข. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของโรงเรียน
 ค. บริจาคเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน
 ง. นำผู้ปกครองเยี่ยมชมอาคารสถานที่
16. ในวัยของนักเรียนวิธีที่ดีที่สุดในการตอบแทนพระคุณของบิดามารดาคือทำอย่างไร
 ก. ตั้งใจเรียนหนังสือ ข. หาเงินมาเลี้ยงท่าน
 ค. ไม่เสพยาเสพติด ง. เข้าวัดศึกษาธรรมะ
17. ข้อใดที่บ่งบอกถึงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละต่อคนในครอบครัว
 ก. นั่งดูโทรทัศน์ร่วมกับครอบครัว
 ข. ทำการบ้าน อาบน้ำ เปิดไฟนอน
 ค. รับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว
 ง. ทำการบ้าน ซักรีดเสื้อผ้า ช่วยเหลืองานบ้าน
18. พลเมืองดีหมายถึงอะไร
 ก. คนที่มีฐานะดี ข. คนที่มีการศึกษาสูง
 ค. คนที่มีชื่อเสียงในสังคม
 ง. คนที่รับผิดชอบต่อสังคมและมีศีลธรรม
19. ใครเคารพสิทธิของผู้อื่น
 ก. เด็กชาย ก. แอบฟังเพื่อนบ้านคุยกัน
 ข. เด็กชาย ข. เข้าแถวซื้ออาหารกลางวัน
 ค. เด็กชาย ค. เปิดวิทยุเสียงดังจนเพื่อนบ้านนอนไม่หลับ
 ง. เด็กชาย ง. นำกระเป๋าของเพื่อนไปทิ้งเพราะเก่าแล้ว
20. ข้อใด **ไม่ใช่** ลักษณะของผู้มีจิตสาธารณะ
 ก. มีความคิดดี
 ข. ไม่เห็นแก่ตัว
 ค. คิดถึงตนเองเป็นสำคัญ
 ง. ประรณชาติต่อคนรอบข้าง
21. ข้อใดตรงกับจิตสาธารณะ

54818777

- ก. ทำงานตามหน้าที่ไม่ไปยุ่งเรื่องของคนอื่น
- ข. ช่วยงานด้วยความเต็มใจไม่หวังสิ่งตอบแทน
- ค. การส่งการบ้านตรงต่อเวลา
- ง. ทำงานด้วยความพอเพียง
22. เราควรพัฒนาจิตสาธารณะอย่างไรเหมาะสมที่สุด
- ก. พัฒนาที่ตัวเองก่อน ข. พัฒนาโรงเรียน
- ค. พัฒนาหมู่บ้าน ง. พัฒนาสังคม
23. ด.ช.อาทร ปิดน้ำปิดไฟก่อนออกจากห้องเรียนแสดงว่าเขามีคุณธรรมด้านใด
- ก. มีจิตสาธารณะรักษาสาธารณะสมบัติ
- ข. มีจิตสาธารณะรับใช้ตอบแทนพระคุณ
- ค. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง
- ง. ความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียน
24. หากพบเห็นพื้นสนามโรงเรียนสกปรกนักเรียนควรทำอย่างไร
- ก. ไม่ต้องสนใจ
- ข. บอกภารโรงให้ทำความสะอาด
- ค. ชักชวนเพื่อนร่วมกันทำความสะอาด
- ง. บอกเพื่อนว่าอย่าไปเดินบริเวณนั้นเพราะอาจเกิดอันตรายได้
25. ระเบียบวินัยหมายถึง
- ก. กฎหมาย ข. ข้อบังคับ
- ค. ประเพณี ง. ถูกทุกข้อ

54818777

VRU :Thesiss 61B54680204 thesiss / revc: 29062565 16:44:59 / seq: 91

GRAD VRU

ตารางที่ 1 แบบประเมินด้านคุณธรรมพฤติกรรมจิตสาธารณะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อ ที่	รายการ	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
	องค์ประกอบที่ 1 คือ การช่วยเหลือ					
1	นักเรียนอาสาช่วยงานต่าง ๆ ของโรงเรียนโดยครูไม่ต้องร้องขอ เช่น กวาดหอประชุม
2	เมื่อนักเรียนพบขยะตกอยู่ตามถนน หรือบริเวณอื่น ๆ นักเรียนรีบเก็บไปทิ้งในถังขยะ
3	นักเรียนช่วยดูแลรักษาห้องน้ำของโรงเรียนให้สะอาด
4	นักเรียนทำความสะอาด และเก็บอุปกรณ์การเรียน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเมื่อใช้เสร็จแล้วเข้าที่ให้เรียบร้อย
	องค์ประกอบที่ 2 คือ การเสียสละต่อสังคม					
5	นักเรียนใช้สิ่งของต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างประหยัด ใช้แค่เพียงพอกับการใช้งานเท่านั้น
6	นักเรียนมีความเมตตาต่อผู้อื่นเสมอ
7	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณครูและให้ความเคารพนับถือ
8	นักเรียนมีส่วนร่วมช่วยงานกิจกรรมของโรงเรียน
9	นักเรียนแบ่งปัน ขนม อาหาร หรือสิ่งของต่างๆ ให้เพื่อน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการ	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
	องค์ประกอบที่ 3 คือการมุ่งมั่นพัฒนาสังคม					
10	นักเรียนช่วยตักเตือนเพื่อนที่ทิ้งขยะเรี่ยราดให้เก็บไปทิ้งถึงขยะ
11	นักเรียนทำหน้าที่เวรต่าง ๆ ที่รับมอบหมายเสมอ เช่น เวรห้อง เวรประจำวัน
12	นักเรียนแจ้งให้ครูหรือภารโรงทราบเมื่อพบสมบัติต่าง ๆ ของส่วนรวมชำรุดเสียหาย เพื่อจะได้ซ่อมแซม
13	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด
14	นักเรียนดูแล โต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ของโรงเรียนที่ตนใช้ให้สะอาดและอยู่ในสภาพดีเสมอ
	องค์ประกอบที่ 4 คือ ความมีระเบียบวินัย					
15	นักเรียนจะเข้าแถวให้เป็นระเบียบรู้ลำดับก่อนหลังไม่แย่งเมื่อต้องใช้ของส่วนรวมร่วมกัน เช่น ทานอาหาร ช้อนขนม เล่นของเล่นสนาม
16	นักเรียนช่วยตักเตือนเพื่อนที่ทำลายสมบัติของโรงเรียน เช่น เต็ดดอกไม้ เขียนฝาผนัง
17	นักเรียน ปิดไฟ ปิดพัดลมหลังจากเลิกเรียนแล้ว หรือย้ายไปเรียนห้องอื่น
18	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย และ ส่งงานตรงเวลา
19	เมื่อพบว่า มีบางห้องลืมปิดไฟ ปิดพัดลม หรือ ปิดน้ำ นักเรียนรีบเข้าไปปิดให้เรียบร้อย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการ	ระดับพฤติกรรม				
		5	4	3	2	1
	องค์ประกอบที่5 ความรับผิดชอบ					
20	นักเรียนขยันอ่านหนังสือก่อนสอบกลางภาคและปลายภาค
21	เมื่อนักเรียนถูกครูตำหนิพร้อมปรับปรุงแก้ไข
22	นักเรียนช่วยคุณครูทำความสะอาดห้องทุกครั้ง
23	นักเรียนช่วยติวหนังสือวิชาคณิตศาสตร์ให้กับเพื่อนเป็นประจำ
24	นักเรียนแต่งกายชุดนักเรียนถูกระเบียบของโรงเรียน
25	นักเรียนช่วยกวาดลานวัดเป็นประจำ

ตารางที่ 2 ตัวอย่างรูปรีดิส การวัดผลและประเมินผลงานที่ได้จากกิจกรรมโครงการ คุณภาพ 5 ระดับ
แบบวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษา เรื่อง การพัฒนา
จิตสาธารณะ

ตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 เรื่องการพัฒนาศาสนสถานวัด

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน						
2. การศึกษาค้นคว้า						
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์						
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม						
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน						
6. ความสามัคคี						
7. การปฏิบัติงาน						
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน						
9. การนำเสนอผลงาน						
รวมคะแนนเฉลี่ย						
คิดเป็นร้อยละ						
\bar{x}						
S.D.						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมินการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ
...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมินผล

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

ภาคผนวก ค

ตารางสรุปค่าความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัยการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของ
แผนการจัดการเรียนรู้ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert scale)

GRAD VRU

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตารางผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ข้อ ที่	รายการประเมินของแผน การจัดการเรียนรู้	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					\bar{x}	S.D.	ระดับ คุณภาพ
		1	2	3	4	5			
1	องค์ประกอบของแผน การจัดการเรียนรู้มีความ ชัดเจน และครบถ้วน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	สอดคล้องมาก ที่สุด
2	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	สอดคล้องมาก ที่สุด
3	สาระสำคัญสอดคล้องกับ เนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	สอดคล้องมาก ที่สุด
4	สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	5.00	0.00	สอดคล้องมาก ที่สุด
5	การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม โครงงานที่มีต่อพฤติกรรมจิต สาธารณะของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 มี 5 ขั้นตอน ดังนี้								
	5.1 ชี้นำเสนอบทเรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	สอดคล้องมาก ที่สุด
	5.2 ชี้นำกำหนดความมุ่งหมาย	4	4	5	5	5	4.60	0.55	สอดคล้องมาก ที่สุด
	5.3 ชี้นำวางแผน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	สอดคล้องมาก ที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมินของ แผนการจัดการเรียนรู้	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ					\bar{x}	S.D.	ระดับ คุณภาพ
		1	2	3	4	5			
	5.4 ชั้นการดำเนินงาน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	สอดคล้อง มากที่สุด
	5.5 ชั้นประเมินผล	4	5	5	5	5	4.80	0.45	สอดคล้อง มากที่สุด
6	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	สอดคล้อง มากที่สุด
7	การวัดผลและ ประเมินผลตรงตาม เนื้อหา และจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	สอดคล้อง มากที่สุด
8	กำหนดเกณฑ์การ ประเมินชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	4	5	5	4.60	0.55	สอดคล้อง มากที่สุด
	รวมคะแนน	52	58	58	60	60	57.60	3.29	สอดคล้อง มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	4.33	4.83	4.83	5	5	4.80	0.53	สอดคล้อง มากที่สุด

GRAD VRU

ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ) $IOC > 0.5$ แสดงว่ามีความสอดคล้องมากที่สุด การคิดค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 N แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด $N=5$

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	0	0.8	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	0	0.8	สอดคล้อง

54818777

VRU - IThesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	สอดคล้อง

54818777

VRU eThesis 61B54680204 thesis / rev: 29062565 16:44:59 / seq: 91

RAJABHAT VJ
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 GRAD VRU

ตารางที่ 5 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR -20) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ข้อที่	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	ค่าความยากง่าย(P)	ค่าอำนาจจำแนก
1	ก	0.36	0.60
2	ก	0.45	0.72
3	ก	0.41	0.64
4	ง	0.59	0.50
5	ก	0.59	0.50
6	ง	0.18	0.20
7	ก	0.59	0.86
8	ข	0.77	0.42
9	ก	0.50	0.78
10	ข	0.50	0.71
11	ค	0.45	0.65
12	ข	0.73	0.57
13	ค	0.50	0.71
14	ค	0.77	0.86
15	ก	0.50	0.78
16	ข	0.59	0.86
17	ค	0.95	0.16
18	ก	0.50	0.71
19	ข	0.23	0.25
20	ง	0.64	0.61
21	ง	0.77	0.86
22	ข	0.50	0.71
23	ข	0.91	0.12
24	ค	0.77	0.86

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวเลือกที่ถูกต้อง	ค่าความยากง่าย(P)	ค่าอำนาจจำแนก
25	ข	0.77	0.86
26	ก	0.32	0.62
27	ก	0.73	0.87
28	ค	0.55	0.56
29	ง	0.73	0.87
30	ค	0.50	0.10

จากตารางที่ 5 พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.94 คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 25 ข้อ แล้วข้อปรับปรุงหรือตัดทิ้งปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนต่อไป การคิดค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$\text{ตัวถูก } P = \frac{H+L}{2N} \quad r = \frac{H-L}{N}$$

เมื่อ P แทน ความยากของข้อสอบ

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบนั้น

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบนั้น

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด N=28

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกในข้อสอบนั้น

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกในข้อสอบนั้น

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด N = 28

ตารางที่ 6 เกณฑ์การแปลความหมายค่าความยากง่าย (p)

ความยากง่ายของข้อสอบ (p)	ความหมาย
0.81-1.00	ง่ายเกินไป(ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
0.60-0.80	ค่อนข้างง่าย (ดี)
0.40-0.59	ยากพอเหมาะ(ดีมาก)
0.20-0.39	ค่อนข้างยากดี(ดี)
0-0.19	ยากมาก(ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ตารางที่ 7 เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ

ความยากง่ายของข้อสอบ (r)	ความหมาย
0.40-1.00	อำนาจจำแนกสูงมาก
0.30-0.39	อำนาจจำแนกดีสูง
0.20-0.29	อำนาจจำแนกพอใช้
0.01-0.19	อำนาจจำแนกต่ำ(ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
0.00	ไม่มีอำนาจจำแนก(ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)
ติดลบ	อำนาจจำแนกตรงข้าม(ควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง)

ตารางที่ 8 ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน

เลขที่	ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	เลขที่	หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
1	21	1	21
2	15	2	18
3	17	3	20
4	22	4	22
5	18	5	19
6	20	6	22
7	19	7	22
8	13	8	22
9	19	9	22
10	20	10	21
11	18	11	20
12	21	12	21
13	22	13	23
14	20	14	20
15	21	15	23
16	18	16	22
17	7	17	8
18	15	18	17
19	18	19	21
20	17	20	20
21	19	21	20
22	18	22	22
23	20	23	22

54818777

VRU_1Thesis_61B54680204_thesis / recv: 29062565_16:44:59 / seq: 91

ตารางที่ 8 (ต่อ)

เลขที่	ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)	เลขที่	หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)
24	18	24	22
25	17	25	23
26	19	26	19
27	9	27	15
28	18	28	19
คะแนนรวม	499		566
คะแนนเฉลี่ย	17.82		20.21
S.D.	3.47		3.04

ตารางที่ 9 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินพฤติกรรม
จิตสาธารณะกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะทางการเรียนวิชา
สังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	รายการประเมินพฤติกรรม จิตสาธารณะ	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					ΣR	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1	นักเรียนอาสาช่วยงานต่าง ๆ ของ โรงเรียนโดยครูไม่ต้องร้องขอ เช่น กวาดหอประชุม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
2	เมื่อนักเรียนพบขยะตกอยู่ตามถนน หรือบริเวณอื่น ๆ นักเรียนรีบเก็บไป ทิ้งในถังขยะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
3	นักเรียนเปิด-ปิดประตู และหน้าต่าง ห้องเรียนอย่างเบา ๆ ไม่กระแทก แรง ๆ	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
4	นักเรียนช่วยดูแลรักษาห้องน้ำของ โรงเรียนให้สะอาด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
5	นักเรียนทำความสะอาด และเก็บ อุปกรณ์การเรียน การทำกิจกรรม ต่าง ๆ ของโรงเรียนเมื่อใช้เสร็จแล้ว เข้าที่ให้เรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
6	นักเรียนใช้สิ่งของต่าง ๆ ของโรงเรียน อย่างประหยัด ใช้แค่เพียงพอกับการ ใช้งานเท่านั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
7	นักเรียนมีความเมตตาต่อผู้อื่นเสมอ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง ใช้ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมินพฤติกรรม จิตสาธารณะ	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					ΣR	IOC	แปลผล
8	นักเรียนเชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณครู และให้ความเคารพนับถือ	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง ใช้ได้
9	นักเรียนมีส่วนร่วมช่วยงานกิจกรรม ของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
10	นักเรียนแบ่งปัน ขนม อาหาร หรือ สิ่งของต่าง ๆ ให้เพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
11	นักเรียนช่วยตักเตือนเพื่อนที่ทิ้งขยะ เรี่ยราดให้เก็บไปทิ้งถังขยะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
12	นักเรียนทำหน้าที่เวรต่าง ๆ ที่รับ มอบหมายเสมอ เช่น เวรห้อง เวร ประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
13	นักเรียนแจ้งให้ครูหรือภารโรงทราบ เมื่อพบสมบัติต่าง ๆ ของส่วนรวม ชำรุดเสียหาย เพื่อจะได้ซ่อมแซม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
14	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของ โรงเรียนอย่างเคร่งครัด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
15	นักเรียนดูแล โต๊ะ เก้าอี้ และอุปกรณ์ การเรียนต่าง ๆ ของโรงเรียนที่ตนใช้ ให้สะอาดและอยู่ในสภาพดีเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
16	นักเรียนจะเข้าแถวให้เป็นระเบียบ รู้ ลำดับก่อนหลัง ไม่แย่ง เมื่อต้องใช้ ของส่วนรวมร่วมกัน เช่น ทานอาหาร ซื้อขนม เล่นของเล่นสนาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมินพฤติกรรม จิตสาธารณะ	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					ΣR	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
17	นักเรียนช่วยตัดต้นไม้เพื่อนที่ทำลายสมบัติของโรงเรียน เช่น ตัดดอกไม้ เขียนฝาผนัง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง ใช้ได้
18	นักเรียนเข้าแถวเป็นระเบียบรู้ลำดับก่อนหลังไม่แย่งเมื่อต้องใช้ของส่วนรวมร่วมกัน เช่น ทานอาหาร ซ้อมขนม	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง ใช้ได้
19	นักเรียนปิดไฟ ปิดพัดลม หลังจากเลิกเรียนแล้วหรือย้ายไปเรียนห้องอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
20	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายส่งงานตรงเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
21	นักเรียนส่งงานตรงเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง
22	นักเรียนขยันอ่านหนังสือก่อนสอบกลางภาคและปลายภาค	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
23	นักเรียนแบ่งปันอุปกรณ์เครื่องเขียนให้เพื่อนยืม	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
24	เมื่อนักเรียนถูกครูตำหนิพร้อมปรับปรุงแก้ไข	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	สอดคล้อง ใช้ได้
25	นักเรียนช่วยคุณครูทำเวรความสะอาดห้องทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง ใช้ได้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมินพฤติกรรม จิตสาธารณะ	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ					ΣR	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
26	นักเรียนช่วยคุณครูปลูกต้นไม้จัดว่าเป็นการเสียสละต่อสังคม	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
27	นักเรียนช่วยติวหนังสือวิชาคณิตศาสตร์ให้กับเพื่อนเป็นประจำ	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง ใช้ได้
28	นักเรียนแต่งกายชุดนักเรียนถูกระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	สอดคล้อง ใช้ได้
29	นักเรียนช่วยเหลืองานที่โรงอาหารเป็นประจำ	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
30	นักเรียนช่วยกวาดลานวัดเป็นประจำ	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง ใช้ได้
	ค่าเฉลี่ย							0.87	สอดคล้อง

จากตารางที่ 9 พบว่า แบบวัดประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ ชุดนี้มีความเหมาะสมจำนวน 30 ข้อซึ่งมีค่า IOC > 0.5 คัดเลือกจำนวน 25 ข้อ แสดงว่าแบบวัดประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ ชุดนี้มีความสอดคล้องเหมาะสมระดับมากที่สุดตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษาและมีความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) จากสูตรของครอนบาค (Cronbach) ของแบบประเมินพฤติกรรมจิตสาธารณะ เท่ากับ 0.95

เมื่อ +1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

การคิดค่าเฉลี่ยเพื่อดูดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด N = 5

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

GRAD VRU

ตารางที่ 10 แบบวัดผลผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา
เรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะ กลุ่มที่ 1 เรื่อง การพัฒนาศาสนสถานวัด

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน	√					5
2. การศึกษาค้นคว้า		√				4
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์		√				4
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม		√				4
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน		√				4
6. ความสามัคคี		√				4
7. การปฏิบัติงาน	√					5
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน		√				4
9. การนำเสนอผลงาน		√				4
รวมคะแนนเฉลี่ย						38
คิดเป็นร้อยละ						84.44
\bar{x}						7.60
S.D.						10.14

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมินการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

ตารางที่ 11 ตารางแบบวัดผลประเมินผลกิจกรรมโครงการ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา
เรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะ กลุ่มที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน	√					5
2. การศึกษาค้นคว้า		√				4
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์		√				4
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม			√			3
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน		√				4
6. ความสามัคคี		√				4
7. การปฏิบัติงาน		√				4
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน		√				4
9. การนำเสนอผลงาน		√				4
รวมคะแนนเฉลี่ย						36
คิดเป็นร้อยละ						80.00
\bar{x}						7.20
S.D.						9.61

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ประเมินการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

ตารางที่ 12 ตารางแบบวัดผลประเมินผลกิจกรรมโครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา
เรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะ กลุ่มที่ 3 เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติป่าน้ำจืด

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน	√					5
2. การศึกษาค้นคว้า		√				4
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์		√				4
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม		√				4
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน		√				4
6. ความสามัคคี		√				4
7. การปฏิบัติงาน		√				4
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน		√				4
9. การนำเสนอผลงาน		√				4
รวมคะแนนเฉลี่ย						37
คิดเป็นร้อยละ						82.22
\bar{X}						7.40
S.D.						9.87

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ประเมินการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

ตารางที่ 13 แบบวัดผลประเมินผลกิจกรรมโครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา
เรื่อง การพัฒนาจิตสาธารณะ กลุ่มที่ 4 เรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและปลูกป่า

รายการประเมิน	คะแนน					คะแนนเฉลี่ย
	5	4	3	2	1	
1. การวางแผนการดำเนินงาน	√					5
2. การศึกษาค้นคว้า		√				4
3. การเตรียมวัสดุและการใช้วัสดุอุปกรณ์		√				4
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม		√				4
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน			√			3
6. ความสามัคคี		√				4
7. การปฏิบัติงาน		√				4
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน		√				4
9. การนำเสนอผลงาน		√				4
รวมคะแนนเฉลี่ย						36
คิดเป็นร้อยละ						80.00
\bar{X}						7.20
S.D.						9.61

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้ประเมินการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

ตารางที่ 14 เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การวางแผน	นักเรียนวางแผน คำนึงว่าข้อมูล ความรู้ตาม ขั้นตอน แผนงานที่ครอบคลุม และนำมา ศึกษาร่วมกัน ในกลุ่มมีความ ชัดเจนองค์ ประ กอบแผนงาน ครบถ้วน	นักเรียนวางแผน คำนึงว่า ข้อมูล ความรู้ ตาม ขั้นตอน แผนงานที่ ครอบคลุม และนำมา ศึกษา ร่วมกันใน กลุ่มมีแผน ที่มีความ ชัดเจนแต่ องค์ ประกอบ แผนงาน ยังไม่ ครบถ้วน	นักเรียนวางแผน คำนึงว่าข้อมูล ความรู้ตาม ขั้นตอน แผนงาน นำมาศึกษา ร่วมกันจนได้ แบบแผนงาน ที่มีความ ชัดเจน	นักเรียนเป็นผู้ วางแผน คำนึงว่าข้อมูล ความรู้ที่ ครอบคลุม นำมาศึกษา ร่วมกันในกลุ่ม จนได้แบบ แผนงาน	นักเรียนไม่ สามารถวางแผน คำนึงว่าข้อมูล ความรู้ที่ยังไม่ ครอบคลุมยังไม่มี การศึกษา ร่วมกัน ในกลุ่มและยังไม่มี แผนงาน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
2. การศึกษา ค้นคว้า	นักเรียน ร่วมกัน ศึกษา ค้นคว้า ขั้นตอนการ ดำเนินงาน กิจกรรม โครงการ การศึกษา กำหนด หน้าที่ความ รับผิดชอบ ของแต่ละ คน	นักเรียน ร่วมกัน ศึกษา ค้นคว้า ขั้นตอน การ ดำเนินงาน กิจกรรม โครงการ ของแต่ละ คนได้ เหมาะสม	นักเรียน ร่วมกันศึกษา ค้นคว้า ขั้นตอนการ ดำเนิน กิจกรรม โครงการแต่ ยังไม่กำหนด หน้าที่	นักเรียน ร่วมกันศึกษา ค้นคว้า ขั้นตอนการ ดำเนิน กิจกรรม โครงการแต่มี การปรึกษากัน ในกลุ่ม	นักเรียนร่วมกัน ศึกษาค้นคว้า ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรมโครงการ แต่ไม่มีการปรึกษากัน ในกลุ่มยังไม่มี การกำหนดหน้าที่
3. การเตรียม วัสดุและการ ใช้วัสดุ อุปกรณ์	นักเรียนมี การศึกษา การเตรียม วัสดุอุปกรณ์ และการใช้ วัสดุอุปกรณ์ แต่ละ โครงการ ถูกต้องและ ใช้ได้ถูก ประเภทของ โครงการ	นักเรียนมี การศึกษา วิธีการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ใน การ ปฏิบัติงาน ร่วมกันใน กลุ่มแต่ละ โครงการ	นักเรียนมี การศึกษา วิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ใน การ ปฏิบัติงาน ร่วมกันแต่ละ กลุ่มโครงการ	นักเรียนมี การศึกษา ขั้นตอน วิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในแต่ละ กลุ่ม โครงการ	นักเรียนไม่มี การศึกษาขั้นตอน วิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการ ปฏิบัติงานร่วมกัน ในกลุ่มพร้อมทั้งไม่ มีการกำหนดวัสดุ อุปกรณ์ ที่ จำเป็นต้องใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
4. การให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติกิจกรรม	นักเรียนให้ความร่วมมือกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะร่วมกันครบทั้งกลุ่ม 7 คน	นักเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะร่วมกันเกือบครบกลุ่ม	นักเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะร่วมกันบางคน	นักเรียนให้ความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะร่วมกันไม่ครบทั้งกลุ่ม	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะร่วมกันไม่ครบทั้งกลุ่ม
5. การยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน	นักเรียนมีการยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกันและร่วมกันแสดงความคิดเห็น	นักเรียนมีการยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกันและร่วมกันแสดงความคิดเห็นบางคน	นักเรียนมีการยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกันแต่ไม่ร่วมกันแสดงความคิดเห็น	นักเรียนมีการยอมรับฟังความคิดเห็นร่วมกันแต่บางคนไม่ร่วมกันแสดงความคิดเห็น	นักเรียนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นกันและไม่แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
6. ความสามัคคี	นักเรียนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกันในกลุ่มอย่างชำนาญการ	นักเรียนมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกันในกลุ่ม	นักเรียนมีความสามัคคีร่วมกันเฉพาะบางคน	นักเรียนมีความสามัคคีกันส่วนน้อยในกลุ่ม	นักเรียนไม่มีความสามัคคีกันในกลุ่มตอนดำเนินงาน
7. การปฏิบัติงาน	นักเรียนร่วมกันปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน	นักเรียนร่วมกันปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน	นักเรียนร่วมกันปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบไม่เป็นตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน	นักเรียนร่วมกันปฏิบัติงานบางคนตามหน้าที่ความรับผิดชอบ	นักเรียนไม่ร่วมกันปฏิบัติงานไม่ทำตามหน้าที่ความรับผิดชอบ
8. การมีความคิดสร้างสรรค์ผลงาน	นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ผลงานกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ	นักเรียนร่วมกันคิดสร้างสรรค์ผลงานกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ	นักเรียนริเริ่มกันคิดสร้างสรรค์ผลงานกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ	นักเรียนปรึกษาร่วมกันคิดสร้างสรรค์ผลงานกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ	นักเรียนไม่ร่วมกันคิดสร้างสรรค์ผลงานกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ

54818777

VRU_1Thesis_61B54680204_thesis / recv: 29062565_16:44:59 / seq: 91

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนน				
	5	4	3	2	1
8. การมี ความคิด สร้างสรรค์ ผลงาน	นักเรียนมี ความคิด สร้างสรรค์ ผลงาน กิจกรรม โครงการ พัฒนา จิตสาธารณะ	นักเรียน ร่วมกันคิด สร้างสรรค์ ผลงาน กิจกรรม โครงการ พัฒนา จิตสาธารณะ	นักเรียนริเริ่ม ร่วมกันคิด สร้างสรรค์ ผลงาน กิจกรรม โครงการ พัฒนา จิตสาธารณะ	นักเรียน ปรึกษา ร่วมกันคิด สร้างสรรค์ ผลงาน กิจกรรม โครงการ พัฒนา จิตสาธารณะ	นักเรียนไม่ร่วมกัน คิดสร้างสรรค์ ผลงานกิจกรรม โครงการพัฒนา จิตสาธารณะ
9. การ นำเสนอ ผลงาน	นักเรียน ร่วมกัน นำเสนอ ผลงาน โครงการ กิจกรรม พัฒนา จิตสาธารณะ ทั้ง 4 กลุ่ม	นักเรียน ร่วมกัน นำเสนอ ผลงาน โครงการ กิจกรรม พัฒนา จิตสาธารณะ	นักเรียน ร่วมกันเรียบ เรียงนำเสนอ ผลงาน โครงการ กิจกรรม พัฒนา จิตสาธารณะ	นักเรียน ปรึกษา ร่วมกัน นำเสนอ ผลงาน โครงการ กิจกรรม พัฒนา จิตสาธารณะ	นักเรียนไม่ปรึกษา ร่วมกันไม่นำเสนอ ผลงานโครงการ กิจกรรมพัฒนา จิตสาธารณะ

GRAD VRU
 ลงชื่อ.....
 (.....)

ผู้ประเมินวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

ตารางที่ 15 ตารางสรุปการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา เรื่อง กิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	รวม		คะแนน	ร้อยละ	แปล ผล
			(\bar{x})	(S.D.)			
กลุ่ม 1 พัฒนาศาสนสถานวัด	7.60	10.14	7.35	0.25	38	84.44	ดี
กลุ่ม 2 พัฒนาชุมชนและท้องถิ่น	7.20	9.61			36	80.00	ดี
กลุ่ม 3 การอนุรักษ์ธรรมชาติป่าน้ำจืด	7.40	9.87			37	82.22	ดี
กลุ่ม 4 การอนุรักษ์ธรรมชาติและปลูกป่า	7.20	9.61			36	80.00	ดี

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมินการวัดผลและประเมินผลกิจกรรมโครงการ

...../...../.....

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ 90-100 = ดีเยี่ยม

ร้อยละ 80-89 = ดี

ร้อยละ 60-79 = ผ่าน

ต่ำกว่า 60 = ไม่ผ่าน

GRAD VRU

ภาคผนวก ง
กิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะ

GRAD VRU

54818777

VRU iThesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

กิจกรรมโครงการพัฒนา จิตสาธารณะ

เรื่อง พัฒนาศาสนสถานวัดโพธิ์

จัดทำโดย

1. ด.ช.วรินทร์ เสืองามเอี่ยม เลขที่ 6
2. ด.ญ.ศิริพร พุ่มไพบูลย์ เลขที่ 14
3. แพรวา ภูถนนวนอก เลขที่ 25
4. ด.ช.อรรคพล พุกมีพันธุ์ เลขที่ 7
5. ด.ญ.นริสรา ศรีแพรศรี เลขที่ 15
6. ด.ช.สถาพร เดโชชัย เลขที่ 4
7. ด.ญ.ชัชฎาภรณ์ ชื่นบาน เลขที่ 23

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาสังคมศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

โรงเรียนวัดโพธิ์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปฐมศึกษานครปฐม เขต 2

GRAD VRU

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ชื่อเรื่อง : กิจกรรมโครงการ เรื่อง พัฒนาศาสนสถานวัดโพธิ์
 รายวิชา : สังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ครูที่ปรึกษา : คุณครูจิตาภา สุกุลมา
 ปีการศึกษา : 1/2564

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาศาสนสถานวัดโพธิ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้วัดสะอาดดูเป็นระเบียบเรียบร้อย 2) เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทย 3) เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะ โครงการพัฒนาศาสนสถานวัด ชั้นที่หนึ่ง ครูและนักเรียนมีการติดต่อกับทางวัดเพื่อความสะดวกและขออนุญาตในการทำกิจกรรม ชั้นที่สอง การประชุมวางแผนงาน และเตรียมเครื่องมือในการทำความสะดวก ชั้นที่สาม การปฏิบัติกิจกรรมโครงการ โดยกลุ่มพัฒนาศาสนสถาน บำเพ็ญประโยชน์ปฏิบัติกิจกรรมที่ศาลาการเปรียญ ศาลาวัดหลวงพ่อโรซิง ห้องน้ำ เมื่อสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการกวาดและเก็บขยะบริเวณลานวัด ลานธรรม จากการทำโครงการคุณธรรมจริยธรรมพัฒนาจิตสาธารณะ ในครั้งนี้ฝึกให้ครูและนักเรียนเป็นผู้มีจิตสาธารณะและการปฏิบัติกิจกรรม มีความสามัคคี และการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบต่อสังคม ทำให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ ตรงต่อเวลา ดังนั้น บุคคลทั่วไปนำความรู้เรื่องคุณธรรมและการปฏิบัติกิจกรรมโครงการ เรื่อง พัฒนาศาสนสถานวัดโพธิ์ มาประยุกต์ใช้ในการเป็นพลเมืองดีมีจิตสาธารณะ

บทที่ 1

บทนำ

1. แนวคิดที่มาของโครงการ

ความเจริญรุ่งเรืองทางด้านวัตถุในปัจจุบัน เป็นสาเหตุที่ทำให้สังคมโดยทั่วไป มีค่านิยมที่ให้ความสำคัญ ทางด้านวัตถุ มากกว่าที่จะให้ความสำคัญทางด้านจิตใจ พบปัญหาต่าง ๆ ในสังคม ดังนั้น การปลูกฝังจิตสำนึกให้กับบุคคล เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมจึงควรที่จะเกิดขึ้นในสังคม ด้วยเหตุนี้ในปัจจุบัน จึงมีการกล่าวถึงคำว่า “จิตสาธารณะ” เพื่อให้บุคคลได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะมากกว่าตนเอง หมายถึงว่า ทุกคนต้องมีการให้มากกว่า การรับ เพราะสิ่งเหล่านี้ ถ้าสามารถปลูกฝังจิตสำนึกดีให้เด็กและเยาวชนได้ตระหนัก คำว่า “จิตสาธารณะ” จึงมีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์โดยรวม การปลูกฝังความมีจิตสำนึกกับบุคคลต่าง ๆ ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมหรือสาธารณะจะเป็นการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดขึ้นกับบุคคลโดยทั่วไป โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากภายในของคน

"จิตสาธารณะ" เป็นความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้ผู้คนรู้จักการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่การเสียสละ ความเป็นมิตร การร่วมแรงร่วมใจร่วมมือในการทำประโยชน์ เพื่อสังคมและส่วนรวม อีกทั้งจะช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม การช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขกับสังคม

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1) เพื่อให้วัดสะอาดดูเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 2.2) เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
- 2.3) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ

3. ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. ด.ช.วรินทร์ เสืองามเอี่ยม เลขที่ 6
2. ด.ญ.ศิริพร พุ่มไพบูลย์ เลขที่ 14
3. แพรวา ภูถนนวนอก เลขที่ 25
4. ด.ช.อรรคพล พุกมีพันธุ์ เลขที่ 7
5. ด.ญ.นริศรา ศรีแพรศรี เลขที่ 15
6. ด.ช.สถาพร เดโชชัย เลขที่ 4
7. ด.ญ.ชัชฎาภรณ์ ชื่นบาน เลขที่ 23

4. อาจารย์ที่ปรึกษา คุณครูจิตาภา สุกุลมา

5. ระยะเวลาการดำเนินงาน 27 กรกฎาคม 2564 – 1 สิงหาคม 2564

6. สถานที่ ปฏิบัติกิจกรรมโครงการศาสนสถานวัดโพธิ์ ต.ไทรงาม อ.บางเลน จ.นครปฐม

7. งบประมาณ

งบประมาณรับมาจากคุณครูจิตาภา สุกุลมา	จำนวน	300 บาท
เป็นค่าใช้จ่ายดังนี้		
1. ค่าพาหนะเดินทาง		100 บาท
2. ค่าใช้สอย (อาหารว่าง เช่น ขนมปัง น้ำดื่ม ฯลฯ)		100 บาท
3. ค่าอุปกรณ์		100 บาท

8. เป้าหมาย

- เชิงปริมาณ

บำเพ็ญประโยชน์ที่วัดและกวาดขยะบริเวณลานวัด และลานธรรม

-เชิงคุณภาพ

นักเรียนทุกคนมีความรู้ เรื่อง คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ ในการทำประโยชน์ให้กับ

สังคม

9. เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ ไม้กวาด ที่ตักขยะ ไม้ถูพื้น ผ้าถูพื้น ไม้กวาดทางมะพร้าว น้ำยาทำความสะอาด ถูดำใส่ขยะ ถังขยะ แปรงขีดพื้น

10. ขั้นตอนการดำเนินงาน

วัน/เดือน/ปี	รายการปฏิบัติ
27 กรกฎาคม 2564	ประชุมการดำเนินงานกิจกรรมโครงการ
29 กรกฎาคม 2564	การเขียนโครงการ และวางแผนงาน
30 กรกฎาคม 2564	ขออนุญาตการทำโครงการที่ศาสนสถานวัดโพธิ์
1 สิงหาคม 2564	ดำเนินการปฏิบัติกิจกรรมโครงการ ประเมินผลและสรุปผล

11. กิจกรรมในโครงการพัฒนาศาสนสถานวัดโพธิ์

กิจกรรม	รายละเอียดของกิจกรรม
ทำความสะอาดวัดศาลาการเปรียญ ศาลาหลวงพ่อไร่ชิง ล้างห้องน้ำ (วันอาทิตย์ 1 สิงหาคม 2564)	กลุ่มพัฒนาศาสนสถานวัดได้นำอุปกรณ์ในการทำ ความสะอาด คือ ไม้กวาด ที่ตักผง ไม้ถูพื้น ผ้าถูพื้น มาทำความสะอาดและไม้กวาดทางมะพร้าวและถัง ขยะมากวาดลานวัด และช่วยกันเก็บขยะและใบไม้ ลงถังขยะ
กวาดลานธรรม (วันอาทิตย์ 1 สิงหาคม 2564)	กลุ่มพัฒนาศาสนสถานวัดได้นำอุปกรณ์ในการทำ ความสะอาด คือ ไม้กวาดทางมะพร้าวและถังขยะ มากวาดลานธรรมและช่วยกันเก็บขยะลงถังขยะ

บทที่ 2

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา เรื่อง จิตสาธารณะการพัฒนาศาสนสถานวัดผู้จัดทำได้รวบรวมทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

จิตสาธารณะ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดการให้ความดีงามทั้งปวงแก่เพื่อนมนุษย์ โดยเต็มใจ เสียสละเวลา แรงกาย และสติปัญญา การช่วยเหลือผู้อื่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย เพื่อสาธารณะประโยชน์ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน และมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นจิตสำนึกที่ดีทำความดี

จิตสาธารณะ การเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ความรู้ และการติดต่อสื่อสาร การสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบและการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

จิตสาธารณะ คือ มุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม การทำงานทุกอย่างเป็นไปด้วยความสมัครใจ ไม่มุ่งหวังผลตอบแทนใด ๆ ผู้ทำโครงการได้ศึกษาความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับการทำความสะอาด ขั้นตอนการทำความสะอาดศาลาการเปรียญและศาลา หลวงพ่อไร่ชิง และลานวัด

1. ปัญหาที่พบบ่อยก็ คือ ศาลาการเปรียญมีฝุ่นตรงโตะหมู่บูชาพระมีฝุ่นและดอกไม้แห้ง ลานวัด จะมีใบไม้ร่วงในปริมาณมาก เราจึงควรเริ่มทำความสะอาดดังนี้

- เตรียมอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ไม้กวาด ถังขยะ ที่ตักผง ผ้าถูพื้น ไม้ถูพื้น น้ำยาทำความสะอาด

- นักเรียนควรเริ่มจากแบ่งงานกันกวาดคนละจุด

- กวาดพื้นเก็บขยะ ถูพื้น และ ล้างห้องน้ำ

- เก็บขยะชนิดอื่น ๆ ก่อนเพื่อแยกขยะและสะดวกต่อการกวาดใบไม้

- กวาดใบไม้ไว้เป็นกองแล้วเก็บใส่ถังขยะทันที

2. ปัญหาต่อมาคือปัญหาการกำจัดขยะจำพวกต่าง ๆ ภายในวัด

- เนื่องจากขยะในวัดเป็นจำพวกใบไม้เป็นจำนวนมาก สามารถนำใบไม้เหล่านั้นมาทำเป็นน้ำหมักชีวภาพได้แทนที่จะนำไปเผาทิ้งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวัด

- อันดับแรกต้องแยกขยะพลาสติกอื่น ๆ ออกจากใบไม้ก่อนเพื่อสะดวกต่อการทำความสะอาด และยังสร้างจิตสำนึกในเรื่องการคัดแยกขยะได้

การสร้างเสริมจิตสำนึกต่อส่วนรวม

รัฐจวน อินทร์กำแหง ได้กล่าวว่า แนวทางในการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีของคนในสังคม ต้องมีความถูกต้องจากการปลูกฝังอบรมคุณธรรมจริยธรรม

54818777

สถาบันทางสังคมร่วมมือกัน เช่น

1. สถาบันการศึกษาการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนา การศึกษามีมีความรู้จะสามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินชีวิตไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง การกำหนดเป้าหมายของการศึกษาให้ถูกต้องโดยธรรมชาติเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่แท้จริง

2. สถาบันศาสนา สถาบันทางศาสนาต้องเป็นผู้นำในการสร้างจิตสำนึกต่อส่วนรวมให้เกิดขึ้น ต้องนำประชาชนกลับไปสู่ค่านิยมของพระพุทธองค์ที่ทรงเน้นให้เห็นแก่ประโยชน์สุขของสังคมเป็นใหญ่ ไม่บริโภคนิยมความจำเป็น หรือเพราะความอยาก มีความสันโดษ พอใจที่จะมีกินมีอยู่ มีใช้เท่าที่จำเป็น รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ผู้อื่น มีความเมตตาต่อกัน เห็นแก่ผู้อื่นเสมือนเห็นแก่ตนเอง รู้จักหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง สถาบันทางศาสนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นสถาบันที่ได้รับการเคารพบูชาแต่โบราณกาลจนปัจจุบัน

3. สถาบันครอบครัว มีความสำคัญเป็นอันดับแรกเพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยให้ทารกจะเกิดจิตสำนึกที่ดีด้านคุณธรรมการเห็นความสำคัญของส่วนรวม

4. สื่อมวลชน เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลในการกระจายความคิดความรู้ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งสู่การรับรู้ของประชาชน ความร่วมมือจากสื่อมวลชนจะช่วยสร้างความเข้าใจช่วยสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องให้แก่คนในสังคม

ความสำคัญของวัด

วัด หมายถึง สถานที่สำหรับประกอบกิจกรรมทางศาสนาของผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ในประเทศไทย กัมพูชา และลาว ภายในวัดจะมี กุฏิ ซึ่งใช้เป็นเป็นที่อาศัยของนักบวชในศาสนาพุทธซึ่งก็คือพระสงฆ์ อีกทั้งยังมีเจดีย์ พระอุโบสถ ศาลาการเปรียญ เมรุ ซึ่งใช้สำหรับประกอบศาสนพิธีต่าง ๆ เช่น การเวียนเทียน การสวดมนต์ การทำสมาธิ วัดโดยส่วนใหญ่นิยมแบ่งเขตภายในวัดออกเป็นสองส่วนคือ พุทธาวาส และสังฆาวาส โดยส่วนพุทธาวาสจะเป็นที่ตั้งของสถูปเจดีย์ อุโบสถ สถานที่ประกอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และส่วนสังฆาวาส จะเป็นส่วนกุฏิสงฆ์สำหรับพระภิกษุสงฆ์สามเณรจำพรรษา และในปัจจุบันแทบทุกวัดจะเพิ่มส่วนฌาปนสถานเข้าไปด้วย เพื่อประโยชน์ในด้านการประกอบพิธีทางศาสนาของชุมชน เช่น การฌาปนกิจศพ

ข้อควรปฏิบัติในการไปวัด

ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยและสำหรับการเตรียมอาหารไปถวายพระภิกษุ ต้องเป็นอาหารที่สุกแล้วหรือจำพวกผลไม้ อย่าถวายอาหารที่สุก ๆ ดิบ ๆ และควรระมัดระวังเนื้อสัตว์ต้องห้าม เช่น เนื้อมนุษย์ เนื้อช้าง เนื้อม้า เนื้อสุนัข เนื้อราชสีห์ เนื้องู เนื้อเสือโคร่ง เนื้อเสือเหลือง เนื้อเสือดาว เนื้อหมี ไปถวายพระภิกษุ เพราะเป็นเนื้อต้องห้ามสำหรับพระภิกษุ ความสำคัญของพระพุทธศาสนาต่อสังคมไทย มีดังนี้

1. พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ชาวไทยส่วนใหญ่นับถือ ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศร้อยละ 95 นับถือพระพุทธศาสนาสืบต่อมาจากบรรพบุรุษไทย นับตั้งแต่ไทยมีประวัติศาสตร์ชัดเจนชาวไทยก็นับถือพระพุทธศาสนาอยู่แล้ว หลักฐานโบราณ ได้แก่ โบราณสถานที่เป็นศาสนสถาน โบราณวัตถุ เช่น พระธรรมจักร ใบเสมา พระพุทธรูป ศิลากาจิกร เป็นต้น แสดงว่าผู้คนในดินแดนไทยรับนับถือพระพุทธศาสนา (ทั้งนิกายเถรวาทและมหายาน) มาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12 กล่าวได้ว่าพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทย

2. พระพุทธศาสนาเป็นรากฐานสำคัญของวัฒนธรรมไทย เนื่องจากชาวไทยนับถือพระพุทธศาสนาเข้ามาช้านาน จนหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาได้หล่อหลอมซึมซับในวิถีไทย กลายเป็นรากฐานวิถีชีวิตของคนไทยในทุกด้าน ทั้งด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรม ดังนี้

2.1) วิถีชีวิตของคนไทย คนไทยมีวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ การแสดงความเคารพ การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความกตัญญูกตเวที ความอดทนและการเป็นผู้มีอารมณ์แจ่มใส เป็นต้น ล้วนเป็นอิทธิพลจากหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาทั้งสิ้น ซึ่งได้หล่อหลอมให้คนไทยมีลักษณะเฉพาะตัว เป็นเอกลักษณ์ของคนไทยที่นานาชาติยกย่องชื่นชม

2.2) ภาษาและวรรณกรรมไทย ภาษาทางพระพุทธศาสนา เช่น ภาษาบาลีมีอยู่ในภาษาไทยจำนวนมาก วรรณกรรมไทยหลายเรื่องมีที่มาจากหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น ไตรภูมิภพ ในสมัยสุโขทัย กาพย์มหาชาติ นันทโศภนันทสูตรคำหลวง พระมาลัยคำหลวง ปุณโณวาทคำฉันท์ ในสมัยอยุธยา เป็นต้น

2.3) ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ประเพณีไทยที่มาจากความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนามีอยู่มากมาย เช่น การอุปสมบท ประเพณีทอดกฐิน ประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีชักพระ เป็นต้น กล่าวได้ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนามีความผูกพันกับคนไทยตั้งแต่เกิดจนตาย

2.4) ศิลปกรรมไทย พระพุทธศาสนาเป็นบ่อเกิดของศิลปะแขนงต่างๆ วัดเป็นแหล่งรวมศิลปกรรมไทย ทางด้านสถาปัตยกรรม เช่น รูปแบบการสร้างเจดีย์ พระปราสาท วิหาร ที่งดงามมาก เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) กรุงเทพมหานคร ประติมากรรม ได้แก่ งานปั้นและหล่อพระพุทธรูป เช่น พระพุทธลีลาในสมัยสุโขทัย พระพุทธรูปชินราช วัดพระศรีมหาธาตุ จังหวัดพิษณุโลก จิตรกรรม ได้แก่ ภาพวาดฝาผนังและเพดานวัดต่างๆ เช่น จิตรกรรมฝาผนัง วัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร

3. พระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจของสังคมไทย พระสงฆ์เป็นผู้นำทางจิตใจของประชาชน เป็นศูนย์กลางของความเคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชน ให้คนไทยประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม

อันดิงามนอกจากนี้วัดยังเป็นศูนย์กลางของชุมชน เป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมของชุมชน สร้างความสามัคคีในชุมชน

4. พระพุทธศาสนาเป็นหลักในการพัฒนาในการพัฒนาชาติไทย หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา มุ่งเน้นการพัฒนาคนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ใช้คุณธรรมและสติปัญญาในการดำเนินชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองและร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาชุมชน พัฒนาสังคม และพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรือง

5. พระพุทธศาสนาเป็นหนึ่งในสามสถาบันหลักของชาติไทย สถาบันหลักของชาติไทยที่คนไทยทุกคนให้ความเคารพนับถือ ประกอบด้วย ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รัฐธรรมนูญไทยได้กำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ หมายถึง พระประมุขของชาติไทยที่ทรงนับถือพระพุทธศาสนาเช่นเดียวกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศและยังเป็นอัครศาสนูปถัมภก คือ ทรงให้ความอุปถัมภ์ศาสนาทุกศาสนาในประเทศไทย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินโครงการ

3.1 วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ

ไม้กวาด ที่ตักขยะ ไม้ถูพื้น ผ้าถูพื้น ไม้กวาดทางมะพร้าว น้ำยาทำความสะอาด ถูดำใส่ขยะ ถังขยะ แปรงขัดพื้น

3.2 ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

- 3.2.1 ติดต่อกับทางวัดเพื่อขออนุญาตในการปฏิบัติกิจกรรมโครงการพัฒนาศาสนสถานวัด
- 3.2.2 ประชุมวางแผนการดำเนินงาน
- 3.2.3 สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนเตรียมวัสดุอุปกรณ์ และช่วยกันทำความสะอาดวัด

3.3. การเขียนรายงานโครงการ

3.4. การนำเสนอผลงานกิจกรรมโครงการ

3.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 3.5.1 ทำให้วัดสะอาดเป็นระเบียบ
- 3.5.2 อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

3.5.3 มีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่สูงขึ้น

3.5.4 เป็นตัวอย่างพลเมืองดี

3.5.5 ได้รับความรู้ เกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมจริยธรรมจิตสาธารณะ

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

4.1 ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และทำให้พัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะ เรื่อง การพัฒนาศาสนสถานวัด และความมีระเบียบ มีการช่วยเหลือกันมีความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ การพัฒนาสังคม มีความรับผิดชอบต่อนานาชาติ โดยกิจกรรมโครงการครั้งนี้ใช้งบในการ ดำเนินการ 300 บาท จากการทำกิจกรรมโครงการพัฒนาศาสนสถานวัดโพธิ์ พบว่า นักเรียนมี พฤติกรรมจิตสาธารณะที่สูงขึ้น และได้รับความรู้เรื่องคุณธรรมจริยธรรม นักเรียนทุกคนในกลุ่มให้ ความร่วมมือในการบำเพ็ญประโยชน์จิตสาธารณะในระดับดี

4.2 การนำไปใช้

สำหรับบุคคลทั่วไปควรนำความรู้ เรื่อง คุณธรรมพัฒนาจิตสาธารณะปฏิบัติกิจกรรมเป็น พลเมืองดีของสังคม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินการโครงการ

ผลการดำเนินงานกิจกรรมโครงการนักเรียนทุกคนได้รับความรู้เรื่องคุณธรรมจากการจัดการ เรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการทุกขั้นตอน ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะที่สูงขึ้นและ มีระเบียบวินัย สามัคคีมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละ พัฒนาสังคม และช่วยเหลือผู้อื่น มีความ รับผิดชอบต่อนานาชาติ สามารถนำโครงการเรื่องนี้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันคือการเป็นพลเมืองดี ในสังคม

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

5.2.1. เพื่อฝึกให้สมาชิกในกลุ่มมีความสามัคคีในหมู่คณะ

54818777

5.2.2. เพื่อเป็นการพัฒนาบำเพ็ญประโยชน์ในสังคม

5.2.3. ทำให้ศาสนสถานวัดที่สะอาดเป็นระเบียบ

5.2.4. เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นพลเมืองดี

5.2.5. อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

5.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.3.1. เพื่อนบางคนไม่สามารถมาร่วมทำบำเพ็ญประโยชน์ได้ เพราะการเดินทางที่ไม่สะดวก เนื่องจากบ้านอยู่ไกล

5.3.2. ควรเพิ่มจำนวนวันปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มเป็น 2 วัน

5.3.3. ควรมีอุปกรณ์ในการทำมาสะอาดที่มากเพียงพอ

5.4 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพัฒนา

5.4.1 ควรมีการจัดทำกิจกรรมโครงการพัฒนาจิตสาธารณะนักเรียนระดับชั้นอื่นได้

5.4.2 ควรมีสื่อการเรียนรู้ เรื่อง คุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่ดี ทั้งทางบ้าน วัด โรงเรียน สื่อสารมวลชน

บรรณานุกรม

ดร. กวี วรกวิน.หนังสือเรียนรายวิชาสังคมศึกษาชั้น ม.2 พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.) จำกัด

กฤษณา.จิตสาธารณะคืออะไร.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพมหานคร;อักษรเจริญทัศน์,2545

อนูธิต.พระพุทศศาสนาต่อสังคมไทย.พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพมหานคร;ซีเอ็ดยูเคชั่น,2545

ความหมายของจิตสาธารณะเข้าถึงได้จาก <http://www.cenclean.com> ศึกษาเมื่อ 30 กรกฎาคม 2564

ความสำคัญของวัดเข้าถึงได้ จาก <http://www.cenclean.com> ศึกษาเมื่อวันที่30กรกฎาคม 2564

สังคมไทยกับจิตสำนึกต่อส่วนรวมเข้าถึงได้จาก<http://www.officemate.co.th>. ศึกษาเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2564

54818777

ภาคผนวก จ
ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน

GRAD VRU

54818777

VRU iThesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 1 กลุ่มที่ 1 ภาพกิจกรรมพัฒนาศาสนสถานวัด

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 2 กลุ่มที่ 1 ภาพกิจกรรมพัฒนาศาสนสถานวัด

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 3 กลุ่มที่ 2 ภาพกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด

54818777
VRU iThesis 61B54680204 thesis / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 4 กลุ่มที่ 2 ภาพกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลาน้ำจืด

54818777
VRU iThesis 61B54680204 thesis / recv : 29062565 16:44:59 / seq : 91

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 5 กลุ่มที่ 3 ภาพกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 6 กลุ่มที่ 3 ภาพกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติปลูกป่า

54818777
VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv : 29062565 16:44:59 / seq : 91

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 7 กลุ่มที่ 4 ภาพกิจกรรมพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

ภาพกิจกรรมโครงการ

ภาพที่ 8 กลุ่มที่ 4 ภาพกิจกรรมพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

54818777
VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv : 29062565 16:44:59 / seq : 91

ภาคผนวก ฉ
เอกสารรับรองการวิจัย

GRAD VRU

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv : 29062565 16:44:59 / seq : 91

COA No. 0049/2564

REC No. 0025/2564

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Research Ethics Committee

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ	: การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการที่มีต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
Study Title	: Learning Management with Activity Project towards Public Mind Behavior of Grade 8 Students.
ผู้วิจัยหลัก	: นางสาวจิตภา สกุลมา
Principal investigator	: Ms. Jidapa Skulma
สังกัดหน่วยงาน	: โรงเรียนวัดโพธิ์
ผู้ร่วมวิจัย	: ดร. พิทักษ์ นิลนพคุณ
Co-investigators	: Dr.Pitak Nilnopkun
สังกัดหน่วยงาน	: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
วิธีทบทวน	: แบบเร่งรัด
รายงานความก้าวหน้า	: ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือ ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

เอกสารรับรอง

1. AF 01-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564
2. AF 02-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564
3. AF 03-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564
4. AF 04-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564
5. AF 06-10 เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564
6. สรุปโครงการเพื่อการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564
7. โครงการวิจัยฉบับเต็ม เวอร์ชัน 1.0 6 สิงหาคม 2564
8. ประวัตินักวิจัย เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564
9. เครื่องมือวิจัย เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 6 สิงหาคม 2564

ลงนาม:

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม)

รองประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ประจำสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

วันที่รับรอง	: 6 สิงหาคม 2564
Date of Approval	: 6 August 2021
วันหมดอายุ	: 6 สิงหาคม 2565
Approval Expire Date	: 6 August 2022

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โทรศัพท์ ๐ ๒๙๐๙ ๓๐๓๖ ต่อ ๓๓๑
 ที่ อว ๐๖๓๐.๐๘/จ. ๖๕ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔
 เรื่อง ผลการประเมินด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
 เรียน นางสาว จิตาภา สุกุลมา

ตามที่ท่านได้เสนอโครงการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานที่มีต่อพฤติกรรม
 จิตสาธารณะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (หมายเลขโครงการ ๐๐๒๕/๒๕๖๔) มายังคณะกรรมการ
 จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อขอรับพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าวแล้ว
 และ มีมติ รับรอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม)

รองประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

GRAD VRU

54818777 VRU iThesis 61B54680204 thesiss / recv: 29062565 16:44:59 / seq: 91

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

คุณบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

จิตาภา อภิอุลมา

ได้สอบผ่านในการอบรมหลักสูตร

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ด้านสังคมและพฤติกรรมศาสตร์

ในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

อบรมออนไลน์ผ่านระบบ Zoom Meeting จำนวน ๗ ชั่วโมง

คุณบัตรฉบับนี้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

GRAD VRO

(ผู้ดูแลกิจการวิจัย) ดร.สุวิมล ทรวงแก้ว

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

(รองศาสตราจารย์ ดร.จิตาภา อภิอุลมา)

คณะผู้บริหารหลักสูตร มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

และคณะทำงานติดตามและประเมินผลของวิชาการ โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรสาคร

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวจิตาภา สกุลมา
วัน เดือน ปี เกิด
สถานที่เกิด จังหวัดนครปฐม
วุฒิการศึกษา พ.ศ.2542 บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 43/133 ตำบลคลองพระอุดม อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
11120

GRAD VRU

54818777

VRU :Thesis 61B54680204 thesis / recv : 29062565 16:44:59 / seq : 91